

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

HANDELINGEN

31-32-33-34-**35**-36-37

VERGADERINGEN VAN MAART 1994

ACTUELE VRAGEN

BEGROTING

DECREET BEHEER AFVALSTOFFEN

DECREET FEDERALE TERMINOLOGIE

DECREET GEORGANISEERD VRIJWILLIGERSWERK

DECREET MAATREGELEN SOCIAAL GRONDBELEID

DECREET NV ZEEKANAAL

HST-PROJECT

INTERPELLATIES

LOKALE RADIO'S

RESOLUTIE BEVORDEREN VERKEERSVEILIGHEID

RESOLUTIE ZUID-AFRIKABELEID

UNCED-CONFERENTIE

Inhoud

Nr. 31 Donderdag 10 maart 1994 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1283

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1283

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1283

Verslagen

Indiening, blz. 1283

Verzoekschrift

Indiening en verwijzing, blz. 1284

Besluit van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 1284

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1284

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1284

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1285

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 1285

Voorafbeelding door het Rekenhof van de uitslagen van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1992

— 22 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 3

Bespreking, blz. 1285

Sprekers : de heer J. Taylor, verslaggever, de heer L. Hancké, minister W. Demeester-De Meyer

Ontwerp van decreet betreffende het georganiseerd vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector

— 449 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1287

Sprekers : de heer L. Gouty, verslaggever, de heren M. Maertens, J. Vandeurzen, L. Hancké en minister W. Demeester-De Meyer

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1292

Voorstel van decreet van de heer J. Taylor c.s. houdende regularisatie van de toetreding van de Vlaamse regering tot verenigingen zonder winstgevend doel

— 465 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1294

Sprekers : de heer S. Platteau en minister W. Demeester-De Meyer

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1294

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1296

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1297

Nr. 32 Donderdag 10 maart 1994 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1305

Voorstel van decreet van de heer J. De Seranno c.s. houdende wijziging van het decreet van 16 juni 1982 houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid

— 378 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1306

Sprekers : de heren J. Timmermans, M. Olivier, J. De Seranno, A. Denys, F. Van den Eynde en minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1309

Spreker : de heer J. De Seranno

Interpellaties (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer M. Olivier tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de niet-naleving van Protocolovereenkomsten door de Vlaamse regering, blz. 1310

Sprekers : de heren M. Olivier, L. Van Nieuwenhuysen, E. Beysen, K. Pinxten en minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede moties, blz. 1314

Motie van de heer J. Taylor c.s. tot voorlopige regeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992

— 22 (1992-1993) - Nr. 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1314

Ontwerp van decreet betreffende het georganiseerd vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector

— 449 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 1315

Spreker : mevrouw J. Leduc

Voorstel van decreet van de heer J. Taylor c.s. houdende regularisatie van de toetreding van de Vlaamse regering tot verenigingen zonder winstgevend doel

— 465 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1316

Voorstel van decreet van de heer J. De Seranno c.s. houdende wijziging van het decreet van 16 juni 1982 houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid

— 378 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1317

Met redenen omklede motie van de heer S. Platteau tot besluit van de op 22 februari 1994 door de heer F. Vermeiren in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de decretale maatregelen tot vermindering van de onroerende voorheffing

— 493 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1318

Met redenen omklede motie van de heer J. Gabriëls c.s. tot besluit van de op 22 februari 1994 door de heer J. Van Looy in commissie gehouden interpellatie tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de ecologische impulsgebieden

— 494 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1319

Sprekers : de heren J. Van Looy, J. Gabriëls, F. Wymeersch, L. Barbé, A. Denys en J. Caubergs

Met redenen omklede motie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 22 februari 1994 door de heer L. Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de subsidiëring van het blad Carrefour door de Franse Gemeenschap

— 496 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1323

Spreker : de heer L. Van Nieuwenhuysen

Met redenen omklede motie van de heer L. Pierco tot besluit van de op 23 februari 1994 door de heren H. Van Dienderen en R. Van Hooland gehouden interpellaties respectievelijk tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over mogelijke plannen van de Vlaamse regering tegen het overstromingsgevaar en over de organisatie, het beheer en de financiering van het Vlaams Noodfonds

— 499 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1325

Sprekers : de heren L. Pierco, J. Tavernier en R. Van Hooland

Met redenen omklede motie van de heer L. Hancké tot besluit van de op 23 februari 1994 door de heer R. Van Hooland gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de organisatie, het beheer en de financiering van het Vlaams Noodfonds

— 500 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1326

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen c.s. tot besluit van de op 23 februari 1994 door de heer H. Van Dienderen gehouden interpellatie tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

genheden, over mogelijke plannen van de Vlaamse regering tegen het overstromingsgevaar

– 501 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1327

Sprekers : de heren J. De Meyer en F. Wymeersch

Met redenen omklede motie van de heer J. Caudron tot besluit van de op 24 februari 1994 door de heer J. Caudron in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de dopingcontroles tijdens het ECC-tennistornooi te Antwerpen

– 502 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1329

Sprekers : de heer J. Caudron, mevrouw T. Merckx-Van Goey

Met redenen omklede motie van de heer F. De Man tot besluit van de op 24 februari 1994 door de heer F. De Man in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de inhoud van de voorlichtingspublikatie "Den Vrijen Courant"

– 504 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1330

Sprekers : de heren F. De Man, E. Van Rompuy, L. Hancké, A. Denys, P. Van Grembergen, J. Geysels, minister L. Detiège

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh -c.s. tot besluit van de op 24 februari 1994 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het stemrecht van onderdanen van de Europese Unie bij de verkiezingen voor het Europees Parlement

– 503 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1334

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, J. Van Hauthem, A. Denys, H. Suykerbuyk, J. Ulburghs, L. Pierco

Met redenen ontklede motie van de heer J. Ulburghs tot besluit van de op 24 februari 1994 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het stemrecht van onderdanen van de Europese Unie bij de verkiezingen voor het Europees Parlement

– 505 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1336

Spreker : de heer P. Van Grembergen

Met redenen omklede motie van de heer J. Van Hauthem tot besluit van de op 24

februari 1994 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het stemrecht van onderdanen van de Europese Unie bij de verkiezingen voor het Europees Parlement

– 506 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1337

Spreker : de heer J. Van Hauthem

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1338

Nr. 33

Vrijdag 11 maart 1994
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1339

Ontwerp van decreet tot aanpassing van decreten, wetten, koninklijke en ministeriële besluiten aan de federale terminologie en aan de toepassing van artikel 132 van de Grondwet

– 476 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1339

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1339

Voorstel van resolutie van de heren D. Van der Maelen, F. Sarens en J. Caudron en mevrouw M. Aelvoet c.s. betreffende het Zuid-Afrika-beleid van de Vlaamse Gemeenschap

– 446 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4

Voorstel van resolutie van de heren S. Platteau, J. Gabriels en J. Valkeniers betreffende een volledig herstel van de betrekkingen tussen de Vlaamse Gemeenschap en Zuid-Afrika

– 472 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van de heren G. Annemans, F. Dewinter en L. Van Nieuwenhuysen betreffende het Zuid-Afrika-beleid van de Vlaamse Gemeenschap

– 474 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1340

Sprekers : de heer J. Van der Sande, verslaggever, de heren D. Van der Maelen, J. Valkeniers, S. Platteau, A. Denys, mevrouw M. Aelvoet, de heren F. Sarens, L. Van Nieuwenhuysen, P. Van Grembergen, minister-president L. Van den Brande

Voorstel van resolutie van de heren J. Ansoms, J. De Mol, R. Van Hooland en H. Van Dienderen betreffende maatregelen tot het bevorderen van de verkeersveiligheid

– 464 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van de heren E. Beysen en V. Vautmans betreffende

maatregelen met betrekking tot het bevorderen van de verkeersveiligheid

– 498 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1357

Sprekers : de heren J. Ansoms, R. Van Hooland, J. De Mol, L. Barbé, E. Beysen, minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1367

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1369

Nr. 34

Vrijdag 11 maart 1994
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1373

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer B. Vandendriessche tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het recent afgesloten protocol tussen de federale minister van Justitie en de Vlaamse minister voor Welzijn en Gezondheid inzake vervroegde vrijlating van gedetineerden met korte straffen, blz. 1373

Actuele vraag van de heer P. Tant tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de beslissing van 2 maart van de Vlaamse regering om een administratie Land- en Tuinbouw op te richten, blz. 1374

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de stand van de onderhandelingen tussen het Rekenhof en de GIMV over een nieuwe overeenkomst inzake controle van het Rekenhof, blz. 1375

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de deontologie van de Vlaamse regering na de interpellatie die Vlaams verkeersminister Sauwens woensdag jongstleden richtte tot zijn federale collega, blz. 1376

Actuele vraag van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en

Externe Betrekkingen, over de recente reactie van minister Maystadt op het advies van de auditeur van de Raad van State in verband met de concessie over de Dodengang te Diksmuide, blz. 1377

Actuele vraag van de heer F. Dielens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het al dan niet geoorloofd zijn van deelname van gemeenten in het kapitaal van particuliere vennootschappen, blz. 1378

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het plan voor een nieuw Oostends Casino in zee, blz. 1379

Actuele vraag van de heer L. Pierco tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de VITO-studie inzake drankverpakkingen, blz. 1380

Actuele vraag van de heer J. Vande Lanotte tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het persbericht dat de IWVA een kunstmatig meer in de duinen plant, blz. 1380

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de organisatie van de bestrijding van het zwerfvuil, blz. 1381

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een overtreding van de taalwet door de vice-gouverneur van Brabant bij de mededeling van het openbaar onderzoek over de herziening van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse op het grondgebied Grimbergen, blz. 1382

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het dragen van de Islamitische hoofddoek in scholen, blz. 1383

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1384

Interpellatie (Regl. art. 78)

Interpellatie van mevrouw M. Aelvoet tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over het HST-project, blz. 1384

Sprekers : mevrouw M. Aelvoet, de heren L. Van Nieuwenhuysen, L. Appeltans, minister J. Sauwens

Met redenen omklede motie, blz. 1391

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1391

Nr. 35 **Dinsdag 22 maart 1994**

Berichten van verhindering, blz. 1393

Ontwerp van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1393

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1393

Voorstel van resolutie
Intrekking, blz. 1393

Verslagen
Indiening, blz. 1393

Motie
Indiening en verwijzing, blz. 1394

Besluit van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 1394

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1394

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1394

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 1394

Samenstelling van een commissie
Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 1394

Motie van orde
Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1395

Ontwerp van decreet betreffende de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen
— 473 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 7

Voorstel van decreet van de heren L. Peeters, J. Van Eetvelt, H. Candries en V. Vautmans c.s. houdende oprichting van de NV Zeekanaal
— 273 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 1395

Sprekers : de heer J. Ansoms, verslaggever, mevrouw L. Maximus, de heren V. Vautmans, W. Verreycken, R. Van Hooland, H. Van Dienderen, minister W. Demeester-De Meyer, minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1404
Sprekers : de heren J. De Seranno, W. Verreycken, V. Vautmans en minister T. Kelchtermans

Interpellaties (Regl. art. 78)
Interpellatie van de heer A. Denys tot

de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het uitzendvermogen van de lokale radio's

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de problematiek van de Vlaamse lokale radio's, blz. 1414

Sprekers : de heren A. Denys, F. Dewinter, mevrouw M. Aelvoet, de heer E. Van Rompuy, minister H. Weckx

Met redenen omklede motie, blz. 1422

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de uitvoering van de verbintenissen aangegaan tijdens de Unie-eed-conferentie van Rio de Janeiro

Interpellatie van de heer L. Barbé tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de opvolging van de Rio-conferentie, blz. 1422

Sprekers : de heren J. De Mol, L. Barbé, minister N. De Batselier

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het standpunt van de Vlaamse regering in het HST-dossier, blz. 1428

Sprekers : de heer A. Denys, mevrouw M. Aelvoet, de heer L. Van Nieuwenhuysen, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1433

Bijlage
Vraag om uitleg, blz. 1435

Nr. 36 **Woensdag 23 maart 1994**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1439

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van de afvalstoffen
— 485 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heren H. Van Dienderen en L. Barbé betreffende de ecologische bijsturing van de stroom versleten banden van voertuigen
— 36 (BZ 1992) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer M. Capoen houdende inrichting van containerparken in de gemeenten
— 94 (BZ 1992) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1439

Sprekers : de heer J. De Mol, verslaggever, de heren F. Vergote, H. Brouns, X. Buisseret R. Swinnen L. Barbé, M. Capoen, A. Denys, J. Gabriels, minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1455

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1465

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1467

Nr. 37 **Woensdag 23 maart 1994**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1479

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer W. Verreycken tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het multimediproject rond V-dag op 6 mei 1994, blz. 1479

Actuele vraag van de heer J. Peeters tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de onvoldoende resultaten van het jobgarantieplan voor deeltijds werkende jongeren en het engagement van het VEV, blz. 1481

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Brande, minister-

president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het aanstaande bezoek van de minister-president aan de president van Frankrijk en het belang hiervan voor bepaalde actuele dossiers

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het aanstaande bezoek van de minister-president aan de president van Frankrijk en het belang hiervan voor bepaalde actuele dossiers, blz. 1482

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over regeringssteun voor wetenschappelijk onderzoek naar astma- en longaandoeningen, blz. 1484

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het standpunt van de Vlaamse regering omtrent het uitstel van de ecotaksen, blz. 1485

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de geruchten rond Domus Flandria, blz. 1485

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken,

Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de problematiek van de weekendverblijven na een recent vonnis van de rechtbank, blz. 1486

Actuele vraag van de heer H. Lauwers tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het tracé van de hoge snelheidstrein ten noorden van Antwerpen, blz. 1487

Voorstel van resolutie van de heren L. Barbé en M. Maertens c.s. betreffende de aanleg van nieuwe hoogspanningslijnen in West-Vlaanderen

– 460 (1993-1994) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1488

Sprekers : de heren L. Barbé, L. Hancké, A. Denys, E. Van Rompuy, P. Hostekint, minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet betreffende de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen

– 473 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 7

Aangehouden stemmingen, blz. 1489

Hoofdelijke stemming, blz. 1489

Sprekers : de heren V. Vautmans, W. Verreycken, J. Geysels, J. Valkeniers, G. Verhofstadt

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1494

VOORZITTER : de heer E. Balde- wijns

– *De notulen van de jongste vergade-
ring worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om
14.05 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de
vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDE- RING

E. Flamant, R. Vanlerberghe : ge-
zondheidsredenen ;

L. Appeltans, J. Buchmann, W.
Claes, M. Maertens, H. Schiltz, J.
Sleeckx, J. Ulburghs, H. Van Wam-
beke : buitenslands ;

P. Berben, F. Van den Eynde :
ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende ont-
werp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet betreffende
de rustpensioenen toegekend aan
de vastbenoemde personeelsle-

den van de Nederlandse Radio-
en Televisie-uitzendingen in Bel-
gië, Omroep van de Vlaamse Ge-
meenschap, en betreffende de
overlevingspensioenen toege-
kend aan de rechtverkrijgenden
van die personeelsleden
– 507 (1993-1994) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie
voor de Media.

VOORSTELLEN VAN DE - CREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voor-
stellen van decreet werden inge-
diend :

- Voorstel van decreet van de heer
S. De Clerck houdende instelling
van een Vlaams KMO-spaar-
boekje
– 511 (1993-1994) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie
voor Economie, Energie, Land-
bouw en Werkgelegenheid.
- Voorstel van decreet van de heer
L. Standaert houdende wijziging
van het decreet van 27 maart
1991 betreffende de rechtspositie
van bepaalde personeelsleden
van het Gemeenschapsonderwijs
– 512 (1993-1994) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie

voor Onderwijs, Vorming en
Wetenschapsbeleid.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Intrekking

De voorzitter : Het volgende voor-
stel van resolutie werd ingetrokken :

- Voorstel van resolutie van de
heer P. Dewael betreffende de
sanering van de mijnterreinen
– 342 (1992-1993) – Nr. 1.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende versla-
gen werden ingediend :

- door de heer J. Ansoms namens
de commissie voor Openbare
Werken en Vervoer over het ont-
werp van decreet betreffende de
naamloze vennootschap Zeeka-
naal en Watergebonden Grond-
beheer Vlaanderen
– 473 (1993-1994) – Nr. 4.
- door de heer J. Ansoms namens
de commissie voor Openbare
Werken en Vervoer over het
voorstel van decreet van de he-

Voorzitter

ren L. Peeters, J. Van Eetvelt, H. Candries en V. Vautmans c.s. houdende oprichting van de NV Zeekanaal
– 273 (1992-1993) – Nr. 2.

- door de heer J. De Mol namens de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van de afvalstoffen – 485 (1993-1994) – Nr. 3.
- door de heer J. De Mol namens de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud over het voorstel van decreet van de heren H. Van Dienderen en L. Barbé betreffende de ecologische bijsturing van de stroom versleten banden van voertuigen – 36 (BZ 1992) – Nr. 2.
- door de heer J. De Mol namens de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud over het voorstel van decreet van de heer M. Capoen houdende inrichting van containerparken in de gemeenten – 94 (BZ 1992) – Nr. 2.

MOTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende motie werd ingediend :

- Motie van de gemeenteraad van Boechout van 1 maart 1994 inzake de luchthaven van Deurne. Verwezen naar 'de commissie voor Openbare Werken en Vervoer.

BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende besluit van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Besluit van 15 maart 1994 van de Vlaamse regering houdende gedeeltelijke verdeling van het provisioneel krediet ingeschreven onder programma 24.60, basisallocatie 00.09.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Arrest nr. 22/94 van 8 maart 1994 (rolnummers 564, 566 en 567) ;
- Arrest nr. 23/94 van 8 maart 1994 (rolnummer 616) ;
- Arrest nr. 24/94 van 10 maart 1994 (rolnummer 562).

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en tot gedeeltelijke vernietiging en een prejudiciële vraag liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Rolnummers 642 en 643 ;

- Rolnummers 646 tot 648, 650 en 651 ;
- Rolnummer 654 ;
- Rolnummer 660.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 76)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- mevrouw M. Aelvoet, de heren G. Annemans, J. Ansoms, G. Anthuenis, L. Barbé, M. Bourgois, P. Breyne, H. Brouns, M. Capoen, J. Caubergs, mevrouw S. Creyf, de heren J. De Breaecker, S. De Clerck, F. De Man, J. De Mol, A. Denys, J. De Roo, F. Dewinter, M. Didden, J. Eeman, J. Gabriels, F. Ghesquière, P. Hostekint, R. Landuyt, mevrouw A. Leysen, de heren C. Lisabeth, M. Maertens, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren L. Standaert, H. Suykerbuyk, J. Timmermans, J. Valkeniers, F. Van den Eynde, H. Van Dienderen, P. Van Grembergen, R. Van Hooland, G. Vanleenhove, L. Van Nieuwenhuysen, K. Van Overmeire, E. Van Vaerenbergh, A. Verlinden, G. Vermassen en F. Wymeersch.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE

Wijziging onder de plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de Agalev-fractie is in de commissie voor Welzijn en Gezondheid mevrouw Aelvoet als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Vogels.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, namens mijn fractie wens ik de hoogdringendheid te vragen voor een voorstel van resolutie, meer bepaald het stuk nummer 460 aangaande de aanleg van nieuwe hoogspanningslijnen in West-Vlaanderen.

De voorzitter : Indien er geen bezwaar is stel ik voor dat wij ons morgen om 16 uur, na de actuele vragen, uitspreken over deze resolutie.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen - 473 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 7

VOORSTEL VAN DECREET van de heren L. Peeters, J. Van Eetvelt, H. Candries en V. Vautmans c.s. houdende oprichting van de NV Zeekanaal - 273 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen en het voorstel van decreet van de heren Peeters, Van Eetvelt, Candries en Vautmans c.s. houdende oprichting van de NV Zeekanaal, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Ansoms, verslaggever, heeft het woord.

De heer J. Ansoms, verslaggever,

(*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de commissie heeft een drietal vergaderingen besteed aan dit ontwerp van decreet.

Bij het begin van de besprekingen heeft de minister de geschiedenis geschetst van de NV Zeekanaal en de doelstellingen van het ontwerp van decreet dat door de regionalisering noodzakelijk is.

Op 1 januari 1992 werd de vennootschap ontbonden en werden alle taken overgedragen aan het Vlaams Gewest en aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Tot de datum van stichting van de gewestelijke instellingen oefende de vennootschap de statutaire taken verder uit in naam van en voor rekening van de gewesten.

De NV Zeekanaal is echter enkel opgesplitst volgens de gewestgrenzen en dus niet opgeheven. De rechten en plichten van de instellingen moeten statutair behouden blijven in de nieuwe gewestelijke instellingen voor Brussel en Vlaanderen die nog opgericht moeten worden. In het Brussels Gewest is dit reeds gebeurd en door dit decreet zal ook de Vlaamse gewestelijke instelling worden opgericht.

De minister somde een aantal mogelijke problemen op, namelijk een efficiënte uitbouw binnen het globaal Vlaams waterwegennet, het waarborgen van de rechten van het personeel, de noodzaak een rationele nieuwe structuur te bekomen die het budget niet extra belast, een zo functioneel mogelijke organisatie, het behoud van het bestaande overleg en de betrokkenheid van de gemeenten en het behoud van de efficiëntie en de kwaliteit van de dienstverlening en het behoud van een functioneel homogeen geheel binnen het geografisch kader van het kanaal.

Om al deze problemen op te lossen moet een decreet tot stand komen waarmee aan de Vlaamse regering de mogelijkheid wordt gegeven een naamloze vennootschap van publiek

recht op te richten die ressorteert onder categorie B.

Op deze wijze wordt de realisatie van volgende doelstellingen mogelijk :

ten eerste, het beheer en de exploitatie van het kanaal Brussel-Rupel, voor zover het binnen de grenzen van het Vlaams Gewest ligt, inclusief de toekomstige aansluiting naar de Schelde ;

ten tweede, de organisatie van het beheer, de exploitatie en de commercialisatie van de gronden die gelegen zijn aan de bevaarbare wegen van het Vlaams Gewest, met uitzondering van de gronden die beheerd worden door de dienst van de Scheepvaart ;

ten derde de samenstelling van regionale comités van advies en de organisatie van het overleg betreffende de hierboven vermelde gronden.

In eerste instantie poogde de minister om de NV Zeekanaal te integreren in de structuur van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap. Dit mislukte echter omdat er te veel bezwaren waren, onder meer betreffende het zeer verschillend sociaal statuut van het personeel van de NV. Daarom heeft hij ook gekozen voor het behoud van een NV in de vorm van een pararegionale B, weliswaar met de verbreding van het werkgebied. Ook de watergebonden industriegronden over heel Vlaanderen, met uitzondering van de gronden die vallen onder de dienst van de scheepvaart, komen onder de bevoegdheid van de nieuwe pararegionale.

De uitbreiding van de taken van de pararegionale heeft geen meeruitgave tot gevolg.

Infrastructuurwerken op het zeekanaal, alsook op de gronden die onder de bevoegdheid van de nieuwe pararegionale vallen, zullen worden uitgevoerd door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor rekening van de nieuwe NV.

Het voorstel van decreet van de heren Peeters, Van Eetvelt, Candries

Ansoms

en Vautmans werd samen met het ontwerp van decreet van de minister behandeld.

Dit voorstel is echter minder verstrekkend dan het ontwerp, onder meer in verband met het maatschappelijk doel, garanties met betrekking tot effectieve deelneming in het beheer en concessiemogelijkheden.

Bij de algemene bespreking werden een aantal opmerkingen gemaakt door de verschillende politieke fracties. Hierbij kwam vooral tot uiting dat de oprichting van een NV, los van de administratie en los van de dienst van de Scheepvaart, vragen oproep. Bovendien wordt het takenpakket erg uitgebreid omdat ook gronden langs andere waterwegen dan het Zeekanaal onder de nieuwe NV vallen.

Ten slotte werd ook geopperd dat men alle grondconcessies in Vlaanderen eigenlijk beter in één decreet had opgenomen in plaats van ze te spreiden over verschillende decreten en reglementeringen.

Deze opmerking weerhield de commissie er niet van om in te stemmen met de opties van het ontwerp van decreet.

Bij de artikelsgewijze bespreking werd er begrijpelijkerwijze het meest van al aandacht geschonken aan artikel 5, dat de doelstellingen van de nieuwe NV omschrijft. Het is wellicht niet onbelangrijk dat de betrokkenheid van de gemeentebesturen werd vergroot door het aantal vertegenwoordigers in de raad van bestuur op te trekken van één naar drie. De overige amendementen waren van overwegend technische aard. Sommige ervan werden door uw commissie en door de minister aanvaard.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, tot besluit van deze toelichting rond de werkzaamheden van de commissie wil ik namens de CVP-fractie slechts één fundamentele bedenking maken. Puur beleidsmatig was de inte-

gratie van de NV Zeekanaal in de administratie een betere oplossing geweest. Wij hebben er echter alle begrip voor dat er ook bij de minister om met de dichter Willem Elschot te spreken - tussen droom en daad wetten in de weg stonden en praktische bezwaren. Realisme is inzake deze materie geboden. Daarom zal de CVP-fractie dit ontwerp van decreet goedkeuren, zij het zonder veel enthousiasme.

De voorzitter : Mevrouw Maximus heeft het woord. (*Applaus*)

Mevrouw L. Maximus (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het ontwerp van decreet betreffende de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, waarover morgen zal worden gestemd, regelt definitief het lot van een stukje Vlaamse waterweg en maakt een einde aan een periode van gerechtvaardigde ongerustheid onder het personeel van de in het zog van de staatsvorming ontbonden nationale NV Zeekanaal.

Wie niet rechtstreeks of van nabij betrokken is geweest bij de vroegere NV Zeekanaal, zal zich waarschijnlijk hebben geërgerd aan de publiciteit die dit dossier meermaals heeft gekregen, aan de herhaalde acties die door het personeel werden gevoerd, alsook aan de vasthoudendheid van de burgemeesters en parlementsleden uit de kanaalgemeenten om verder bij het beheer van dit kanaal betrokken te blijven.

Het gaat er niet om, zoals sommigen menen, een traditie van medebeheer of medebeslissingsrecht voort te zetten omwille van de traditie zelf. Het was om meer dan om een symbolische reden dat wij tot het laatste ogenblik geijverd hebben om het principe van de medezeggenschap van de kanaalgemeenten in het ontwerp van decreet te doen opnemen, hoe beperkt deze medezeggenschap ook is omwille van de financiële verantwoordelijkheid van het Vlaamse

Gewest. Terloops dank ik de minister omdat hij op de valreep mijn amendementen ter zake nog heeft aanvaard.

Er wordt veel gesproken en geschreven over mobiliteit, over te drukke autowegen, over miljoenen verloren arbeidsuren in files, over luchtbezoedeling ten gevolge van het toenemend wegverkeer en het groeiend aantal vrachtwagens op onze wegen. Wij klagen ook over de terugloop van de economische activiteiten in ons land, ook in Vlaanderen, over het groeiend aantal werklozen en de uitzichtloze crisis. Al klagend sluiten velen van ons de ogen voor de enorme troeven waarover wij beschikken.

Voor de beleidsverantwoordelijk ken uit onze streek is het kanaal Willebroek-Brussel-Charleroi, dat verbonden is met een tijdperk van bloeiende bedrijven met elk honderden arbeiders, een blijvende getuige van een potentieel aan middelen, dat wel aan vernieuwing toe is, maar dat als een smeulend vuur alleen wat zuurstof nodig heeft om uit haar asse te verrijzen.

Wij willen actief betrokken blijven bij dit proces van wederopstanding. Het kanaal, verlengstuk van een verkeersader die rechtstreeks in verbinding staat met de zee, is aanwezig. Een gedeelte van de oevers is vernieuwd. Er werden nieuwe loskaden gebouwd, de sluis van Hingene nadert langzaam maar zeker haar voltooiing. De sluis van Willebroek werd afgebroken, er zijn zwaaikommen gebouwd. De vrijgekomen terreinen langs het kanaal worden grondig gesaneerd en de kanaalgemeenten slagen erin, op grond van hun strategische ligging, als het ware in de navel van Vlaanderen, nieuwe bedrijven aan te trekken. Het strategisch plan Mechelen verzamelt enthousiaste bedrijfsleiders, verantwoordelijken uit de financiële wereld, politici van alle politieke strekkingen en niveaus en vertegenwoordigers van alle belangrijke maatschappelijke sectoren rond één ge-

Maximus

meenschappelijke doelstelling, het ombuigen van een teruglopende verouderde economische activiteit naar een nieuwe economische expansie in een streek die zwaar gehavend werd door de teloorgang van een aantal zeer grote en veel kleinere bedrijven. Wij werken aan een nieuwe economische doorbraak die rekening houdt met de eisen die wij vandaag stellen aan onze werk- en leefomgeving.

Mijnheer de minister, u bent gewaarschuwd. Wij gaan in de komende maanden vaak aan uw deur aankloppen want het is ons menens. Wij hebben plannen voor onze streek en ook voor het kanaal dat in zijn nieuwe structuur voor een groot stuk uw verantwoordelijkheid wordt. U zal merken dat de 30 kilometer water, waarvan u zich vermoedelijk tijdens de dagen en uren die u aan dit dossier hebt besteed hebt afgevraagd wat daar nu zo speciaal aan is, niet zo maar een kanaal is dat toelaat per schip van de Schelde naar Brussel en Charleroi te varen. Door zijn strategische ligging is dit stuk waterweg in feite ook een dertig kilometer lang havendok dat mits enkele honderden meters baggerwerken schepen kan ontvangen tot 10.000 ton. Vandaag moeten die, voor wat Prayon Rupel betreft, lossen in Rotterdam en daar overslaan op lichters. Morgen kan dat wellicht aan haar eigen kade. De NV Rombouts wacht op haar kade om ook de toelevering van haar hout per schip rechtstreeks op haar terreinen te kunnen organiseren. Een grote Japanse autoconstructeur ontdekte eveneens dit stuk waterweg op de kruising van twee belangrijke snelwegen midden in Vlaanderen tussen Antwerpen en Brussel. Ook hij was niet blind voor het kanaal en de aanwezige spoorweginfrastructuur die veel te vaak uit het oog wordt verloren en die mits enige aanpassingen geschikt is voor overslag op een zeeschip of op een spoorwegwagon. Honderd jaar geleden schatten ondernemers deze troeven positief in. Vandaag mogen

wij daar niet langer blind voor blijven. De verlaten industrieterreinen krijgen een bestemming en worden opgeruimd. De verloren gegane arbeidsplaatsen worden stilaan terug opgevuld. Het type bedrijven verandert maar ze vinden ter plekke bekende arbeidskrachten die van aanpakken weten.

Het kanaal heeft van oudsher ook een recreatieve functie. Het is steeds de thuishaven geweest van tal van jachteigenaars. Ik spreek hier niet alleen over kapitaalkrachtige mensen. De vooruitzichten op een nieuwe ontwikkeling van het watertoerisme zijn gunstig. In deze sector kunnen arbeidsplaatsen worden gecreëerd. Ook aan de overzijde van de Rupel worden plannen in die richting uitgewerkt. U ziet dat de dynamiek aanwezig is om te maken dat het kanaal voor de Vlaamse Gemeenschap een zinvolle investering is.

Mijnheer de minister, ik heb het tot nu toe gehad over de Willebroekse vaart. Maar wij moeten ook praten over mensen, mensen wier dagelijks leven verbonden is met dit kanaal en die reeds lang wachten op een duidelijk statuut. Niets werkt zo demotiverend als de onzekerheid. Het wordt de hoogste tijd dat in functie van de aanwezige infrastructuur en van de exploitatie van het kanaal een personeelskader wordt gecreëerd dat in overeenstemming is met de noodwendigheden zowel wat het aantal werknemers als wat de vereiste kwalificaties betreft. Wij vragen u spoed te zetten achter de publikatie van het decreet en de uitvoeringsbesluiten die de nieuwe NV operationeel moeten maken. Wat ons betreft, hebt u onze steun.

Wij hebben het u niet gemakkelijk gemaakt maar wij zijn vastbesloten aan te tonen dat onze vasthoudendheid gegronde redenen had en dat u geen spijt zal hebben dat u de richting is ingeslagen die van de Willebroekse vaart en haar oevers een dynamisch gegeven zal maken in de ontwikkeling van Vlaanderen. Wij

zullen het ontwerp van decreet dan ook goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Vautmans heeft het woord.

De heer V. Vautmans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1988 tot hervorming der instellingen werd de materie die we nu bespreken een gewestelijke aangelegenheid.

De Vlaamse liberalen zijn nooit vragende partij geweest om de basisinfrastructuur van autowegen en kanalen te regionaliseren. De meerderheid heeft het anders gewild, en gekregen.

Ik kan alleen maar vaststellen dat zes jaar na de regionalisering en twee jaar na het "zweepvoorstel van decreet" dat ik samen met leden van diverse politieke fracties heb ingediend, nu pas sprake is van een decretale basis voor de nieuwe structuur.

Nu, in maart 1994, moeten we nog wachten op uitvoeringsbesluiten, op de vastlegging van het personeelskader, op het aanstellen van leidende ambtenaren en hun adjuncten en op het totstandkomen van de noodzakelijke samenwerkingsakkoorden met Brussel en Wallonië. Het moet dan toch duidelijk zijn dat we niet kunnen spreken van een echt functioneren van een eigen geregionaliseerd beleid.

De waterwegen vormen nochtans een essentiële pijler bij het zoeken naar oplossingen voor de verkeersmobiliteit. Het pogen over te hevelen van een zo groot mogelijk gedeelte van het wegtransport naar de binnenvaart is volgens de VLD een beleidsdoelstelling van de eerste orde. Naast het bestrijden van de congestie van het wegennet pleiten ook argumenten inzake veiligheid, economie en het milieu voor zulke overheveling.

De nu op te richten nieuwe naamloze vennootschap Zeekanaal en Wa-

Vautmans

tergebonden Grondbeheer Vlaanderen – in het kort Zeekanaal – heeft belangrijke bevoegdheden en doelstellingen. Een goede werking van deze vennootschap is dan ook van uitermate groot belang voor de toekomst. Om deze redenen moeten degenen die verantwoordelijkheid dragen in het Zeekanaal getuigen van een gedegen en grondige kennis van de problematiek.

Daarenboven moet de opdracht van het Zeekanaal worden gefinancierd in een beheersbaar en duidelijk uitgavenkader.

Precies deze twee bekommernissen – enerzijds een goed management en anderzijds klare uitgavenmechanismen – worden volgens mij op de helling gezet in het voorliggend ontwerp van decreet.

De houding van de minister in de bevoegde commissie en het wegstemmen door de meerderheidspartijen van het VLD-amendement waarin wij pleitten voor de noodzakelijke deskundigheid van de leidende ambtenaar en de adjunct-leidende ambtenaar hebben onze bekommernissen daaromtrent enkel maar kunnen bevestigen. Wij beschikken nu reeds over de nodige deskundigheid binnen de administratie en de nood aan continuïteit van dit personeelskader is daarom zeer belangrijk.

Wij hadden dit amendement op artikel 38 van het decreet ook in plenaire vergadering ingediend. Wij vroegen dat de leidende ambtenaar en de adjunct-leidende ambtenaar ten minste zou worden gezocht in de administratie, omdat deze problematiek voor hen bekend is. De VLD is geen voorstander van modewoorden. In het recente verleden is over het algemeen gebleken dat “een manager aanstellen” gewoonweg neerkwam op een politieke benoeming.

Mijnheer de minister, u kan niet zeggen dat wij de noodzakelijke goede werking van deze vennootschap met

dit amendement willen ondermijnen, integendeel. De meerderheidspartijen hebben het steeds maar over de herwaardering van de administratie en het administratief personeel, maar hun stemgedrag in de commissie ondersteunt die uitspraken niet.

De VLD betreurt ook de wijze waarop men de samenstelling van de raad van bestuur organiseert. Het is toch vrij onlogisch dat men de belangrijkste gebruikers van de waterwegen, namelijk de industrie, de schipperij en de reders niet toelaat tot de raad van bestuur, terwijl de GOM's en de gemeenten daarbij wel worden betrokken. Hierbij verwijs ik naar de dienst voor de Scheepvaart, waar de betrokken sectoren wel zetelen in de raad van bestuur, wat uiteindelijk heeft geleid tot een goede werking van de dienst. Hierover lijken er mij tussen de verschillende partijen geen meningsverschillen te bestaan.

Een tweede reden voor de onthouding van de VLD-fractie is het in het leven roepen van een nieuw debudgettingsmechanisme.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Vautmans, ik heb in dat verband zoëven aan de heer Verreycken in de commissie gezegd dat er absoluut geen sprake is van een debudgettering. U hoeft zich daarover geen zorgen te maken.

De heer V. Vautmans : Het is nog niet zo lang geleden dat wij de minister van Begroting hoorden verklaren dat alle technieken van debudgettering zullen worden afgebouwd. Het is nog niet zo lang geleden dat door de minister-president werd verklaard dat het begrotingsbeleid van deze regering blijk gaf van duidelijkheid en orthodoxie.

Welnu, de VLD heeft in het licht van deze verklaringen een amendement ingediend ten einde de debudgettingsmogelijkheid die schuilt in dit ontwerp van decreet te bannen. Ook hier vonden wij geen steun van dezelfde meerderheidspartijen.

Dat er juist op dit ogenblik in de

commissie voor Financiën en Begroting een vraag om uitleg is aan mevrouw Demeester-De Meyer in verband met deze debudgettingen kan ik alleen maar betreuren.

Ik richt mij nu in het bijzonder tot mijn collega's van de meerderheid. Ik verzoek hen hun ministers te vragen te doen wat zij beweren. Kom hier geen verklaringen afleggen over de herwaardering van de administratie, wanneer u het niet eens kunt zijn over amendementen van de oppositie inzake de herwaardering van die administratie en de budgettaire orthodoxie.

De VLD zal deze twee amendementen opnieuw ter stemming voorleggen en als blijkt dat ook nu uw houding niet overeenkomt met uw verklaringen zal de VLD het ontwerp van decreet niet goedkeuren, maar zich bij de stemming onthouden. *(Applaus)*

De voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, de commissie wijdde heel wat vergaderingen aan dit ontwerp van decreet. Zelfs bij de laatste bijeenkomst, enkel bedoeld voor een tweede lezing van de gewijzigde teksten, werden opnieuw fundamentele opmerkingen geuit, die aanleiding gaven tot discussie. Als één zaak duidelijk is gebleken dan is het wel dat er nog veel twijfels bestaan over dit decreet, zelfs bij de meerderheidspartijen. Dit hoeft ons niet te verbazen, want de chaotische redactie geeft te veel bevoegdheden aan de nieuwe NV en holt de parlementaire controle mogelijkheden uit. Ik kom daar zo dadelijk op terug.

Sta me toe eerst de situatie van de waterwegen te vergelijken met die van de gewone wegen. Er bestaan rijkswegen, provinciale wegen, gewestelijke wegen, gemeentelijke wegen en uiteraard ook nog privé beheerde wegen. Indien we de filosofie van dit ontwerp doortrekken naar al

Verreycken

deze wegen, dan zou het bijvoorbeeld niet onlogisch zijn een NV Boomsesteenweg op te richten om 50 kilometer weg te beheren met daarnaast de toegevoegde bevoegdheid alle gronden langs alle wegen in Vlaanderen te beheren. Zoiets wordt hier beoogd, maar dan voor de waterwegen. Ik verduidelijk : er bestaat een dienst voor de Scheepvaart, een Maatschappij voor de Brugse Zeevaartinrichtingen, een Dienst voor tijgebonden waterwegen, een Gentse Zeehavendienst, een Dienst der Kustkanalen, een dienst voor het Albertkanaal, en de bestaande Havenbedrijven. Daarnaast bestaat dus de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel.

Naast al de bestaande diensten, blijft de NV Zeekanaal bestaan, wordt die zelfs heropgericht als nieuwe NV, met de taak tot het beheren van 32 kilometer kanaal, én al de gronden langsheen de waterwegen in heel Vlaanderen. Wie het lachwekkend zou vinden dat een afzonderlijke NV Boomsesteenweg 50 kilometer van de duizenden wegkilometers zou beheren, moet het even lachwekkend vinden dat een NV Zeekanaal 32 kilometer moet beheren van de meer dan 1.000 kilometer waterweg.

Er moet dus een reden bestaan waarom de minister deze eigenaardige weg bewandelde, en niet koos voor een vereenvoudiging in de structuren door de oude NV Zeekanaal op te heffen, en de activiteiten ervan toe te wijzen aan de dienst voor de Scheepvaart. Ook een integratie van de oude NV in het departement Infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap ware reeds een vereenvoudigende oplossing geweest.

Neen, de minister moest voor de moeilijke weg kiezen, omdat er binnen de Vlaamse regering een meningsverschil bestond tussen hemzelf en de minister van Ambtenarenzaken. Deze minister vreesde voor onrust als er ook maar enigszins zou worden getornd aan de verworven

voorrechten van de 160 personeelsleden van de oude NV. Omwille van die mogelijke onrust, die een vereenvoudiging in de weg stond, moest een nieuwe NV worden opgericht. De minister van Ambtenarenzaken dicteerde een vernieuwing van de oude structuren en de minister van Openbare Werken kreeg de opdracht in die zin een ontwerp van decreet te ontwerpen en die door de commissie te sluiten.

Hierdoor worden totaal verschillende belangen met mekaar verbonden. Het belang van de hele overheid tot goed besturen wordt uitgehouden door het belang van één minister, die geen sociale onrust wil bij enkele personeelsleden. Hiermee wordt het algemeen belang, dat vereenvoudiging en efficiëntie vraagt, prijsgegeven.

Het is duidelijk dat de Vlaamse administratie, de administratie in het algemeen een andere opdracht heeft dan een privé-bedrijf. Inzake de waterwegen moet de administratie ervoor zorgen dat aan de huidige gebruikers, en aan de verhoopte gebruikers, goed uitgebouwde waterwegen worden aangeboden. De administratie draagt geen verantwoordelijkheid voor winst of verlies van de aangeboden waterwegen. Een privé-bedrijf daarentegen moet ervoor zorgen dat de gezinnen die leven van haar ondernemingsgeest worden betaald via de werknemer bij dat privé-bedrijf. Een privé-bedrijf kan geen beroep doen op openbare gelden en moet voor rendabilisering van de beheerde sector zorgen, is dat verplicht tegenover de werknemers en gezinnen die daarvan afhangen.

Vandaag wordt een schijn-privé-bedrijf boven de doopvont gehouden dat de rendabilisering niet als eerste doel stelt. Het Vlaamse Gewest zal bovendien een meerderheidsaandeel bezitten waardoor de ondernemingsgeest overvleugeld zal worden door de administratiegeest die niet bezield is door winst of verliesverantwoordelijkheid.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik stel mij de vraag of dit schijn-privé-bedrijf de belangen van de waterwegengebruikers wel goed zal dienen.

Ik ben van mening dat een aantal artikelen uit het ontwerp van decreet voor kritiek vatbaar zijn.

Ik geef een aantal voorbeelden.

Artikel 5 beschrijft het doel van de nieuwe naamloze vennootschap. Men heeft wanhopig geprobeerd voor de nieuwe n.v. een andere bezigheid te vinden dan enkel het toekomstig beheer van de 32 kilometer van het kanaal Brussel-Rupel of Brussel-Schelde. Daarom werd het beheer over alle gronden langs alle Vlaamse waterwegen eveneens toevertrouwd aan de n.v. Om recht te doen aan de regel dat duidelijkheid een vloek is voor overheidsinstellingen heeft de Vlaamse regering voor het begrip "alle gronden" in een uitzonderingsclausule voorzien. De gronden beheerd door de dienst voor de Scheepvaart of door een der Havenbedrijven zullen niet beheerd worden door de vennootschap. Artikel 5 spreekt zichzelf tegen. Bovendien bevat het een zeer eigenaardige paragraaf 3 die bepaalt dat de vennootschap zelf haar eigen doel kan wijzigen. De algemene vergadering kan met een viervijfde meerderheid beslissen over de inhoud van haar doel. Ik stel mij de vraag waarom de Vlaamse Raad een decreet behandelt dat een doel omschrijft als dat zo maar door de algemene vergadering kan gewijzigd worden ! Dit betekent dat die algemene vergadering een decreet kan wijzigen !

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben van mening dat men moeilijk van degelijk parlementair werk kan spreken als een decreet uitgehouden kan worden door de algemene vergadering. Deze opmerking werd trouwens ook door leden van de meerderheid gemaakt tijdens de besprekingen in de bevoegde commissie.

Verreycken

Door het behoud van paragraaf 3 krijgt artikel 16 een dubbele bodem. Artikel 16 bepaalt dat de vennootschap kan deelnemen aan andere vennootschappen indien dit verenigbaar is met het eigen doel. Dit eigen doel kan krachtens artikel 5, paragraaf 3, aangepast worden aan de noodwendigheden van het ogenblik. Indien de vennootschap wil deelnemen aan een andere vennootschap met een onverenigbaar doel, moet zij haar algemene vergadering enkel vragen het bij decreet vastgelegde doel te wijzigen. Na deze wijziging liggen alle wegen open. Klap op de vuurpijl is dat de Vlaamse regering machtiging kan verlenen aan de deelnemingen waarvoor de n.v. het doel aangepast heeft. De minister van Begroting verklaart in haar Centenblaadje nochtans, ik citeer : de Vlaamse regering gaat ervan uit dat de Vlaamse Raad erover zal waken dat deze debudgettering-en ontwikkelingspolitiek nooit meer zal worden hernomen. Einde citaat. Dit betekent dat de minister van Begroting erop rekent dat de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet zal afwijzen als artikel 45 van het ontwerp een techniek inzake debudgettering behandelt.

Het leek me belangrijk die vraag te stellen voor dit decreet in plenaire vergadering aan bod kwam. De minister verzekerde me ervan dat ze er helemaal niet aan denkt een nieuwe debudgetteringsspiraal aan te zwen- gelen en dat zij de "overlening" zal tegenhouden. Zij zal er aldus voor zorgen dat er niets naar de volgende generatie ministers en begrotingen wordt overgeheveld.

Twee opmerkingen van de minister van Financiën zijn uitermate belang- rijk.

Ten eerste poneert zij dat zij geen enkel besluit mee wil ondertekenen indien het in strijd is met de intenties van de debudgettering. Dit kan bete- kenen dat het artikel 45 overbodig wordt.

Ten tweede stelt zij klaar en duide- lijk dat – hoewel de bekommernis steeds meer toeneemt – een echte debudgettering pas mogelijk is na wijziging van de Grondwet. On- danks alle intentieverklaringen kun- nen debudgettering vandaag dus probleemloos worden ingevoerd. Pas na wijziging van de Grondwet in die zin is het mogelijk er paal en perk aan te stellen. Dat is nu net het punt waarop wij voortdurend wor- den tegengewerkt. Een voorstel van onze partij om tot een eigen Vlaam- se Grondwet te komen, wordt zelfs niet in overweging genomen en afge- wezen, net als alle pogingen om een grondwetwijziging te bekomen. De "dubbele pet-dragers" in dit half- rond beknotten die evolutie, hoewel het hier toch om een fundamentele tegenstrijdigheid gaat.

Bij de artikelsgewijze behandeling ben ik ervan overtuigd dat artikel 46 niemand zal om de tuin leiden die met de federale realiteiten ver- trouwd is. In dit artikel staat dat de vennootschap kan rekenen op terug- betaalbare voorschotten. Daar klopt iets niet. Ook de uitbetalingsinstel- lingen in het kader van de sociale zekerheid beschikken over dergelij- ke terugvorderbare voorschotten. De grenzen daarvoor liggen ook vast. Het resultaat is iedereen trou- wens bekend : de uitbetalingsinstel- lingen houden meer dan 50 miljard frank aan onterecht uitbetaalde voorschotten achter en krijgen zelfs kwijtschelding van terugbetaling voor de renten die zij innen op deze onrechtmatig beheerde miljarden frank. Indien dit artikel wordt goed- gekeurd, dan zetten we de deur wijd open voor dezelfde verwerpelijke toestanden. Is het wel zo dat wat we zelf doen, we ook beter doen of zijn dergelijke "belgicismen" gewoonte geworden ?

Als laatste punt formuleer ik nog een opmerking bij artikel 32, dat de raad van bestuur van de vennoot- schap samenstelt. De Vlaamse over- heid laat de meerderheid van de be- stuurders aanduiden door aandeel-

houder A, met name het Vlaamse Gewest. Bovendien behoudt dit ge- west zich het recht voor drie leden toe te voegen aan de raad van be- stuur, terwijl ook de bestuursleden, voorgedragen door gemeenten en Gewestelijke Ontwikkelingsmaat- schappijen, volgens een partijpolitie- ke verdeelsleutel zullen worden be- paald. Deze raad van bestuur wordt een raad van kabinetmedewerkers die hoegenaamd niet over enige er- varing of bekendheid met het dossier kunnen bogen.

Ik vat mijn standpunten even samen.

Ten eerste is de oprichting van deze nieuwe vennootschap overbodig, als men aan de verworven voorrechten van enkele vakbondsleden van de 160 personeelsleden durft te tornen. Wanneer een privé-bedrijf zijn deu- ren sluit en wordt vervangen door een ander bedrijf, is het zeker niet vanzelfsprekend dat alle werkne- mers bij de heropstarting hun rech- ten behouden. Zij beschikken name- lijk niet allemaal over de lange polie- tieke arm waarover de betrokkenen wel beschikken. Bij een goed be- stuur zou de oprichting van de NV Zeekanaal dan ook overbodig zijn.

Ten tweede, de machtiging aan de vennootschap tot het aangaan van financiële risico's, is strijdig met de anti-debutteringsintenties, omdat een echte debutteringsstop pas kan worden ingevoerd na een wijzi- ging van de Grondwet.

Ten derde, een vennootschap die zelf een decreet kan wijzigen, is een slechte nieuwigheid en is onverenig- baar met de verantwoordelijkheid van de decreetgever.

Ten vierde, een nieuwe, gepoliti- seerde raad van bestuur zal geen waarborgen kunnen bieden aan de echte belanghebbenden, met name de gebruikers van de waterwegen.

Bij middel van amendementen zul- len wij dan ook proberen om toch nog een en ander te wijzigen. Ik kijk met aandacht uit naar het stemge- drag van degenen in de Vlaamse

Verreycken

Raad die ooit dweepten met een nieuwe politieke cultuur en vooral van hen die beweren zich niet te zullen laten inpakken door politieke druk of beïnvloeding. Er is wel degelijk sprake van politieke druk, in dit geval van de minister van Ambtenarenzaken die de minister van Openbare Werken ertoe dwingt braafjes en volgzzaam dit ontwerp van decreet te verdedigen, tegen alle logica van goed bestuur in.

Dit dossier heeft een reukje, het zweemt naar afwending van gemeenschapsgelden voor de belangen van enkelingen. Ik meen dan ook dat de anomalieën uit dit dossier moeten worden verwijderd en hoop dat onze amendementen zullen worden aangenomen.

De voorzitter : De heer Van Hooland heeft woord.

De heer R. Van Hooland (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit ontwerp van decreet is noodzakelijk voor de regeling van het statuut van de betrokken medewerkers en voor het beheer van de NV Zeekanaal. Het bevat een aantal positieve punten, maar toch zal ik ter zake enkele kritische vragen stellen, zonder evenwel oppositietaal te spreken.

Ik ben voorstander van innovatie en van aangepaste bestuurlijke vormgeving. Er was in dit geval een vacuüm waarvoor dringend een oplossing moest worden gevonden.

Ten eerste, wens ik even in te gaan op de opportuniteit van deze pararegionale. De problematiek waaraan men probeert tegemoet te komen, is dubbel : enerzijds gaat het om het beheer van een dertig kilometer lang havendok, wat weliswaar meer is dan het equivalent van vijftig of dertig kilometer gewestweg, anderzijds gaat het om het beheer van al de watergebonden gronden langs bevaarbare waterlopen in Vlaanderen, op enkele uitzonderingen na. Waarom is er dit dubbel voorwerp en deze

dubbele opdracht voor deze instelling ? Ik wou daar graag nog een extra verantwoording bij, vooral na wat door sommige collega's ter zake al is gezegd.

Mijnheer de minister, ik heb het gevoel dat er weinig overleg is gepleegd. Informeel zal dit wel het geval geweest zijn, maar ik twijfel eraan of er formeel overleg is geweest. Er zijn nochtans zoveel betrokkenen waarvan verscheidenen vroeger getracht hebben het beheer van vele hectaren watergebonden gronden in Vlaanderen goed waar te nemen. Zo zijn er onder meer bepaalde intercommunales voor economische expansie, gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen, havengemeenschappen die in de praktijk toch ook een belangrijke rol vervullen en ook havenbedrijven zelf in het gebied dat het hunne is hoewel dit niet voor alle havenbedrijven even strikt is omschreven. Indien er zo weinig overleg is geweest, mogen wij vrezen dat er problemen zullen ontstaan vooral inzake het beheer en de commercialisering van vele hectaren watergebonden gronden her en der in Vlaanderen.

Een derde facet bij die opportuniteit is de vorm. U kiest voor een pararegionale B. Ik heb het gevoel dat dit niet de meest geschikte vorm is om te voldoen aan de dubbele opdracht.

Ik vraag mij af waarom u – afgezien van integratie in de gewesten – niet een meer functionele vorm hebt gekozen, aansluitend bij de duidelijke bedrijfsactiviteiten die hier moeten worden verzorgd. Ik denk dat u met een dergelijke pararegionale B te veel erfdiensbaarheden binnenhaalt.

Een tweede punt betreft de regeling van het financieel-budgettaire regime. Het uitgangspunt is dat de uitbreiding van de taken van de NV Zeekanaal, gedeeltelijk zijnde wat ze al waren, geen budgettaire meerruitgaven doet ontstaan. Zo hebt u het gezegd. Ik ben daar echter niet zo zeker van, te meer omdat het

Vlaamse Gewest, zoals daarnet is toegelicht, in bepaalde gevallen bijna onvoorwaardelijk een aantal uitgaven op zich neemt. Dat zal bij de bedrijfsvoering wel duidelijk spelen en men zal daardoor wellicht in de verleiding komen. Bovendien wordt ook gezegd dat de Vlaamse regering blijft instaan voor het dekken van het tekort van de vennootschap via terugvorderbare voorschotten. Ik denk dat dit een zwakke constructie is voor een bedrijf met een moeilijke en dubbele, maar geheel niet samenhangende opdracht.

Mijnheer de minister, ik wens u te vragen of u even kan ingaan op de financiële vooruitzichten van de constructie. Ik denk dat toch mag en in de Raad moet worden gevraagd waar deze regeling het Vlaamse Gewest en zijn financiële verantwoordelijkheid binnen enkele jaren kan brengen. In de praktijk gaat dat vaak zeer vlug.

Een derde delicaat punt betreft de politisering. Ik denk niet dat u ter zake met een ongunstig vooroordeel vertrekt. Maar u weet dat politisering gemakkelijk optreedt en zich in onze bestuurlijke en administratieve cultuur steeds maar weer versterkt doorzet. U voorziet bijvoorbeeld in een functie van een leidinggevend en een adjunct-leidinggevend ambtenaar. Welke waarborgen geeft en heeft de regering om de potentiële en latente politisering in dit verband absoluut in te dijken ?

Via de tweede opdracht buiten het gebied van het zeekanaal Brussel-Rupel kan de politisering in beheer terzake zich immers in principe over heel Vlaanderen verspreiden. Als er zich aldus verspreid een ongecontroleerde politisering zou voordoen terwijl er a priori al weinig samenwerkingszin kan zijn, dan is het einde van de miserie niet in zicht. Niemand zal het nemen, zeker de zeevaartgebonden bedrijfsmilieus in Vlaanderen niet, dat men op gronden waarvoor men vroeger zelf bevoegd was en die men misschien ont-

Van Hooland

eigend heeft een politiek geïnspireerd beleid zal komen voeren.

Mijnheer de minister, op deze drie punten kreeg ik graag overtuigende toelichting van u.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, andere sprekers gingen vooral in op de organisatorische aspecten die verband houden met dit ontwerp van decreet. Ik zal vooral nagaan of de retoriek van de Vlaamse regering over duurzame ontwikkeling die we onder meer in het regeerakkoord en in het project "Vlaanderen-Europa 2002" aantreffen ook in deze tekst terug te vinden is.

Mijnheer de minister, de groenen stellen vast dat dit ontwerp een gemiste kans is op het gebied van natuur en milieu.

Ik zal die stelling staven met twee argumenten.

Ten eerste kiest de tekst niet voor een milieuvriendelijk beheer inzake de oevers.

Ten tweede zijn er geen garanties ingebouwd dat het gebruik van watergebonden gronden op een duurzame manier zal gebeuren.

Ik zal eerst even ingaan op het natuurvriendelijk beheer, vooral inzake de oevers. In dit verband moeten we ons eerst afvragen hoe die oevers er nu uitzien. De meer dan dertig kilometer oevers van het Zeekanaal zijn voor het grootste deel afgebakend met beton, gedeeltelijk met nieuw beton. Dit is uiteraard zeer milieu- en visonvriendelijk. In Wintham-Willebroek wordt die constructie afgewisseld met staal en in Humbeek-centrum hebben we een gemetselde zone. Alleen in een nieuwe aftakking naar Wintham hadden we nog wat zandoevers. In 1990 werden echter ook daar betonnen wan-

den geplaatst. Samen met de grote diepte vormen deze natuurvriendelijke oevers een rem op de natuurontwikkeling. Het ontwerp van decreet vraagt in artikel 4 uitdrukkelijk om een ondernemingsplan maar geeft geen criteria voor het natuurvriendelijk beheer van de oevers. Het kiest dus niet voor een natuurvriendelijke aanpak inzake de oevers.

Sinds de behandeling van deze tekst in de commissie heb ik een zeer interessant handboek kunnen raadplegen. Het werd opgesteld door het civiel-technisch centrum Uitvoering, Research en Regelgeving in opdracht van het directoraat-generaal Rijkswaterstaat in Nederland. Het behandelt natuurvriendelijke oevers. Ik heb hier nog gepleit voor een samenwerking tussen ingenieurs en biologen. Welnu, dit Nederlands handboek vormt daar een prachtig voorbeeld van. Het komt mij voor dat zo'n samenwerking essentieel is. In Nederland is daar ook een legistische basis voor. Ik citeer : Natuurvriendelijke oevers hebben een onwrikbare basis gevonden in het landelijk beleid voor natuur, milieu en waterbeheer. Einde citaat. De tekst verwijst dan naar de derde nota waterhuishouding, het natuurbeleidsplan, het nationaal milieubeleidsplan, het nationaal milieubeleidsplan plus, de vierde nota ruimtelijke ordening en de vierde nota ruimtelijke ordening extra. In al die legistische teksten wordt gepleit voor een natuurvriendelijke aanleg van die oevers.

Daarom wordt dit uitgewerkt in dit handboek. De stelling van de auteurs is dat momenteel de kanaaloevers, ook in Nederland, weinig functies bieden voor planten en dieren en ik citeer : Toch kan dit ook anders zijn. Door hun niet natuurlijke ontstaansgeschiedenis doorsnijden kanalen verschillende bodem-, natuur- en landschapstypen. In de omgeving van kanalen is dan ook een grote variatie in achterland terug te vinden. Juist door het doorsnijden

van verschillende landschapstypen bestaan er grote kansen voor natuurvriendelijke oevers langs kanalen. Tevens kunnen zij door hun langgestrekte vorm een prima verbinding vormen tussen verschillende natuurgebieden in Nederland en zo bijdragen aan een ecologische infrastructuur in Nederland. Einde citaat. Verder pleit men in dit handboek voor concentratie van functies die verband houden met scheepvaart en recreatie, ten einde ruimte te reserveren voor de natuur. Een dergelijke optie vind ik jammer genoeg niet terug in het ontwerp van decreet.

Wel wil ik de mogelijkheden van dergelijke kanaaloevers even relativeren. Zij kunnen immers nooit even rijk en waardevol zijn op het vlak van het ecosysteem als de oevers van een getijrivier zoals de Schelde bij voorbeeld.

Vlaanderen biedt nog weinig natuur en wij moeten dan ook alle mogelijkheden aangrijpen om ze in de Groene Hoofdstructuur in de schakelen. Het handboek staat ook even stil bij de kostprijs – het zou anders geen Nederlands handboek zijn. Uit de uiterst gedetailleerde kostprijsvergelijking tussen de klassieke functionele aanpak door middel van beton of breuksteen en natuurelementen, blijkt dat men het omwille van de kostprijs in elk geval niet moet laten.

Indien het decreet in een dergelijke optie had voorzien, dan had het beheer van de toekomstige n.v. kunnen kiezen voor deze aanpak in plaats van rijkelijk beton aan te leggen. In dat verband citeer ik nog een passage uit het handboek, precies aangaande het gebruik van beton. Beton biedt vanwege het gladde oppervlak nauwelijks begroeiingsmogelijkheden. Door de gelijkvormigheid ontbreken er veelal openingen tussen de elementen waardoor de doorgroeibaarheid minimaal is. Einde citaat.

Mijnheer de minister, het gaat hier duidelijk om een gemiste kans en dat

Van Dienderen

is meteen mijn eerste argument om deze tekst niet goed te keuren.

Het tweede argument waarom de groenen dit ontwerp beschouwen als een gemiste kans heeft te maken de watergebonden gronden die door de nieuwe n.v. moeten worden geëxploiteerd en gecommmercialiseerd. Deze doelstelling is uitdrukkelijk vermeld in artikel 5. Ik stel echter vast dat hierbij geen sprake is van ecologische criteria.

Mijnheer de minister, langs alle Vlaamse wegen ziet men lintbebouwing en de afgelopen jaren wordt zelfs op een afschuwelijke manier aan industriële lintbebouwing gedaan. Distributiebedrijven rijzen als paddestoelen uit de grond aan de rand van steden en dorpen. Welnu, de bepalingen van dit decreet remmen geenszins de industriële lintbebouwing langs kanalen door het inpalmen van watergebonden gronden. Ik herhaal dat dit Nederlands handboek duidelijk pleit voor concentratie en nogmaals : van een dergelijke optie is helemaal geen sprake in onze Vlaamse tekst. Industriële lintbebouwing langs kanalen sluit ruimte voor natuur uit. In Vilvoorde bijvoorbeeld staan reeds heel wat verlaten industrieterreinen, maar toch vind ik in het decreet geen enkele aanzet terug om deze gebieden opnieuw te gebruiken. Het is uiteraard veel gemakkelijker steeds nieuwe open ruimten in te palmen : op die manier wordt men immers niet geconfronteerd met het opruimen van wat de vorige ondernemers er achterlieten. Ik ben het er inderdaad mee eens dat vervoer via kanalen de meest milieuvriendelijke transportwijze is. Uit teksten van uw diensten, mijnheer de minister, blijkt dat het volume dat via waterwegen wordt getransporteerd, kan worden verdubbeld. Dit moet evenwel op een ordentelijke manier gebeuren. Wat andere sprekers hebben onderstreept.

Ik betreur eveneens dat er nog

steeds geen instrument is die een dergelijke onoordeelkundige inplanting zou kunnen voorkomen. In het regeerakkoord staat nochtans dat een mobiliteitseffectenrapport decretaal zal worden verplicht.

Bovendien zou ik al heel wat meer gerustgesteld zijn als wordt nagegaan op welke manier de mobiliteit door nieuwe initiatiefnemers zal worden georganiseerd. Door een depot van Caterpillar op het grondgebied Grimbergen wordt zowat heel Europa bevoorrad. Geen enkel onderdeel wordt echter via het Zeekanaal getransporteerd. Als er geen criteria in het decreet worden opgenomen, dan zal het commercialiseren van de watergebonden gronden nog maar eens leiden tot de aanleg van nieuwe wegen.

In het verleden is er al gepleit voor de aanleg van expreswegen langs gedeelten van het kanaal. Wanneer dit niet wordt geordend, zullen er nieuwe argumenten gevonden worden om wegen aan te leggen en de mensen in de woonwijken zullen geterroriseerd worden door vrachtwagens.

Het decreet garandeert daarenboven niet dat de voordelen van een watergebonden transport worden gebruikt.

Mijnheer de minister, in toespraken hebben u en uw collega's het over duurzame ontwikkeling, maar niets daarvan wordt in concrete wetteksten verwerkt.

Er wordt bijvoorbeeld niet gekozen voor natuurvriendelijke kanaaloevers en bovendien zijn er geen ecologische criteria voor het gebruik van de watergebonden gronden. Daarom zal Agalev dit ontwerp van decreet niet goedkeuren. **(Applaus)**

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik zal kort zijn, want alles wat hier ter sprake is gekomen, werd uitvoering in de commissie behandeld.

In de eerste plaats dank ik de verslaggever voor zijn uitstekend verslag.

Er werd een integratie in de administratie, in een eigen pararegionale of een integratie in een bestaande pararegionale voorgesteld. Mijn voorkeur ging uit naar een integratie in de bestaande administratie. Om diverse redenen was dit echter niet haalbaar, daarom werd geopteerd voor deze eigentijdse formule.

Men mag dit aspect niet verwaarlozen. Vergelijken met de vele honderden kilometers waterwegen waarover wij beschikken, is dit wellicht het meest intens gebruikte stuk. Er zijn dus ook argumenten om de verantwoordelijkheid zo dicht mogelijk bij het exploitatiegebied te behouden, waarbij overigens wordt uitgegaan van de situatie in het verleden.

Voorts heb ik enkele bedenkingen bij de uiteenzettingen van de verschillende sprekers. De heer Vautmans twijfelt er blijkbaar aan dat er een goed management kan worden gevonden buiten de administratie. De tekst van het ontwerp verbiedt echter niet dat de leidende ambtenaar of de adjunct-leidende ambtenaar in de administratie wordt gezocht. De procedures bieden voldoende garanties om een goede keuze te maken.

Wat de nieuwe debudgetteringsmechanismen betreft, verwijs ik naar het antwoord op de interpellatie van de heer Verreycken aan de minister van Begroting. Hierin wordt bepaald dat de vennootschap leningen kan aangaan, kredieten kan opnemen en al dan niet door hypotheek gewaarborgde obligatieleningen mag uitschrijven binnen de door de Vlaamse regering vastgestelde grenzen. Er wordt zelfs aan toegevoegd dat het tot de normale bedrijfsvoering behoort om leningen voor investeringsprojecten aan te gaan indien de rendabiliteit groot genoeg is en voldoende cash flow genereert om de kapitaalsaflossingen en de intresten te dragen. De pararegionale moet

Kelchtermans

op deze manier haar eigen verantwoordelijkheid op zich kunnen nemen, mits de toestemming van de afgevaardigde van het Vlaamse Gewest, die nagaat of aan de voorwaarden is voldaan.

De heer Van Hooland heeft vragen gesteld met betrekking tot de opportuniteit. Ik heb deze vragen beantwoord, alsook de vragen over het financiële regime en over de mogelijke gevaren van de politisering. Dit is misschien niet zo uitdrukkelijk aan bod gekomen in de commissie, maar ik meen dat er voldoende garanties worden geboden. Enerzijds zijn er de regionale comités van advies, die per gebied worden opgericht. Over de samenstelling ervan moet nog worden beslist door de Vlaamse regering.

Indirect heb ik hiermee ook geantwoord op de vragen van de heer Van Dienderen. De milieuaspecten moeten duidelijk vertegenwoordigd zijn en er moet sprake zijn van een integraal beheer, ook vanuit ecologisch oogpunt. De regionale comités van advies bieden de mogelijkheid om dit te realiseren.

De overige opmerkingen werden ook in de commissie behandeld. Ik verwijs daarom naar de antwoorden die in de commissie werden verstrekt. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik wil even stilstaan bij twee punten.

Ik ben niet overtuigd van de argumentatie met betrekking tot de opportuniteit om in de vorm van een pararegionale B een dubbele opdracht toe te vertrouwen aan de n.v.

Wat de politisering betreft, heeft de minister gezegd dat er wel degelijk waarborgen zijn. Hij heeft in dat verband verwezen naar de zeven regionale comités van advies. Hiermee

kan dit punt echter niet worden afgedaan. Ik dring erop aan dat de minister hierover toch nog toelichting verstrekt. Wij hebben te vaak meegeemaakt dat dergelijke comités zelf verkeerd functioneerden.

Gegeven de syndicaal-politieke en moeilijke situatie van de NV Zeekanaal van vroeger, vraag ik mij af welke waarborgen worden geboden om ons te behoeden voor een nefaste politisering in deze sector met bedrijfsmatige activiteit.

De voorzitter : De heer Vautmans heeft het woord.

De heer V. Vautmans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn summier antwoord.

Hij zegt dat de procedure voldoende garanties geeft wat de a-politieke aanduiding betreft van de leidende ambtenaren en van de adjunct leidende ambtenaren. Ik vind die garantie niet.

Wat de debudgettering betreft zegt u dat dit binnen de grenzen moet zijn van de door de Vlaamse regering vastgelegde normen. Ik vrees echter dat het juist de Vlaamse regering zal zijn die zonder de Vlaamse Raad te kennen, gebruik zal maken van deze debudgetteringspolitiek.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Nee*)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

– **Aangenomen.**

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° de vennootschap : de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, bedoeld in artikel 3 ;

2° de in ontbinding gestelde vennootschap : de naamloze vennootschap Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel ;

3° basisinfrastructuur : de vaste infrastructuur nodig voor het verzekeren van alle scheepvaart, de waterbeheersing en de exploitatie van de waterweg en zijn aanhorigheden, het inpassen van de waterweg in de omgeving en de uitrusting voor het aanmeren ;

4° infrastructuur op de gronden : de vaste uitrusting nodig om de gronden hun bestemming te geven en tot ontwikkeling te laten komen.

– **Aangenomen.**

HOOFDSTUK II

Aard en oprichting, doel, statuut en duur van de vennootschap

AFDELING I

Oprichting

Artikel 3

Er wordt onder de door dit decreet gestelde voorwaarden een publiekrechtelijke instelling in de vorm van een naamloze vennootschap opgericht onder de benaming „Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen”, in het kort „Zeekanaal”.

De Vlaamse regering wordt gemachtigd

Voorzitter

tigd om namens het Vlaamse Gewest, samen met één of meer van de in artikel 14, § 1 bedoelde rechtspersonen, de vennootschap op te richten en minimum drie vierde van het kapitaal ervan te onderschrijven.

De vennootschap is onderworpen aan de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen behoudens de afwijkingen voorzien in de statuten of het onderhavig decreet.

- **Aangenomen.**

Artikel 4

§ 1. Vóór de oprichting van de vennootschap wordt door de oprichters een ondernemingsplan, hetwelk minimaal het financieel plan, bedoeld in artikel 29ter van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, bevat, aan de Vlaamse regering ter kennisgeving voorgelegd.

De statuten dienen te worden goedgekeurd door de Vlaamse regering.

§ 2. Bij de oprichting is artikel 29bis, eerste tot en met vierde lid van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen niet van toepassing.

- **Aangenomen.**

AFDELING II

Doel

Artikel 5

§ 1. De vennootschap heeft als doel :

1° het beheer en de exploitatie van de binnen de grenzen van het Vlaamse Gewest gelegen gedeelten van het kanaal Brussel-Rupel en van zijn toekomstige aansluiting naar de Schelde, hierna genoemd „kanaal Brussel-Schelde”, zoals door de Vlaamse regering in een besluit en bijgevoegde plannen nader wordt omschreven ;

2° de organisatie van het beheer, de

exploitatie en de commercialisatie van aan bevaarbare waterwegen van het Vlaamse Gewest gelegen gronden, zowel deze die aan de vennootschap in eigendom toebehoren als degene die haar in concessie werden gegeven, met uitzondering van de gronden, gelegen langs de waterwegen beheerd door de Dienst voor de Scheepvaart of door een havenbedrijf ;

3° het samenstellen van regionale comités van advies en de organisatie hierbinnen van streek- en watergebonden overleg nopens de in 2° bedoelde gronden met aangelande, geïnteresseerde regionale en lokale besturen en belangenvertegenwoordigingen.

De vennootschap kan in het algemeen alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van haar maatschappelijk doel.

§ 2. Onder het in § 1, 2° omschreven doel wordt onder meer verstaan :

1° aan- en verkoop van gronden in het Vlaamse Gewest welke niet nodig zijn voor de infrastructuur, het bedienen en exploiteren van de waterwegen en de waterbeheersing ;

2° het verhuren of concederen van de gronden die de vennootschap bezit of aan haar in concessie werden gegeven ;

3° het bouwrijp maken van de bedoelde gronden

4° het uitoefenen van handelsactiviteiten, inclusief het opzetten van samenwerkingsverbanden met andere publiekrechtelijke rechtspersonen met betrekking tot deze gronden ;

5° het voeren van een specifiek op watergebonden bedrijvigheden en op watergebonden overslag gericht industrialisatiebeleid ;

6° het creëren van nieuwe, watergebonden bedrijfzones.

§ 3. Het maatschappelijk doel van de vennootschap kan slechts worden gewijzigd door de algemene verga-

dering, die beslist met een vier vijfde meerderheid van stemmen, en na goedkeuring door de Vlaamse regering.

Op dit artikel werden amendementen ingediend door de heer De Seranno en de heer Verreycken.

Artikel 5

Paragraaf 3 vervangen door de volgende bepaling :

„§ 3. Het maatschappelijk doel van de vennootschap kan slechts worden gewijzigd door de algemene vergadering, die beslist met een vier vijfde meerderheid van stemmen, en na goedkeuring door de Vlaamse Raad.“.

De heer J. De Seranno (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, het is aangewezen dat in een van de eerste artikelen de doelstellingen van het decreet worden aangegeven. Dat is des te meer aangewezen wanneer het gaat om de oprichting van een nieuwe overheidsinstelling.

SP-Senator Lydia Maximus schaarde zich namens de SP-fractie achter het ontwerp van decreet betreffende de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen

De Seranno

Vrij nauwkeurig is in artikel 5, paragrafen 1 en 2 het doel van de nieuwe instelling aangegeven. Omtrent paragraaf 3 werden in de commissie door anderen en door mezelf opmerkingen gemaakt. In die paragraaf wordt vastgelegd dat het maatschappelijk doel kan worden gewijzigd door de algemene vergadering, mits goedkeuring door de Vlaamse regering.

Welnu, wanneer wij als wetgever een decreet goedkeuren en daarin nauwkeurig de doelstellingen omschrijven dan is het logisch, maar is het ook voor de werkbaarheid van de nieuwe instelling noodzakelijk, dat aan die doelstelling slechts wijzigingen kunnen worden aangebracht door de decreetgever zelf.

In deze vennootschap participeert het Vlaamse Gewest voor drievierden van het kapitaal. Artikelen 26 bepaalt dat deze nieuwe instelling havenrechten, scheepvaartrechten en andere rechten kan innen. Artikel 46 bepaalt trouwens dat de Vlaamse regering voorschotten kan geven ter aanvulling van de inkomsten van deze nieuwe vennootschap. Zowel wat de opdrachten op het terrein betreft als de budgettaire weerslag komt het ons voor dat maar door de decreetgever zelf wijzigingen kunnen worden aangebracht tenminste indien men achteraf nog enige samenhang wil zien bij het nalezen van het decreet ter zake.

Zoals het nu is geformuleerd, gaat het als het ware over een volmachtendecreet.

Volgens het ontwerp bepaalt de uitvoerende macht dat artikel 5 mag worden gewijzigd, op voorwaarde dat dit gebeurt met een door viervijfde van de leden van de algemene vergadering goedgekeurde beslissing.

De positie van de wetgever wordt daardoor des te kwetsbaarder.

Ik denk dat wij er goed aan doen te

zeggen dat het maatschappelijk doel maar kan worden gewijzigd met de goedkeuring van de Vlaamse Raad.

Mijnheer de minister, men heeft gezegd dat de nieuwe instelling juridisch een naamloze vennootschap is. Ik kan daar inkomen. Het is echter ook een pararegionale B. De ongeveer dertig pararegionale instellingen die wij thans kennen, laten ons niet zonder zorgen.

Ik meen, en ik word daarin gesteund door verschillende collega's, dat het verantwoord is dat de bepaling zoals voorgesteld in ons amendement.

In tweede orde vraag ik, zoals in de commissie, een afzonderlijke stemming over paragraaf drie. Ik stel in de eerste plaats voor het amendement te aanvaarden. Ik meen dat dit geen probleem kan zijn als de Vlaamse regering daar over nadenkt. **(Applaus).**

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, in de commissie heeft men enige tijd stilgestaan bij de amendementen van de heer De Seranno.

Wij moeten toegeven dat daarin enige logica zit. De commissie heeft zich daarover uitgesproken. Ik meen echter dat er geen bezwaar is om in te gaan op de suggestie van de heer De Seranno.

De voorzitter : De stemmen over de amendementen van de heer De Seranno en Verreycken en over artikel 5 zijn aangehouden.

AFDELING III

Statuut

Artikel 6

De vennootschap bezit rechtspersoonlijkheid vanaf de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse regering waarbij haar eerste statuten worden goedgekeurd. De door haar

gestelde handelingen en aangegane verbintenissen hebben een commercieel karakter, behoudens de handelingen gesteld in de uitoefening van haar bevoegdheden bedoeld in de artikelen 18, § 2, 23 tot en met 25 en 60.

— **Aangenomen.**

Artikel 7

Voor zover dit decreet niet in afwijkingen voorziet, is de vennootschap onderworpen aan de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, in zoverre deze betrekking hebben op de instellingen van categorie B.

De benaming van de vennootschap wordt op haar plaats in de alfabetische volgorde toegevoegd aan de lijst van instellingen die in artikel 1, eerste lid, B van die wet worden opgesomd.

— **Aangenomen.**

Artikel 8

§ 1. Voor al wat niet anders geregeld is door of krachtens dit decreet, de in artikel 7 genoemde wet van 16 maart 1954 of de statuten van de vennootschap, is de vennootschap onderworpen aan de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen en in het bijzonder de bepalingen die betrekking hebben op de naamloze vennootschappen.

§ 2. De statuten kunnen slechts gewijzigd worden door een besluit van de Algemene Vergadering, genomen met een drie vierde meerderheid van stemmen, en na goedkeuring door de Vlaamse regering. De statutenwijziging wordt, behoudens andersluidende bepaling, van kracht op het ogenblik van de publikatie van het goedkeuringsbesluit van de Vlaamse regering, met in bijlage de statutenwijziging, in het Belgisch Staatsblad.

§ 3. De vennootschap is niet onder-

Voorzitter

worpen aan de bepalingen van Boek III van het Wetboek van Koophandel.

— *Aangenomen.*

Artikel 9

De vennootschap kan dadingen afsluiten.

— *Aangenomen.*

AFDELING IV

Duur, ontbinding en vereffening

Artikel 10

§ 1. De vennootschap wordt opgericht voor onbepaalde duur.

§ 2. Zij kan slechts ontbonden worden door een beslissing van de Algemene Vergadering met drie vierde van de stemmen mits goedkeuring van de Vlaamse regering.

Het Vlaamse Gewest verbindt er zich in dergelijk geval toe die aandeelhouders van groep B en groep C die kapitaal onderschreven en afbetaald hadden in de naamloze vennootschap Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel, in zoverre zij in de vennootschap hiervoor aandelen ontvangen hebben, terug te betalen voor zover dit niet is afgelost door dividenden en zonder intresten. De door het Vlaamse Gewest aan deze aandeelhouders te betalen som zal het bedrag van hun onderschrijving in de naamloze vennootschap Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel nooit overschrijden.

— *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Kapitaal en aandeelhouders

AFDELING 1

Kapitaal

Artikel 11

Het vennootschapskapitaal kan in één of meer keren worden verhoogd of verlaagd door een besluit van de Algemene Vergadering genomen overeenkomstig de vereisten gesteld voor een statutenwijziging door artikel 8, § 2.

Op kapitaalverhogingen kan alleen worden ingeschreven door rechtspersonen behorende tot één van de groepen bedoeld in artikel 14 en met eerbiediging van de verhouding bepaald in artikel 12. De aandelen moeten steeds volledig volgestort worden

— *Aangenomen.*

Artikel 12

In ieder geval moet minimum drie vierde van de aandelen van de vennootschap eigendom zijn van het Vlaamse Gewest.

— *Aangenomen.*

Artikel 13

Alle aandelen van de vennootschap zijn en blijven op naam.

AFDELING II

Aandeelhouders

Artikel 14

§ 1. Alle aandeelhouders van de vennootschap worden ingedeeld bij één van de volgende groepen :

1° groep A, die uitsluitend wordt gevormd door het Vlaamse Gewest ;

2° groep B, die de gemeenten omvat waarvan het grondgebied geheel of gedeeltelijk samenvalt met het kanaal Brussel-Schelde alsook de gemeenten op wiens grondgebied onroerende goederen zijn gelegen waarvan het beheer, de exploitatie en commercialisatie aan de vennootschap werd toevertrouwd ; de gemeenten Vilvoorde, Grimbergen,

Willebroek, Bornem, Zemst, Puurs en Kapelle-op-den-Bos dienen steeds het recht te hebben aandeelhouder van de vennootschap te zijn ;

3° groep C, die de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen omvat waarvan het werkingsgebied geheel of gedeeltelijk samenvalt met het kanaal Brussel-Schelde of op wiens werkingsgebied onroerende goederen zijn gelegen waarvan het beheer, de exploitatie en commercialisatie aan de vennootschap werd toevertrouwd.

§ 2. De vennootschap kan, noch bij de oprichting, noch daarna, andere aandeelhouders hebben dan deze bedoeld in § 1.

— *Aangenomen.*

Artikel 15

De overdracht van aandelen is slechts mogelijk met eerbiediging van de verhouding bepaald in artikel 12 en na voorafgaande goedkeuring door de Raad van Bestuur.

— *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Bevoegdheden van de vennootschap

AFDELING 1

Deelneming

Artikel 16

De vennootschap kan slechts deelnemen aan instellingen, vennootschappen of verenigingen waarvan het doel rechtstreeks of onrechtstreeks met het eigen doel van de vennootschap verband houdt, mits voorafgaande machtiging van de Vlaamse regering.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Verreycken.

Artikel 16

Op de vierde en vijfde regel de

Voorzitter

woorden „ , mits voorafgaande machtiging van de Vlaamse regering” weglaten.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de voorzitter, ik meen dat ik mijn amendementen afdoende heb verdedigd in mijn algemene uiteenzetting. Ik zal de verantwoording niet meer herhalen bij de amendementen zelf.

De voorzitter : De stemmingen over het amendement en het artikel zijn aangehouden.

AFDELING II

Territoriale bevoegdheid

Artikel 17

De vennootschap oefent haar bevoegdheden uit :

1° voor wat betreft het in artikel 5, § 1, 1° omschreven doel : binnen de grenzen vastgelegd in het in voormeld artikel bedoelde besluit van de Vlaamse regering en bijgevoegde plannen ;

2° voor wat betreft het in artikel 5, § 1, 2° omschreven doel : binnen de grenzen van het Vlaamse Gewest.

– **Aangenomen.**

AFDELING III

Domeinbeheer, samenwerkingsovereenkomst en concessieovereenkomsten

Artikel 18

§ 1. Behoudens andersluidende bepalingen, beheert de vennootschap het binnen de in artikel 17 vervatte gebiedsomschrijving gelegen openbaar en privaat domein waarvan zij eigenaar is of dat haar in concessie wordt gegeven, alsmede de infrastructuur daarop.

§ 2. Zij kan daartoe alle beheershandelingen stellen zoals onder meer het affecteren, desaffecteren, onder-

houden, verbeteren, ter beschikking stellen en gebruiken van deze goederen. Zij mag geen handelingen stellen die de eigendomsrechten op de in concessie gegeven goederen aantasten.

Evenmin mag zij de bestemming van deze goederen wijzigen, tenzij met akkoord van de eigenaar ervan.

§ 3. Het Vlaamse Gewest wordt belast met de vernieuwing, uitbreiding en uitrusting van de basisinfrastructuur aan de waterweg, bedoeld in artikel 5, § 1, 1°, ten laste van zijn begroting. De aldus tot stand gebrachte infrastructuur wordt eigendom van het Vlaamse Gewest.

§ 4. De vennootschap staat in voor het beheer en het vernieuwen, uitrusten en aanleggen van infrastructuur op de gronden, bedoeld in artikel 5, § 1, 2°, en doet hiervoor een beroep op het Vlaamse Gewest.

§ 5. De Vlaamse regering en de vennootschap sluiten een overeenkomst over de in dit artikel bedoelde samenwerking.

– **Aangenomen.**

Artikel 19

§ 1. De vennootschap kan alle voor de uitoefening van haar bevoegdheden nodige roerende en onroerende goederen verwerven.

§ 2. Na machtiging door de Vlaamse regering kan de vennootschap overeenkomstig de wetgeving betreffende de onteigening ten algemene nutte in eigen naam en voor eigen rekening onroerende goederen onteigenen die nodig zijn voor de verwezenlijking van haar maatschappelijk doel.

§ 3. De vennootschap kan de onroerende goederen waarvan zij eigenaar is, slechts vervreemden mits machtiging van de Vlaamse regering.

– **Aangenomen.**

Artikel 20

§ 1. Onverminderd artikel 21, be-

houdt het Vlaamse Gewest bij en na de oprichting van de vennootschap zijn eigendomsrechten op de domeingoederen, met inbegrip van de er op gelegen of verworven infrastructuur.

§ 2. De goederen gelegen binnen de grenzen zoals bepaald in artikel 17 worden, voor zover de vennootschap krachtens voormelde bepaling nog niet belast is met het beheer ervan, aan de vennootschap in concessie gegeven voor hernieuwbare periodes van telkens vijfenzeventig jaar.

De Vlaamse regering sluit ter zake met de vennootschap een concessieovereenkomst, stelt de nadere regelen ervan vast en bepaalt de vergoeding.

§ 3. Onverminderd de bepalingen van § 2 is er van rechtswege concessie van zodra de vennootschap goederen, bedoeld in die paragraaf, in gebruik neemt. De Vlaamse regering stelt de voorwaarden voor deze concessie van rechtswege vast, rekening houdend met het bepaalde in § 2.

– **Aangenomen.**

Artikel 21

In afwijking van de artikelen 546, 547 en 551 tot 564 van het Burgerlijk Wetboek en behoudens andersluidende overeenkomst met de eigenaar of de gebruiker van de in artikel 20 bedoelde goederen, komt het eigendomsrecht over alles wat de bedoelde goederen voortbrengen en van alles wat er, door toedoen van wie dan ook, natuurlijk of kunstmatig als bijzaak mee verenigd wordt, voor de duur van de concessieovereenkomst toe aan de vennootschap.

– **Aangenomen.**

Artikel 22

§ 1. De vennootschap kan de in de artikelen 18 tot en met 20 bedoelde goederen voor hernieuwbare periodes van bepaalde duur, telkens ten

Voorzitter

hoogste voor vijfenzeventig jaar, ter beschikking stellen aan derden, hetzij middels een domeinconcessie of concessie van bouwwerken, hetzij door het verlenen van erfpacht-, opstal- of huurrechten.

§ 2. De voorwaarden waaronder de vennootschap deze goederen ter beschikking van derden stelt, worden vastgesteld door de Raad van Bestuur.

§ 3. Bij ontbinding van de vennootschap dient de verdere naleving van de rechten en verplichtingen met inbegrip van de concessies van openbare dienst te worden gewaarborgd.

– **Aangenomen.**

AFDELING IV

Bijzondere administratieve politie

Artikel 23

§ 1. Op voorstel van de Raad van Bestuur van de vennootschap vaardigt de Vlaamse regering de politie-verordeningen uit voor de door de vennootschap beheerde waterwegen en havengebieden.

Deze verordeningen kunnen, binnen de perken van de gewestelijke bevoegdheden, onder meer omvatten :

1° de regeling van het scheepvaartverkeer, met inbegrip van het loodsen en het slepen ;

2° de regeling van de goederenbehandeling en -opslag en het in- en ontschepen van passagiers ;

3° de regeling van de toegankelijkheid van het kanaalgebied ;

4° de regeling van de vrijheid van handel en nijverheid in kanaal- en havengebonden activiteiten ;

5° regelingen ter vrijwaring van het milieu, de integriteit, de veiligheid en de gezondheid van het kanaal- en havengebied.

§ 2. Op voorstel van de Raad van Bestuur van de vennootschap vaardigt de Vlaamse regering de politie-verordeningen uit voor de door de vennootschap beheerde gronden. Deze verordeningen kunnen, binnen de perken van de gewestelijke bevoegdheden, onder meer de in § 1 onder 2°, 4° en 5° vermelde punten omvatten.

– **Aangenomen.**

Artikel 24

Overtreding van de in artikel 23 bedoelde verordeningen wordt gestraft met een geldboete van zesentwintig frank tot duizend vijfhonderd frank.

– **Aangenomen.**

Artikel 25

Onder de vennootschap ressorteert een havenkapiteinsdienst, waarvan de werking en de organisatie wordt beheerst door de wet van 5 mei 1936 tot vaststelling van het statuut der havenkapiteins.

– **Aangenomen.**

AFDELING V

Vaststelling en inning van scheepvaart-, haven- en terreingelden

Artikel 26

§ 1. De in de gebiedsomschrijving van artikel 17, 1° gevorderde scheepvaart-, haven- en terreingelden en van artikel 17, 2° gevorderde haven- en terreingelden, van welke aard ook, worden bij uitsluiting van alle andere overheden geïnd door de vennootschap.

§ 2. De tarieven worden vastgesteld door de Raad van Bestuur. De tarieven met betrekking tot de scheepvaart- en havengelden worden bekrachtigd door de Vlaamse regering.

– **Aangenomen.**

AFDELING VI

Verstrekking van bijzondere diensten

Artikel 27

§ 1. Onverminderd de aan andere overheden toegewezen bevoegdheden, kan de vennootschap aan de gebruikers van het door haar beheerde havengebieden en bevaarbare waterwegen alle bijzondere diensten verstrekken die zij nodig acht, zoals onder meer de terbeschikkingstelling van bemande werktuigen, het verstrekken van loods- en sleep hulp, het vast- en losmaken van vaartuigen, het leveren van water en drijfkracht en de verstrekking van neven-diensten aan de pleziervaart.

§ 2. De gebruiksvoorwaarden van deze bijzondere diensten worden door de Raad van Bestuur vastgesteld.

– **Aangenomen.**

Artikel 28

De Raad van Bestuur kan de verstrekking van bijzondere diensten al dan niet bij wege van concessie van openbare dienst overlaten aan private ondernemingen.

– **Aangenomen.**

HOOFDSTUK V

Organen van de vennootschap

AFDELING 1

Algemeen

Artikel 29

De organen van de vennootschap zijn

1° de algemene vergadering der aandeelhouders ;

2° de raad van bestuur ;

3° de leidend ambtenaar en de adjunct-leidend ambtenaar.

Voorzitter

Voor zover niet geregeld in dit decreet, worden de bevoegdheid en de werking van deze organen bepaald in de statuten.

— Aangenomen.

AFDELING II

Algemene Vergadering

Artikel 30

De Algemene Vergadering der Aandeelhouders bestaat uit alle aandeelhouders van de vennootschap.

De leidend ambtenaar van de vennootschap woont de Algemene Vergadering bij met raadgevende stem.

— Aangenomen.

Artikel 31

Voor alle beslissingen die aan de regels van statutenwijziging onderworpen zijn, met inbegrip van de wijziging van het maatschappelijke doel, gelden de meerderheidsvereisten en formaliteiten, gesteld door artikel 8, § 2.

— Aangenomen.

AFDELING III

Raad van Bestuur

Artikel 32

§ 1. De vennootschap wordt geleid door een Raad van Bestuur van minimum zeven en ten hoogste elf stemgerechtigde leden, waaronder een voorzitter en een ondervoorzitter. Het aantal leden is steeds onpaar.

§ 2. De bestuurders worden benoemd voor een periode van ten hoogste zes jaar door de Algemene Vergadering ; zij kunnen te allen tijde door de Algemene Vergadering worden ontslagen.

De uittredende bestuurders zijn herbenoembaar.

§ 3. De meerderheid van de bestuurders moet verkozen worden onder de kandidaten, voorgedragen door de aandeelhouder van groep A.

De overige bestuurders worden verkozen onder de kandidaten voorgedragen door de groepen aandeelhouders B en C. Groep B heeft recht op minstens drie vertegenwoordigers, groep C op minstens één vertegenwoordiger.

De uitoefening van dit voordrachtsrecht, de verdeelsleutel van de mandaten en eventueel een beurtregeling worden geregeld in de statuten.

§ 4. De voorzitter van de Raad van Bestuur dient verplicht gekozen te worden uit de bestuurders benoemd op voordracht van de aandeelhouder van groep A. De ondervoorzitter dient gekozen te worden uit de bestuurders benoemd op voordracht van de aandeelhouders van groep B.

§ 5. Een ambtenaar van de administratie Waterinfrastructuur en Zee- en havenzaken, aangeduid door de Vlaamse regering, is van rechtswege lid van de Raad van Bestuur.

§ 6. De Vlaamse regering wordt gemachtigd om door haar aangewezen personen met een maximum van drie als niet stemgerechtigd lid toe te voegen aan de Raad van Bestuur.

— Aangenomen.

Artikel 33

De hoedanigheid van bestuurder is onverenigbaar met die van :

1° lid van de Europese Commissie ;

2° minister of staatssecretaris, lid van een regering van een gemeenschap of gewest ;

3° provinciegouverneur of lid van de bestendige deputatie van een provincieraad ;

4° lid van de rechterlijke macht ; staatsraad of assessor in de Raad van

State of lid van het auditoraat van de Raad van State ; rechter of referendaris van het Arbitragehof ;

5° personeelslid van de vennootschap ;

6° commissaris-revisor , bedoeld in artikel 55.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Verreycken.

Artikel 33

1° vervangen door wat volgt :

„1° lid van het Europees Parlement, de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat of een gemeenschapsraad ;

1°bis lid van de Europese Commissie ;”.

De voorzitter : De stemmingen over dit amendement en het artikel zijn aangehouden.

Artikel 34

§ 1. De Raad van Bestuur is bevoegd om alle handelingen te verrichten die nodig of dienstig zijn tot verwezenlijking van het doel van de vennootschap mits inachtneming van de beperkingen, gesteld door dit decreet, de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen en de statuten.

§ 2. De werking van de Raad van Bestuur wordt geregeld in de statuten, met dien verstande dat de Raad slechts geldig kan beraadslagen indien de meerderheid van de bestuurders aanwezig of vertegenwoordigd zijn en op voorwaarde dat daarvan de meerderheid van de bestuurders zijn voorgedragen door de aandeelhouder van groep A.

— Aangenomen.

Artikel 35

De Raad van Bestuur kan een Directiecomité instellen, waarvan hij de samenstelling, werkwijze en bevoegdheden bepaalt, met dien verstande dat deze bevoegdheden geen betrekking hebben op bevoegdhe-

Voorzitter

den die door dit decreet of de statuten uitdrukkelijk aan de Raad van Bestuur of de leidend ambtenaar worden toegewezen en dat de voorzitter van de Raad van Bestuur, de leidend ambtenaar en de directeur-generaal van de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen of zijn plaatsvervanger voor de materie, bedoeld in artikel 18, § § 3 en 4, er steeds deel dienen van uit te maken.

- **Aangenomen.**

Artikel 36

De bezoldiging van de bestuurders wordt bepaald door de Vlaamse regering en valt ten laste van de vennootschap.

- **Aangenomen.**

Artikel 37

Onverminderd de algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid van de Raad van Bestuur als college, wordt de vennootschap ten aanzien van derden rechtsgeldig verbonden door het gezamenlijk optreden van enerzijds de voorzitter van de Raad van Bestuur of, in geval hij verhinderd is, de ondervoorzitter en anderzijds de leidend ambtenaar.

- **Aangenomen.**

AFDELING IV

Leidend ambtenaar en
adjunct-leidend ambtenaar

Artikel 38

De Vlaamse regering benoemt en ontslaat, op voordracht van de Raad van Bestuur, een leidend ambtenaar en een adjunct-leidend ambtenaar en bepaalt hun statuut en wedde, die ten laste komt van de vennootschap.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Vautmans.

Artikel 38

Aan dit artikel een nieuw lid toevoegen dat luidt als volgt :

„De leidend ambtenaar en de adjunct-leidend ambtenaar worden voor de eerste maal gekozen uit het bestaande personeelskader van de in ontbinding gestelde vennootschap ofwel uit het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen, ofwel uit het personeelskader van een van de parastatalen, bevoegd voor het beheer van de waterwegen.“.

De voorzitter : De stemmingen over dit amendement en het artikel zijn aangehouden.

Artikel 39

Het dagelijks bestuur en de vertegenwoordiging dienaangaande van de vennootschap wordt toevertrouwd aan de leidend ambtenaar.

- **Aangenomen.**

Artikel 40

De leidend ambtenaar neemt met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van de Raad van Bestuur.

- **Aangenomen.**

Artikel 41

De leidend ambtenaar mag, mits voorafgaandelijk ke goedkeuring door de Raad van Bestuur, aan de personeelsleden die hij aanwijst, bepaalde van zijn bevoegdheden overdragen indien hij dit nodig acht voor de goede uitvoering van de hem toevertrouwde opdracht.

- **Aangenomen.**

Artikel 42

De adjunct-leidend ambtenaar vervangt de leidend ambtenaar bij diens afwezigheid.

- **Aangenomen.**

AFDELING V

Regionale comités van advies

Artikel 43

Er kunnen door de vennootschap, met het oog op de verwezenlijking van haar in artikel 5, § 1, 3° omschreven doelstelling, de volgende zeven regionale comités van advies worden opgericht :

1° het kanaal Brussel-Schelde ;

2° het Rupelgebied : Rupel, Neten, Netekanaal, Dijle, Zenne, Leuven-Dijle ;

3° het Scheldegebied : Schelde-Rijnverbinding, Zeeschelde, Durme, Moervaart ;

4° de Dender ;

5° het Gentse net : Boven-Schelde, Ringvaart en Oude Leie - Gent-Brugge ;

6° de Leie en zijn bijkanalen ;

7° het Kustgebied : IJzer en bijkanalen, Plassendale-Nieuwpoort-Duinkerke, Brugge-Oostende.

De Vlaamse regering bepaalt de samenstelling, de taak en de werking van deze comités.

- **Aangenomen.**

HOOFDSTUK VI

Financiële bepalingen

AFDELING 1

Inkomsten

Artikel 44

De vennootschap kan slechts toelagen, schenkingen en legaten aangaarden mits machtiging van de Vlaamse regering.

- **Aangenomen.**

Artikel 45

De vennootschap kan leningen aangaan, kredieten opnemen en al dan

Voorzitter

niet door hypotheek gewaarborgde obligatieleningen uitschrijven binnen de door de Vlaamse regering vastgestelde grenzen. De Vlaamse regering kan aan de leningen de waarborg van het Vlaamse Gewest verlenen.

Op dit artikel zijn er twee amendementen, het ene voorgesteld door de heer Verreycken en het andere voorgesteld door de heer Vautmans.

Artikel 45

Op de derde, vierde en vijfde regel de woorden „binnen de door de Vlaamse regering vastgestelde grenzen. De Vlaamse regering kan aan de leningen de waarborg van het Vlaamse Gewest verlenen” vervangen door de woorden „binnen de grenzen van haar eigen vermogen”.

Artikel 45

Dit artikel weglaten.

De heer Vautmans heeft het woord.

De heer V. Vautmans : Mijnheer de Voorzitter, ik heb daarnet de uitleg van de minister van Financiën niet gehoord. Ik hoop dat ik in deze materie later wat meer inzicht krijg. De minister beweert dat er geen debudgettering zal zijn. Dit is volgens mij een reden te meer om de amendementen te handhaven.

De voorzitter : De stemmingen over deze amendementen en het artikel zijn aangehouden.

Artikel 46

De Vlaamse regering kan elk jaar aan de vennootschap terugvorderbare voorschotten verstrekken ter aanvulling van de inkomsten van de vennootschap.

De regels van aanvraag, vaststelling, toekenning en terugbetaling van deze voorschotten worden door de Vlaamse regering vastgesteld.

— **Aangenomen.**

Artikel 47

De vennootschap wordt met het Vlaamse Gewest gelijkgesteld voor de toepassing van de wetten en decreten betreffende de directe en indirecte belastingen ten bate van het Vlaamse Gewest.

— **Aangenomen.**

AFDELING II

Boekhouding en ondernemingsplan

Artikel 48

De boekhouding van de vennootschap wordt gevoerd volgens de wetgeving op de boekhouding en jaarrekeningen van de ondernemingen.

De vennootschap voert een analytische boekhouding, die zodanig wordt gevoerd dat ieder van de in artikel 5, § 1, 1° en 2° omschreven doelstellingen afzonderlijk kan worden onderscheiden.

— **Aangenomen.**

Artikel 49

De jaarrekening van de vennootschap, met het volledige jaarverslag van de Raad van Bestuur, wordt binnen de veertien dagen na goedkeuring door de Algemene Vergadering aan de gewestcommissaris, bedoeld in artikel 52, en de Vlaamse regering medegedeeld, samen met het volledig verslag zoals opgesteld door de commissaris-revisor, bedoeld in artikel 55.

— **Aangenomen.**

Artikel 50

De vennootschap stelt jaarlijks een ondernemingsplan op voor de eerstkomende drie jaar, met een gedetailleerde uitwerking voor het eerstkomende jaar, en geeft daarvan kennis aan de Vlaamse regering.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK VII

Toezicht en controle

AFDELING 1

Administratief toezicht

Artikel 51

Alle besluiten van de organen van de vennootschap zijn onderworpen aan het algemeen administratief toezicht van de Vlaamse regering.

Dit toezicht wordt uitsluitend uitgeoefend overeenkomstig de in de artikelen 53 en 54 bepaalde regelen.

— **Aangenomen.**

Artikel 52

§ 1. Het in artikel 7 bedoelde toezicht wordt uitgeoefend door bemiddeling van een gewestcommissaris. Deze en zijn plaatsvervanger worden benoemd en ontslagen door de Vlaamse regering op voordracht van de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting.

§ 2. Voor de gewestcommissaris en zijn plaatsvervanger gelden dezelfde onverenigbaarheden als voor die van bestuurder, bedoeld in artikel 33. Het mandaat van gewestcommissaris is daarenboven onverenigbaar met dat van :

1° lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers of de Senaat ;

2° lid van de Raad van een gemeenschap of gewest ;

3° lid van een provincieraad ;

4° burgemeester, schepen of lid van een gemeenteraad ;

5° bestuurder van de vennootschap.

§ 3. Het administratief en geldelijk statuut van de gewestcommissaris en plaatsvervanger wordt vastgesteld door de Vlaamse regering. Deze regelt ook de opdrachten van de gewestcommissaris.

— **Aangenomen.**

Voorzitter

Artikel 53

§ 1. De gewestcommissaris waakt over de naleving van de wetten en decreten en hun uitvoeringsbesluiten, het statuut van de vennootschap, de overeenkomsten, bedoeld in de artikelen 18, 20 en 22, en het algemeen belang.

§ 2. De gewestcommissaris wordt uitgenodigd op de Algemene Vergadering der aandeelhouders en op alle vergaderingen van de Raad van Bestuur en het Directiecomité van de vennootschap. Hij heeft er raadgevende stem.

§ 3. De gewestcommissaris beschikt voor het vervullen van zijn opdracht over de ruimste macht.

§ 4. De gewestcommissaris kan binnen een termijn van vier vrije dagen beroep aantekenen bij de Vlaamse regering tegen elke beslissing van de vennootschap binnen het kader van zijn bevoegdheden op grond van § 1.

Deze termijn gaat in de dag van de vergadering waarop de beslissing genomen werd, voor zover de gewestcommissaris of zijn plaatsvervanger daarop regelmatig was uitgenodigd, en, in het tegenovergestelde geval, de dag waarop hij er kennis van heeft gekregen.

Het beroep is opschortend.

Heeft de Vlaamse regering binnen een termijn van twintig vrije dagen, ingaande dezelfde dag als de in het tweede lid bedoelde termijn, de nietigverklaring niet uitgesproken, dan wordt de beslissing definitief. De Vlaamse regering betekent in voorkomend geval de nietigverklaring aan de voorzitter van de Raad van Bestuur van de vennootschap.

— **Aangenomen.**

Artikel 54

Wanneer de naleving van de wetten en decreten en hun uitvoeringsbesluiten, het statuut van de vennoot-

schap, de overeenkomsten, bedoeld in de artikelen 18, 20 en 22, of de plannen, bedoeld in artikel 50, het eisen, kan de gewestcommissaris het bevoegde bestuursorgaan van de vennootschap verplichten te beraadslagen over iedere door hem bepaalde aangelegenheid.

— **Aangenomen.**

AFDELING II

Vennootschapsrechtelijke controle

Artikel 55

§ 1. De controle op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid vanuit het oogpunt van de wet, het decreet en het organiek statuut van de vennootschap en van de verrichtingen weer te geven in de jaarrekening, wordt opgedragen aan een commissaris-revisor, gekozen door de Algemene Vergadering uit de leden, natuurlijke of rechtspersonen, van het Instituut der Bedrijfsrevisoren.

§ 2. De commissaris-revisor heeft de rechten, bevoegdheden en actiemiddelen zoals voorzien in de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen. Indien de publiekrechtelijke aard van de vennootschap dit vereist, kan de Vlaamse regering de opdracht en de actiemiddelen van de commissaris-revisor uitbreiden.

— **Aangenomen.**

Artikel 56

§ 1. De commissaris-revisor wordt benoemd voor een hernieuwbare termijn van drie jaar. Op straf van een schadevergoeding kan hij tijdens zijn opdracht alleen om wettige redenen worden ontslagen. Behoudens gewichtige persoonlijke redenen mag de commissaris-revisor geen ontslag nemen tenzij ter gelegenheid van de neerlegging van zijn verslag bij de jaarrekening en nadat hij de Algemene Vergadering schriftelijk

heeft ingelicht van de beweegredenen van zijn ontslag.

§ 2. Voor het mandaat van commissaris-revisor gelden, naast de onverenigbaarheden voorzien in artikel 64bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, dezelfde onverenigbaarheden als voor het mandaat van gewestcommissaris, bedoeld in artikel 52, § 2. De functie van commissaris-revisor is daarenboven onverenigbaar met deze van gewestcommissaris bij de vennootschap.

§ 3. De bezoldiging van de commissaris-revisor wordt bepaald door de Algemene Vergadering en is ten laste van de vennootschap.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK VIII

Personeel

Artikel 57

De Vlaamse regering stelt het personeelskader, evenals het administratief en geldelijk statuut van het personeel van de vennootschap vast op advies van de Raad van Bestuur.

— **Aangenomen.**

Artikel 58

De vennootschap is ertoe gemachtigd deel te nemen aan de pensioenregeling ingesteld door de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden.

— **Aangenomen.**

Artikel 59

§ 1. Het personeel van de in ontbinding gestelde vennootschap dat, met toepassing van artikel 21, § 2 van de wet betreffende de afschaffing en de herstructurering van instellingen van openbaar nut en andere overheids-

Voorzitter

diensten, gecoördineerd op 13 maart 1991, aan het Vlaamse Gewest werd overgedragen, wordt onder de door de Vlaamse regering vast te stellen regels overgedragen aan de vennootschap.

De bedoelde personeelsleden behouden hun hoedanigheid, hun graad, hun administratieve en geldelijke anciënniteit, alsmede alle reglementaire toegekende rechten, verworven in de instelling waarvan zij afkomstig zijn.

§ 2. Zolang de Vlaamse regering overeenkomstig artikel 57 het personeelskader, het administratief en geldelijk statuut niet heeft vastgesteld, blijft de toestand van de aan de vennootschap overgedragen personeelsleden beheerst door het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut en de besluiten van de Vlaamse regering van 12 mei 1993.

— **Aangenomen.**

Artikel 60

De Vlaamse regering kan aan de vennootschap de uitvoering opdragen van de bijzondere samenwerkingsakkoorden die overeenkomstig artikel 92bis, § 2, a en b van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zoals gewijzigd bij artikel 15 van de wet van 8 augustus 1988, gesloten worden met betrekking tot de door de vennootschap beheerde waterwegen en havens.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK IX

Overgangsbepalingen

Artikel 61

In afwijking van artikel 59 kan de Vlaamse regering aan de bedoelde

personeelsleden het recht geven om, binnen een éénmalig vast te stellen tijdspanne, te solliciteren naar en benoemd te worden in betrekkingen bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. In dit geval behouden zij enkel de hen voorheen reglementaire toegekende rechten in zoverre deze van toepassing zijn in de dienst waar ze intreden.

— **Aangenomen.**

Artikel 62

De vennootschap neemt, in zoverre deze betrekking hebben op het aan het Vlaamse Gewest overgedragen gedeelte en binnen de door de Vlaamse regering te bepalen vorm en draagwijdte, de rechten en verplichtingen van de in ontbinding gestelde vennootschap over.

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

INTERPELLATIES (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het uitzendvermogen van de lokale radio's

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de problematiek van de Vlaamse lokale radio's

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Denys tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het uitzendvermogen van de lokale

radio's, en de heer Dewinter tot minister Weckx over de problematiek van de Vlaamse lokale radio's.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de wereld van de vrije radio's verkeert op het ogenblik in een paniekstemming en luidt de alarmklok. De rechtstreekse aanleiding hiertoe zijn de storingen ingevolge de uitbreiding van de uitzendkracht tot 5000 watt van enkele grensradio's in de Franse Gemeenschap. Dit is echter een topje van de ijsberg dat door minister Weckx handig wordt gebruikt om de problematiek te herleiden tot een soort communautair conflict en om de kern van de problematiek van de vrije radio's te ontwijken.

Niemand geeft het graag toe, maar de werkelijkheid is dat het medium van de vrije radio op het ogenblik echt in vrije val is.

De cijfers over de luisterdichtheid zijn duidelijk. Enkele jaren geleden hadden de vrije radio's in Vlaanderen ongeveer een derde van de radioluisteraars. Twee derden luisterden toen naar de toenmalige vier BRTN-zenders. Nu hebben de vijf BRTN-zenders — intussen is er Donna bijgekomen — 92 percent van het luisterpubliek terwijl de meer dan 350 vrije radio's in Vlaanderen slechts 8 percent van het luisterpubliek trekken.

Sommigen zullen beweren dat dit een modiefenomeen is, dat het nieuwe eraf is en dat de luisteraars opnieuw in de oude BRTN-plooiën vallen.

Dit is niet juist. In de Franse Gemeenschap merken we een omgekeerde beweging. Daar luistert een meerderheid naar de vrije radio's.

Tot voor 1985 waren de percentages van de vrije radio's in Vlaanderen en in de Franse Gemeenschap zo goed als gelijklopend : tussen 30 en 35 percent van het publiek luisterde naar de vrije radio's. Vandaag luis-

Denys

tert meer dan 60 percent naar de vrije radio's in de Franse Gemeenschap terwijl, zoals ik al heb gezegd, slechts 8 percent naar de vrije radio's in Vlaanderen luistert.

Vanwaar dit zeer grote verschil ?

Het ligt naar mijn gevoelen uitsluitend in het gevoerde overheidsbeleid. Het "socialistische Wallonië" heeft op mediavlak een liberaal en het "vrij-ondernemend Vlaanderen" een verstaatsend beleid gevoerd.

Onder het mom van de bescherming van de kleine radio's werd het decreet-Chevalier-Van Rompuy goed-gekeurd en kreeg de BRTN opnieuw het feitelijk monopolie.

Dit gebeurde door vier maatregelen. De poort naar de handelsreclame voor de BRTN-radio werd wagenwijd opengezet. De BRTN kreeg een zee van ruimte op de frequentieband. De samenwerkingsverbanden of de netwerken tussen vrije radio's werden onmogelijk gemaakt. De vrije radio's werden versmacht door de beperking van hun uitzendvermogen tot 100 watt.

Dat decreet, dat de heer Van Mechelen en ikzelf tot het uiterste hebben bestreden in het parlement, maar tevergeefs, betekende de doodsteek van het medium vrije radio's. Een deel van de vrije radio's trapte trouwens in de val gespannen door de heer Van Rompuy.. .

Mevrouw M. Aelvoet : . . . en de heer Chevalier.

De heer A. Denys : Inderdaad.

Mevrouw M. Aelvoet : De geschiedenis heeft haar rechten.

De **heer A. Denys** : Zij waren erin geslaagd om de mediawereld onderling te verdelen. Zij waren de zogenaamde verdedigers van de kleine, sociaal-culturele radio en wij de toenmalige PVV waren de verdedigers van de grote commerciële radio's.

Helaas door de vrije radio's onderling tegen elkaar op te zetten, werd de aandacht weggehouden van de echte bedreiging voor de vrije radio's, de alles monopoliserende BRTN. De toenmalige indieners van het decreet haalden hun politieke slag thuis : het decreet kwam er, de bestaande netwerken werden ontmanteld en de BRTN werd alleenheerser. Intussen is het medium vrije radio's in Vlaanderen op sterven na dood.

Mijnheer de minister, het beperken van de problematiek tot een overlegdiscussie met uw Franstalige collega over storingen met Waalse zenders, getuigt van gebrek aan moed en visie om het probleem te gronde aan te pakken. Natuurlijk moet uw Franstalige collega gewezen worden op een correcte uitvoering van het frequentieplan. Daar is niemand tegen. Maar u zou van het overleg best ook eens gebruik maken om te leren hoe men er in de Franse Gemeenschap in geslaagd is het medium vrije radio te doen groeien en bloeien.

Het begrip pax media dat u hier gebruikt voor de audio-visuele sector is in de Franse Gemeenschap reeds sedert 1984-1985 van toepassing. Daar werd er een overeenkomst afgesloten tussen de RTBF en de vrije radio's waarbij de RTBF meer handelsreclame mocht maken op voorwaarde dat ze frequentieruimte afstond aan de vrije radio's. In die overeenkomst werd ook bedongen dat grote privé-radio's zich zouden kunnen ontwikkelen naast de kleine sociaal-culturele radio's. Het is deze pax media in de Franse Gemeenschap die ervoor gezorgd heeft dat het radiolandschap drie poten heeft die alle drie bestaansrecht hebben, namelijk de openbare radio, de privé commerciële radio, met meer dan 100 zenders en de sociaal-culturele radio. In Vlaanderen daarentegen heeft alleen de BRTN-radio bestaansrecht. Al de andere zenders gaan roemloos verloren.

Met het debat terug te brengen tot een technisch debat over frequentie-

mogelijkheden werd het eigenlijk stilgelegd. Aan de voordelen van de BRTN-radio mocht niet worden geraakt, terwijl de vrije radio's in het hoekje werden gedruwd tussen de 102.6 en 107.9 Mhz om ze dan tegen elkaar uit te spelen.

De verplichtingen en de mogelijkheden inzake de frequentieband werden internationaal vastgelegd in de Conventie van Genève. Ze zijn dus even groot en even beperkt in de Franse en in de Vlaamse Gemeenschap. De VLD vraagt dat Vlaanderen, naar het voorbeeld van Wallonië, de FM-band tussen 88 en 107.9 openstelt voor de vrije radio's. Op die manier kan men een veertigtal van de bestaande radio's laten uitgroeien tot regionale radio's, die uitzenden tussen de 88 en 102.6 FM en wier zendvermogen van de huidige 100 watt kan stijgen tot een zendvermogen tussen 1.000 en 5.000 watt. Door de verschuiving van de 40 radio's onder de 102.6-grens krijgen de echte kleine radio's meer ruimte. De vrijgekomen ruimte boven de 102.6-grens moet gebruikt worden voor een grotere beschermingszone waardoor men storingvrij het signaal binnen de 8 kilometer kan uitzenden.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, zij die beweren dat de regionale radio's de kleine lokale radio's op technisch vlak wegdrücken, kennen het dossier niet of stellen het doelbewust verkeerd voor. Als men, naar analogie met de RTBF in de Franse Gemeenschap, de uitzendmogelijkheden van de BRTN-radio tussen 88 en 102.6 sterk beperkt, kunnen 40 regionale radio's, met een uitzendgebied tussen 30 en 60 kilometer, programma's de ether insturen én krijgen de overblijvende vrije radio's boven 104.9 meer ruimte.

Mijnheer de voorzitter, zonder al te technisch te worden, wens ik u een aantal gegevens mee te delen waaruit blijkt dat de technische discriminatie tussen de BRTN-radio en de vrije radio's zo frappant is dat zelfs een leek kan begrijpen dat de vrije

Denys

radio's, in huidige situatie, totaal verloren zijn. De vrije radio's hebben een zendvermogen van 100 watt. De BRTN heeft een zendvermogen van 50.000 watt. De vrije radio's hebben een uitzendgebied van 8 kilometer, de BRTN beschikt over 360 kilometer. De BRTN heeft een beschermingszone van 600 khz, de vrije radio's daarentegen bezitten geen beschermingszone. De RTBF beschikt maar over 300 khz.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, als men geen tussenweg vindt en het feitelijk technisch monopolie van de BRTN niet afgebouwd wordt, kan men het medium vrije radio in Vlaanderen vergeten !

De VLD is vragende partij om het decreet te herzien. Mijn fractie zal haar vroeger voorstel van decreet opnieuw indienen.

Mijnheer de minister, ik wil u een aantal vragen stellen.

Ten eerste, bent u bereid het bestaande decreet te herzien of laat u het landschap van de vrije radio's in Vlaanderen verkommeren ?

Ten tweede, bent u bereid het fenomeen van de lokale radio nieuwe levenskansen te bieden ? Zo ja, welke ?

Ten slotte, bent u bereid het debat inzake de regionale radio's te heropenen ?

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, via de kranten van 16 februari en 9 maart hebben wij kunnen vernemen dat het rommelt binnen de lokale radio-wereld. De oorzaak van de spanning is ontstaan naar aanleiding van een beslissing van de Waalse regering om een frequentieplan goed te keuren waardoor 18 Waalse radio's kunnen uitzenden met een vermogen van 5.000 watt. Dit frequentieplan is in werking getreden op 28 februari en houdt geen rekening met uw opmerkingen aan uw Waalse collega inzake de mogelijke storingen die dit

plan kunnen veroorzaken bij de Vlaamse lokale radio's.

Het koninklijk besluit van 10 januari 1992 bepaalt dat men vooraleer over te gaan tot een frequentieverandering, een plan moet indienen bij de minister van PTT en dat alle betrokken partijen, onder meer de Vlaamse regering dus, binnen de twee maanden na indiening hun opmerkingen kunnen bekendmaken. Dat hebt u dan ook terecht gedaan, mijnheer de minister. De Waalse regering heeft met haar goedkeuring van het frequentieplan en het in voege treden ervan op 28 februari, het desbetreffende koninklijk besluit overtreden.

Intussen blijven de Vlaamse radio's uitzenden met een maximum vermogen van 100 watt. In de taalgrensgemeenten en in de Brusselse regio heeft dit tot gevolg dat Vlaamse radio's worden verdrongen door andere. Het aan Vlaamse radiostations opgelegde maximumvermogen is evenwel niet de enige oorzaak van de problemen : ook de minimale reikwijdte van het frequentiegebied voor 350 radio's bevordert de kwaliteit van de uitzendingen niet. De mogelijkheden worden overigens nog verder beknot door de beperking van het uitzendgebied tot een straal van 8 kilometer. Aan die voorwaarde moeten Waalse stations dan weer niet voldoen.

Deze problemen zijn nochtans niet nieuw : op 19 maart 1992 interpelleerde ik u over de vrije radio's in Brussel en de taalrandgemeenten. U verklaarde toen onder meer : Ter zake oefent de Vlaamse Gemeenschap haar bevoegdheden maximaal uit. Onze administratie bereidt momenteel een voorontwerp van decreet voor betreffende de zendvergunningen voor de omroepen. U weet dat dergelijke ontwerpen moeten worden onderworpen aan een aantal adviesraden. Dat is iets dat helaas niet binnen de eerstkomende maanden moet worden verwacht. Einde citaat. U wekte met deze uitspraak de indruk dat het probleem van de lokale radio's zou worden behandeld in het voorontwerp van decreet en dat Vlaamse stations intus-

sen op beide oren konden slapen. Er werd inderdaad een ontwerp van decreet voorgelegd, maar dat impliceerde enkel de erkenning en de vergunning van de kabelradio- en kabeltelevisienetten. Van lokale radio's was nergens sprake, laat staan dat hun situatie gunstig werd beïnvloed.

Mijnheer de minister, u antwoordde ook nog het volgende, ik citeer : Wij hebben nog geen oplossing voor de taalgrenspannerproblematiek. Indien systematisch wordt vastgesteld dat in alle gebieden rond de taalgrens de interferentie zo sterk is dat de lokale zenders hun rol niet meer kunnen vervullen, zal de commissie voor de Media dit probleem moeten bestuderen. Indien het aantal klachten sterk toeneemt, zal het decreet eventueel moeten worden aangepast. Einde citaat.

U kon terwijl zelf al vaststellen dat aan de taalgrens de Vlaamse lokale radio's hun werk niet meer kunnen doen. Meer nog, zij moeten wijken voor de Waalse radiozender & zelfs binnen hun wettelijk toegekende straal van 8 kilometer. Het aantal klachten nam aanzienlijk toe en een aanpassing van het betrokken decreet dient zich hier aan. Toch reageert u niet met een aanpassing van het decreet zelf en laat u de commissie voor de Media het probleem niet uitdiepen, maar u plaatst de kwestie van de Vlaamse radio's nota bene op de agenda van het Overlegcomité. Het lijkt wel alsof u om de zegen van de bevoegde Waalse minister moet smeken vooraleer u optreedt. Deze laatste beweert dan dat u daarmee een etheroorlog wil voorkomen. De eerste oorlogsverklaring werd evenwel door de Waalse regering zelf afgelegd, vermits die het frequentieplan heeft goedgekeurd zonder ook maar rekening te houden met de opmerkingen van de betrokken Vlaamse minister. Op die manier treedt zij de wet met de voeten. Het frequentieplan blijft intussen van toepassing en de Vlaamse radio's blijven in de kou staan.

Recent blijkt uit krantenberichten van 16 maart 1994, dat in het Overlegcomité werd afgesproken dat de

Dewinter

Franse Gemeenschap de onverenigbaarheden en de bestaande storingen zal wegwerken. Bovendien zal een interministeriële conferentie de controle en het optreden tegen overtredingen op zich nemen. Praktisch betekent dit dat u, de Vlaamse minister, afwacht welke stappen de Franse Gemeenschap zal ondernemen. De bal ligt dus alweer in hun kamp en de Vlaming moet braafjes toekijken.

Ten eerste, mijnheer de minister, geeft de Waalse regering, door geen rekening te houden met uw opmerkingen, geen blijk van misprijzen tegenover de Vlaamse regering in het algemeen maar vooral tegenover u persoonlijk ?

Ten tweede, houdt uw keuze om de problematiek van de lokale radio's voor te leggen aan het Overlegcomité, ten einde de Waalse regering niet voor het hoofd te stoten, in plaats van onmiddellijk de belangen van de Vlaamse radio's te dienen zoals de Waalse regering dit heeft gedaan voor de Waalse radio's, geen onderdanigheid in van de Vlaamse regering ten opzichte van de Waalse regering ?

Ten derde, was het niet de hoogste tijd om, in plaats van het Overlegcomité te raadplegen omtrent het toepassen van het Waalse frequentieplan, het probleem van de lokale radio's in de taalgrensgemeenten voor te leggen aan de commissie voor de Media, zodat het decreet betreffende de lokale radio's kan worden aangepast en de achterstand van de Vlaamse radio's ten opzichte van de Waalse radio's kan worden weggevoerd, zonder dat hiervoor de goedkeuring van de Waalse regering moet worden gevraagd ?

Veertien dagen geleden deelde u ter zake nog mee dat de Waalse minister niet ernstig kon worden genomen, ik citeer : Vermits hij zijn afspraken ter zake niet nakwam. Einde citaat. Waarop baseert u zich om te veronderstellen dat de afspraken nu wel ernstig kunnen worden genomen en zullen worden nageleefd ? Werd door de Waalse Gemeenschap een

datum vooropgesteld waarbinnen de problemen moeten worden opgelost ? Zo ja, welke datum, zo nee, over welke drukingsmiddelen beschikt u om de afspraken te doen naleven ? Werd binnen het Overlegcomité afgesproken dat de Waalse Gemeenschap intussen het KB van 1992 zal toepassen en dienvolgens het frequentieplan zal opschorten zolang de problemen tussen de beide gemeenschappen niet zijn opgelost, of hebt u daarentegen genoeg genomen met beloftes en blijft het Waalse frequentieplan tijdens de komende weken en maanden van toepassing ?

Vreest u niet dat de Vlamingen zich uiteindelijk in de steek gelaten zullen voelen ? U laat immers de oplossing van dit probleem over aan de Franse Gemeenschap, dit terwijl u het decreet betreffende de lokale radio's zelf zou kunnen wijzigen. Dit hebt u overigens reeds beloofd tijdens een antwoord op mijn interpellatie van 19 maart 1992.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ten eerste, het decreet op de lokale radio's is tot stand gekomen na maandenlange besprekingen in de Vlaamse Raad. Er zijn hearings gehouden en er werd een federatie van lokale radio's opgericht. De lokale radio's vreesden dat zij meer en meer gevangen zouden worden in ketens die zich bezighouden met allerhande vormen van reclameregie, nieuws, franchising enzovoort, zodat zij uiteindelijk door deze ketens zouden worden opgeslorpt. Dit decreet kwam dus tot stand op vraag van de lokale radio's zelf, de rollen mogen niet worden omgekeerd.

Ten tweede, er zijn inderdaad problemen geweest met de toepassing van dit decreet, onder meer omdat het technische luik niet tijdig was ingevuld. Dit is nu wel het geval en de etherchaos die tijdens de eerste maanden van de toepassing van het decreet is ontstaan, kan dus worden opgelost.

Ten derde, inzake het mediabeleid verschil ik grondig van mening met de heer Denys.

Aan de ene kant hebben wij de 350 erkende lokale radio's en aan de andere kant de openbare omroep. Het monopolie van de openbare omroep wordt door de veelheid van lokale radio's doorbroken.

U wenst regionale zenders. Als we kijken wat dat voor de lokale radio's impliceert, dan zien we dat, indien men de 60-km-grens handhaaft, zoals u dat wilt, er in heel Vlaanderen nog 60 zullen overblijven. Dat betekent de dood van de lokale radio. Elf regionale radio's met uw normen betekenen de doodsteek van 150 lokale radio's.

De heer A. Denys : Nu zegt u onwaarheden.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Denys, onderbreek mij niet, ik heb het daarnet bij u ook niet gedaan. U hebt een andere visie op het mediabeleid. U wenst de dood van de lokale radio's omdat u niet gelooft in de sociaal-culturele functie van de lokale radio's. U wenst regionale radio's. U spreekt zich ook niet uit over het feit of er tussen die regionale radio's al dan niet ketenvorming mogelijk is. We weten zeer goed dat de regionale radio's, zoals u die concipieert, de doodsteek betekenen voor 150 radio's, dat die 11 of 20 regionale radio's – het cijfer varieert naargelang uw standpunt of dat van de heer Van Mechelen – tot ketenvorming zullen komen en dat het natuurlijk de bedoeling is om tot landelijke, commerciële stations in Vlaanderen te komen. U blijft de waterdrager van radio Contact. U weet zeer goed dat dit de onderliggende bedoeling is en dat wij daardoor op termijn landelijke, commerciële stations zullen krijgen, een paar regionale zenders die zich waarschijnlijk aan de regionale televisie zullen koppelen. Dat betekent de dood van de lokale radio's en natuurlijk ook van de BRTN-radio. De BRTN-radio is volgens ons een zeer goede radio met een zeer ruim aanbod en een grote variëteit van programma's. De verschillende netten zijn een verrijking. BRTN1, BRTN2 en andere bereiken een

Van Rompuy

groot aantal doelgroepen. Wij vinden dat de Vlaamse luisteraar een grote variëteit in het aanbod heeft. Ik hoop dat de minister straks, in antwoord op uw interpellatie, een aantal zaken naar voren zal brengen. In punt 8 van artikel 5a van het decreet wordt bepaald dat en ik citeer : voor zijn nieuwsvoorziening kan de radio een beroep doen op samenwerkingsverbanden. De voorwaarden waaronder dit kan gebeuren zullen door de Executieve worden bepaald. Einde citaat.

Inzake reclameregie en -werving staat in het decreet : Indien de lokale radio voor de werving of de uitzending ervan overeenkomsten sluit met derden moeten die overeenkomsten onmiddellijk aan de Executieve worden meegedeeld. Einde citaat. Als er op het terrein problemen zijn van lokale radio's in verband met reclamewerving en in verband met nieuws, vraag ik aan de minister of het niet mogelijk is om op dat vlak het decreet toe te passen. De regering vindt daartoe, in het decreet, de machtiging. Zij kan op dat vlak initiatieven nemen. Ik geef toe dat er, inzake nieuwsvoorziening en reclame op het terrein voor de lokale radio's problemen zijn om samenwerkingsverbanden tot stand te brengen. De regering kan de mogelijkheden verruimen. Het decreet biedt daartoe de mogelijkheid. We vragen dan ook aan de regering om op dat vlak het decreet beter toe te passen. Op die manier zouden wij de lokale radio's meer mogelijkheden geven.

Mijnheer Denys, uw visie op de regionale radio's is de doodsteek voor de lokale radio, opent het terrein voor ketenvorming op regionaal vlak wat tot landelijke commerciële stations zal leiden. U zult zeer veel hindernissen moeten nemen om de christendemocraten te overtuigen. Na uw stellingname over onderwijs, over budget, over welzijn gaat u ook in het mediadossier zeer ver in uw opvattingen. Wij zijn op dit ogenblik nog niet bereid om het decreet in de zin die u wenst te wijzigen.

De heer A. Denys : In mijn repliek

zal ik antwoorden op de onjuiste beweringen van de heer Van Rompuy.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, ik wil eerst antwoorden op de interpellatie van de heer Dewinter en daarna op de vragen van de heer Denys die het fenomeen op een eerder positieve wijze benadert.

Samen met de heer Dewinter heb ik, ondanks overleg met de Franse Gemeenschap, moeten vaststellen dat de door het koninklijk besluit van 10 januari 1992 verplichte coördinatieprocedure voor frequentiewijzigingen niet werd gevolgd.

Evenmin als de heer Dewinter kan of wil ik dat aanvaarden. De culturele autonomie geeft elke gemeenschap de mogelijkheid om haar eigen beleid te bepalen en uit te voeren. De Franse Gemeenschap mag daar ten volle gebruik van maken maar niet op een wijze waarbij de rechtsregels worden overtreden en de belangen van de andere gemeenschap worden geschaad. Via het Overlegcomité van de federale regering en de gewest- en gemeenschapsregeringen heb ik de enige mogelijke wettelijke procedure ingezet. Dat de heer Dewinter mij dat verwijt, zal naar ik hoop nogmaals velen de ogen openen voor het feit dat voor het Vlaams Blok de rechtsstaat een totaal ondergeschikt begrip is. Ik druk mij dan nog uiterst zwak uit. Ik ben ervan overtuigd dat voor het sociaal-cultureel kleinschalig medium lokale radio dat door de Vlaamse Raad werd gewild de procedure via het Overlegcomité de enige is die bescherming biedt. Er is inderdaad een anti-Vlaamse daad gesteld. Ik heb dat tot mijn spijt moeten vaststellen. Als tegenzet een verhoging toestaan van het zendvermogen van de Vlaamse radio's kan alleen bijkomende storingen en het overleven van de sterkste overtreders meebrengen. De lokale radio heeft dan op termijn geen enkele kans meer. Op dit ogenblik wordt naar efficiënte regelingen gezocht. In het Overlegcomité en in de vergaderingen van de federale overheid met de ge-

meenschappen eis ik een onmiddellijke coördinatie en het wegwerken door de Franse Gemeenschap van de onverenigbaarheden van hun plan. Voorts eis ik een onmiddellijke oplossing voor de storingen van onze radio's door Franstalige radio's. Ik heb de lokale radio's gevraagd mij onmiddellijk de storingen te melden. Gelukkig zijn er sedert vorige week geen meer bijgekomen. Op dit ogenblik worden 40 van de 350 Vlaamse lokale radio's door het nieuwe frequentieplan van de Franse Gemeenschap gestoord.

Ik blijf beklemtonen dat het plan van de Franse Gemeenschap technisch onrealistisch is. Ik sta met die visie niet alleen. Ook vanuit Nederland zijn er klachten tegen de doorgevoerde frequentiewijzigingen binnen de Franse Gemeenschap. De Franse Gemeenschap kan haar beleid wijzigen, maar niet zo dat de bestaande en voor negen jaar erkende lokale radio's in Vlaanderen worden gestoord.

De heer Dewinter verwijt mij dat ik geen aandacht schenk aan de lokale radio's maar voorrang geef aan het kabeldecreet en ander decreetaal werk. Hoewel het kabeldecreet alle prioriteit verdiende, zowel wat de verenigbaarheid van onze regelgeving met het Europees verdrag en met de Europese richtlijn betreft als wat het opnemen van de technische bevoegdheden door de Vlaamse Gemeenschap betreft, heb ik eerst het decreet zendvergunningen voorbereid. Blijkbaar heeft de fractieleider van het Vlaams Blok weinig aandacht voor het regelgevend werk. Ik heb de indruk dat hij soms enkel de titel leest. Ik geef wel toe dat dit een bijzonder ingewikkelde technische materie is.

Hij heeft blijkbaar ook – o ironie – nog veel minder oog voor het uitbreiden van de Vlaamse bevoegdheden. Het decreet van 14 juli 1993 houdende de toekenning van zendvergunningen aan omroeporganisaties was immers een belangrijk novum. Voor de eerste keer in zijn geschiedenis nam Vlaanderen zijn bevoegdheid inzake de technische aspecten van omroep op zich.

Weckx

Mijnheer Dewinter, het uitvoeringsbesluit is op vraag van de representatieve verenigingen van lokale radio's voor verder tegensprekelijk onderzoek en bijkomend advies van de Vlaamse Mediaraad voorgelegd. Inzonderheid zal verder worden onderzocht of het verantwoord is in een grotere frequentieruimte voor de lokale radio's te voorzien.

Ik zal thans ingaan op de vragen van de heer Denys.

Gelet op de behandeling van het kabeldecreet in de commissie voor de Media kan mijn kabinetsverantwoordelijke voor de media momenteel niet deelnemen aan de vergadering met de federale overheid, het BIPT en de gemeenschappen die naar aanleiding van de procedure bij het Overlegcomité werd samengevoegd.

Vooraf maakte ik mijn standpunt echter reeds duidelijk kenbaar en de vertegenwoordigers van mijn administratie zullen volgende punten meer dan voldoende verdedigen.

Ten eerste, onmiddellijke coördinatie en wegwerken van de onverenigbaarheden van het plan van de Franse Gemeenschap.

Ten tweede, onmiddellijke controle en wegwerken van de storingen die meer dan 10 procent van de huidige Vlaamse lokale radio's ondervinden.

Ten derde, continue controle en blijvend optreden van het BIPT.

Volgens de gegevens waarover ik momenteel beschik, hebben een aantal radio's hun vermogen op vraag van de bevoegde minister van de Franse gemeenschap reeds teruggedraaid, maar nog in onvoldoende mate.

Ik zal blijven aandringen op een algemene ordening en een voldoende zendcomfort voor de lokale radio's. Verder getalm kan echter niet meer worden aanvaard. Ik heb trouwens reeds een bijkomend onderzoek van het gebruik van de frequentieband gevraagd.

De thans gekende technische gegevens sluiten volledig aan bij de visie van de heer Denys. Ik som ze even op. Van 88 tot 102.1 MHz : openbare omroep ; van 102.2 tot 107.9 : private radio's met mogelijk een onderverdeling in 102.2 tot 104.8 MHz voor meer belangrijke radio's en 104.9 tot 107.9 MHz voor lokale radio's. (**Applaus op de banken van de VLD**)

Mijn voorganger, de heer Dewael, liet de mogelijkheden van de frequentieband onderzoeken door de federale overheid. Op 21 december 1987 kreeg hij van de toenmalige minister, mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, een algemeen overzicht van de mogelijkheden in de frequentieband en op 4 oktober 1988 gaf de toenmalige minister, de heer Willockx, een aantal mogelijkheden op basis van concrete gegevens.

In concreto werd eind 1988 in de drie agglomeraties het bestaan van honderdvijftig radio's bedreigd ten voordele van elf meer belangrijke radio's.

Op 7 november 1990 sprak de decreetgever zich zeer duidelijk uit tegen ketenvorming ten einde de lokale radio's te beschermen. Aangezien inmiddels op internationaal vlak bijkomende eisen werden gesteld aangaande de ILS-zone of de aanvliegroutes voor vliegtuigen zijn de frequentiemogelijkheden in Vlaanderen, inzonderheid rond de streek van Zaventem en Deurne, nog beperkter. Een eerste onderzoek spreekt zelfs van het verdwijnen van honderdvijftig radio's voor acht grotere en zelfs van tweehonderd indien een optimale ontvangst wordt beoogd.

Een schaalvergroting zou bovendien rijkere en arme of totaal onleefbare radio's met zich meebrengen. De vraag stelt zich dan ook of een schaalvergroting de leefbaarheid niet in het gedrang zou brengen. Inderdaad, terwijl de radio's thans een eigen territorium hebben – bijvoorbeeld Sint-Niklaas, Lokeren, Dendermonde, Kortrijk en Roeselare – zou een schaalvergroting bijkomende concurrentiemogelijkheden veroorzaken.

Ik schaar mij volledig achter de idee van de lokale radio's zoals zij door de decreetgever worden bepaald, met name als een lokaal en aanvullend sociaal-cultureel medium. Ik wens mij tevens te houden aan de rechtszekerheid die de decreetgever aan de radio's gaf door te voorzien in een erkenningsperiode van negen jaar.

Alles wat in de mogelijkheden van de Vlaamse Gemeenschap lag, heb ik in het werk gesteld om de radio's het zendcomfort te geven waarop ze op grond van hun erkenning recht hebben. Ondanks alle druk heb ik geen enkele nieuwe erkenning afgeleverd. Het is iedereen bekend dat het ontbreken van efficiënte technische controle de overtreders heeft bevoordeeld. De overgang van RTT naar Belgacom en BIPT heeft meer tijd gevegd dan algemeen werd verwacht. Nu het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie volledig operationeel is, hoop ik dat door een continue controle een ordening zal worden bereikt. Pas dan zullen we de reële mogelijkheden of mogelijkheden kunnen inschatten.

De samenwerking tussen radio's werd beperkt om ketenvorming tegen te gaan. De radio's mogen voor maximum 20 procent programma's van derden uitzenden en moeten de uren van uitzending zelf bepalen, zodat niet overal in Vlaanderen op hetzelfde ogenblik dezelfde programma's worden uitgezonden.

Ook wat de nieuwsuitzendingen betreft zijn samenwerkingsverbanden volgens het decreet mogelijk. Aangaande de reclame kan een beroep worden gedaan op een reclamereguleerder.

Ook inzake de nieuwsuitzendingen zijn samenwerkingsverbanden mogelijk, maar het nieuws moet door een medewerker van de radio worden aangebracht.

Indien vanuit de representatieve verenigingen en/of vanuit de raad voor lokale radio's samenwerkingsverbanden worden gesuggereerd die kaderen binnen de door het decreet gewenste kleinschaligheid en onafhankelijkheid ben ik bereid deze op

Weckx

een positieve manier grondig te onderzoeken. Misschien kan een grotere samenwerking in beperkte regio's tot verbetering van het aanbod leiden.

De heer Dewinter wil ik nog doen opmerken dat de radio's in de randgebieden niet sterker worden bedreigd dan in andere gebieden in Vlaanderen. Ik blijf alle radio's verdedigen. In Antwerpen, Gent en Brussel hebben de radio's bijzondere moeilijkheden.

Een hoger vermogen brengt weinig of geen oplossing, maar heeft hoofdzakelijk tot gevolg dat de radio's tot ver buiten de stad kunnen worden beluisterd.

Om de moeilijkheden die de zenders in de stad steeds zullen meebrengen te vermijden, hebben zowel RTBF als BRTN zenders in Waver-Overijse, Meise en Sint-Pieters-Leeuw.

Tenslotte wil ik nog opmerken dat de wijze waarop in Vlaanderen het radiolandschap is uitgetekend, niet

ingaat tegen het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens.

Ik veronderstel dat de heer Denys ter zake refereert aan het arrest van het Europees Hof van de Rechten van de Mens van 24 november 1993 in de zaak Informationsverein Lentia en anderen tegen Oostenrijk.

Het verbod van Oostenrijk om buiten de openbare omroep ORF enig ander initiatief toe te staan, werd strijdig bevonden met artikel 10 van het Europees Hof van de Rechten van de Mens.

Een vergelijking met Vlaanderen gaat helemaal niet op. In Vlaanderen zijn uitzendingen in gesloten circuit, dat was de vraag van Lentia, niet verboden – denken we maar aan de eigen radiouitzendingen in ziekenhuizen – en zijn lokale radio's, dat was de vraag van onder meer een Oostenrijkse vereniging die lid is van een Europese federatie van lokale radio's, reeds lang actief. Ik kan de Vlaamse Raad de waarborg geven dat ik volgens de bestaande rechtsregels en procedures hardnekkig de belangen van de

Vlaamse lokale radio's blijf verdedigen.

Ik ben ervan overtuigd dat alleen via een totale ordening een echte oplossing mogelijk is.

Ik hoop dat het technisch mogelijk wordt om de 350 Vlaamse radio's voldoende zendcomfort te geven.

Aangaande het decreet wens ik nog op te merken dat indien zou blijken dat het aantal lokale radio's moet worden beperkt, ik met de grootste openheid aan de gesprekken zal deelnemen. Het is echter niet mogelijk het bestaande decreet zomaar te wijzigen zonder dat er daarover in de Vlaamse Raad consensus bestaat.

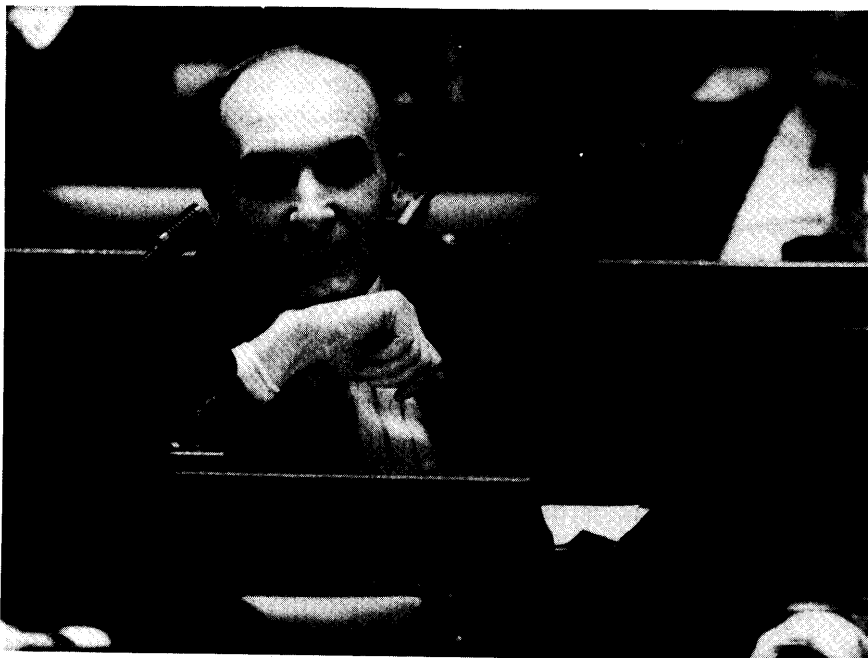
Intussen ga ik voort met de uitvoering van het decreet van 1990 en zal ik na het bijkomend onderzoek van de Mediaraad over de problematiek van de verdeling van de FM-frequentieband het uitvoeringsbesluit uitvaardigen. Tevens zal ik voortwerken aan de maatregelen die we nu hebben genomen en waaraan deze namiddag een eerste vergadering werd gewijd onder leiding van het BIPT om de anomalieën van het plan van de Franse Gemeenschap ten spoedigste weg te werken. (**Applaus**)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, in de eerste plaats dank ik de minister voor zijn antwoord. Ik beweer niet dat hij volledig in onze richting evolueert, maar hij erkent op een positieve wijze het bestaan van een aantal problemen.

Mijnheer de minister, ik had allicht voorbarig het indienen van een met redenen omklede motie aangekondigd. Ik zal deze motie niet indienen omdat uw antwoord dermate voldoening heeft gegeven dat wij ervan overtuigd zijn dat u de juiste weg hebt aangestipt om de problematiek van de vrije radio's aan te pakken.

Wat de media aangaat, is de VLD bereid om in de ruimst mogelijke consensus tot een oplossing te komen. In de commissie wordt op dit

VLD-Fractieleider André Denys interpelleerde cultuurminister Hugo Weckx (CVP) over het uitzendvermogen van de lokale radio's

Denys

ogenblik het kabeldecreet besproken. Vanuit de oppositie werkt de VLD hieraan op een positieve wijze mee. Net zoals bij vele andere materies, zijn wij bereid om dit decreet goed te keuren omdat wij onze principes erin kunnen terugvinden.

Mijnheer de minister, het verheugt ons dat u bereid bent om na te gaan op welke manier de huidige lokale radio's meer zendcomfort kunnen krijgen. Dit is enkel mogelijk wanneer er naast de kleine radio's ook grotere zenders komen, die dan worden verschoven op de FM-band. Dit stemt niet overeen met de mogelijkheden waarover de BRTN thans beschikt. Wat in de Franse Gemeenschap technisch kan worden gerealiseerd, moet in Vlaanderen echter ook mogelijk zijn. De kleine lokale radio's moeten over meer zendcomfort kunnen beschikken en moeten volwaardig kunnen blijven bestaan naast de regionale radio's.

Minister H. Weckx : Mijnheer Denys, u moet zich realiseren dat er in de Franse Gemeenschap slechts vier radio's beneden de frequentieband 102.1 zitten. U moet zich hiervan bewust zijn opdat u niet zou denken dat het vrijmaken van de frequentieband voor de lokale radio's een oplossing kan bieden voor de totale problematiek.

De heer A. Denys : Dit is uiteraard een technische discussie. Men heeft mij echter verzekerd dat deze mogelijkheden voorhanden zijn.

De heer Van Rompuy, het stelt mij teleur dat u dezelfde principes blijft verdedigen van in 1990, toen het decreet werd goedgekeurd. De vrije radio's hadden toen nog een aandeel van 30 percent van de luisteraars in Vlaanderen, vandaag is dit aandeel gedaald tot 8 percent. Dezelfde principes blijven verdedigen als toen, is met open ogen de waarheid blijven ontkennen.

Zelfs de heer Patrick Herroelen, die destijds een soortgelijke discussie uitlokte tussen kleine en grote lokale radio's, erkent dat de uitwerking van het decreet niet bevredigend is. Het

is geen schande om een overtuiging te verdedigen, maar het is bijzonder spijtig te blijven ontkennen dat het decreet nefaste gevolgen heeft voor de vrije radio's.

De bewering dat de VLD wil dat de kleine radio's verdwijnen in het voordeel van de grote lokale radio's, houdt geen steek. Ik heb het woord landelijke radio's nooit uitgesproken. Wij willen dat de kwalitatief beste lokale radio's die op dit ogenblik bestaan en die slechts een uitzendbereik hebben van 8 km, kunnen doorgroeien tot regionale radio's met een zendvermogen van 30 tot 50 km, wat hun zal toelaten op een meer semi-professionele wijze te werken en te concurreren met de regionale BRTN-radio.

Zolang wij dat niet kunnen, zullen wij er nooit in slagen om het medium vrije radio in Vlaanderen een echte kans te geven, een kans waarvan ik hoop dat de meerderheid in de Vlaamse Raad ze zal geven.

Mijnheer de minister, uw antwoord gaf ons voldoening. Wij hopen in de eerstkomende maanden met u samen te kunnen werken op basis van een grote consensus. Wij hebben ons voorstel van decreet terug ingediend. Het is niet te nemen of te laten. Wij gebruiken het als gelegenheid om het debat opnieuw te openen. Wij nodigen iedereen uit om daaraan mede te werken. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Denys, ik weet niet of wij beiden dezelfde toespraak hebben gehoord. De minister heeft in alle duidelijkheid gezegd dat voor hem de lokale radio in zijn sociaal-culturele functie centraal blijft staan, dat de erkenningen voor negen jaar gelden, dat ze alle 350 erkend blijven en dat hij een inspanning zal doen om het zendcomfort te verbeteren. Ik heb echter niet gehoord dat er een opening is gecreëerd voor de regionale radio's die een uitzendbereik kunnen hebben van 60 kilometer. Hij heeft wel gezegd dat hij zich openstelt om de samenwerkingsverbanden te stimuleren.

De heer A. Denys : Ik heb niet gezegd dat hij ons 100 percent gelijk geeft maar wel dat hij in de richting evolueert van wat wij wensen namelijk ervoor te zorgen dat het globale medium vrije radio meer kansen krijgt. Ik heb niet gezegd dat wij de 350 kleine lokale radio's weg willen. Dat is het onderscheid met de toon van uw uiteenzetting waarbij u geen enkele opening laat. Wij hebben begrepen dat de minister in consensus hierover een nieuw gesprek wil aangaan.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik heb gehoord dat de VLD tevreden is over het antwoord van de minister.

Wel het Vlaams Blok is dat niet, wellicht omwille van het feit dat de invalshoeken van de beide interpellanten enigszins verschillend zijn. Ik heb niet de pretentie gehad om het hele vrijradiogebeuren te willen behandelen maar heb enkel de frappante discriminatie en het niet naleven van de wet door de Waalse minister in het daglicht gesteld. Het antwoord van de minister daarop is té zwak, niet radicaal genoeg. Het is niet juist dat het Vlaams Blok de rechtsstaat niet wil erkennen enkel en alleen omdat zij durft te suggereren dat men beter onmiddellijk naar de commissie voor de Media gaat in plaats van het Overlegcomité erbij te betrekken.

Ik denk niet dat dit bewijst dat het Vlaams Blok de rechtsstaat niet wenst te respecteren. Het is veeleer de Waalse minister die toont dat hij de rechtspraak niet respecteert, vermits hij de desbetreffende wet manifest overtreedt.

Het getuigt van weinig democratische ingesteldheid dat u, mijnheer de minister, nog bereid bent om met deze man aan de tafel te gaan zitten in de hoop daar toch nog een democratisch compromis uit te werken.

Wij hebben, ten tweede, alle lof en respect voor het decreetgevend werk, namelijk voor het ontwerp van decreet betreffende de erkenning en

Dewinter

de vergunning van de kabelradio en de kabeltelevisienetten. Dat is trouwens buiten het debat. U zegt dat u daarvan een prioriteit hebt gemaakt. Volgens mij hebt u in maart 1992 reeds duidelijk gezegd heb dat er een voorontwerp van decreet betreffende de Vlaamse lokale radio's zou worden uitgewerkt. Wij stellen vast dat dit er nog steeds niet is, wat leidt tot allerlei vervelende situaties. Wij zijn niet tevreden met uw antwoord. U zult zich tevreden moeten stellen met het jawoord van de VLD alleen. Wij zijn van oordeel dat u niet krachtig genoeg optreedt ten opzichte van de Waalse provocaties en de Waalse manifeste onwil om de wet te respecteren.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Dewinter werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd.

Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de uitvoering van de verbintenissen aangegaan tijdens de Unced-conferentie van Rio de Janeiro

Interpellatie van de heer L. Barbé tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de opvolging van de Rio-conferentie

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de

heer De Mol tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de uitvoering van de verbintenissen aangegaan tijdens de Unced-conferentie van Rio de Janeiro, en de heer Barbé tot minister vice-president De Batselier over de opvolging van de Rio-conferentie.

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, vooraf wil ik toch zeggen dat deze interpellatie gericht was tot minister-president Van den Brande. Uit de tekst van mijn interpellatie zal blijken dat het de evidentie zelf is dat de minister-president zou antwoorden op mijn vragen.

Nogmaals blijkt dat de minister-president een degelijk duurzaam ontwikkelingsbeleid, hoewel dit een van de krachtlijnen van het regeerakkoord van 30 januari 1992 vormde, niet au sérieux neemt.

Op de vragen in verband met de bevoegdheden van minister De Batselier zal ik vandaag een antwoord krijgen. Voor de andere bevoegdheden zullen wij een ander middel moeten zoeken. Ik betreur het een beetje dat interpellaties op die manier worden afgewezen.

In juni 1992 vond in Rio de Janeiro de Unced-conferentie over milieu en ontwikkeling plaats, waarmee de landen van de Verenigde Naties de mondiale milieuproblemen wilden aanpakken. De conferentie gaf de aanzet tot het in de praktijk brengen van een aantal aangegane engagementen en akkoorden. Naast het Verdrag inzake Klimaatverandering en het Verdrag inzake Biologische Diversiteit, werd een actieplan voor duurzame ontwikkeling, de zogenaamde Agenda 21, bereikt.

Duurzame ontwikkeling is voor de Verenigde Naties een ontwikkeling die de basisbehoeften van de huidige generaties bevredigt, zonder de mogelijkheden van toekomstige genera-

ties om hetzelfde te doen aan te tasten. Dit betekent in de eerste plaats dat er grenzen zijn aan het gebruik van het milieu. Maar het milieubeleid mag niet los staan van het algemene ontwikkelingsbeleid : duurzame ontwikkeling betekent ook minder armoede, meer democratie en de beheersing van consumptie en demografie. Het betekent ook het zoeken naar een dynamisch evenwicht tussen het gebruik van natuurlijke hulpbronnen enerzijds en de oriëntatie die wordt gegeven aan economische investeringen en technologische ontwikkeling anderzijds. Het vereist politiek gezien een grotere betrokkenheid van alle maatschappelijke groepen.

Dit vindt men terug in een uitstekend rapport van de MINA-raad met betrekking tot Agenda 21. Het mag ook wel eens worden gezegd dat de kwaliteit daarvan hoogstaand is.

Agenda 21 biedt een actieprogramma dat moet toelaten duurzame ontwikkeling in de praktijk te brengen. De Agenda bevat behoudens aanbevelingen in verband met de traditionele sector van het milieubeleid ook aanbevelingen in verband met internationale samenwerking, milieu-educatie, preventief gezondheidsbeleid, energiebeleid, industrieel beleid, verkeersbeleid, landbouwbeleid en wetenschapsbeleid. U merkt onmiddellijk dat dit niet uitsluitend behoort tot de bevoegdheid van de minister van Leefmilieu tenzij die een allesomvattende coördinatietaak zou hebben gekregen, zoals dit het geval is geweest in de nationale regering.

Agenda 21 heeft vier grote delen : sociale en economische dimensies, behoud en beheer van natuurlijke hulpbronnen, versterking van de rol van doelgroepen en instrumenten.

België, en om die reden ook Vlaanderen, nam door zijn aanwezigheid duidelijke engagementen op zich. Ons land ondertekende de conventies inzake klimaatverandering en inzake biologische diversiteit en nam

De Mol

de verantwoordelijkheid op zich om mede te zorgen voor nieuwe en additionele middelen, nodig voor het uitvoeren van Agenda 21 en de opgestelde programma's.

De omzetting van deze Agenda moet kaderen in een algemeen lange-termijnbeleid. Een aantal stappen die momenteel door de Vlaamse regering worden gedaan, zoals het ruimtelijk structuurplan, het integraal milieubeleidsplan en het strategisch plan Vlaanderen 2002, zouden de omkadering kunnen leveren voor de omzetting van Agenda 21.

Vlaanderen-Europa 2002 neemt trouwens duurzame ontwikkeling als uitgangspunt. Dit principe was ook in het regeerakkoord van 30 januari 1992 vervat, ik citeer : "De Vlaamse regering zal een geïntegreerd beleid voeren inzake milieu, ruimtelijke ordening en verkeer dat zich inpast in het begrip 'duurzame ontwikkeling' met prioriteit voor preventie, een maximale bescherming van de open ruimte, voorrang voor de verkeersveiligheid en het gemeenschappelijk vervoer". Einde citaat.

Tot op heden werd relatief weinig werk gemaakt van de omzetting van Agenda 21. Nadat de voorbereiding van de Unced-conferentie zeer moeizaam verliep, dreigt de uitvoering van de aangegane engagementen in het water te vallen.

Twee jaar na de Unced-conferentie is er op dat vlak nog maar heel weinig gebeurd.

Duurzame ontwikkeling moet in alle beleidsdomeinen worden doorgetrokken, wat blijkbaar heel moeizaam verloopt. Het doorschuiven door de minister-president van deze interpellatie naar de minister van Leefmilieu bevestigt dat van een coherent duurzaam ontwikkelingsbeleid door de Vlaamse regering weinig sprake is.

Duurzame ontwikkeling wordt immers door de minister-president teruggebracht tot het beleidsdomein Leefmilieu terwijl voor ten minste

vier van de domeinen waarvoor hij bevoegd is – Economie, Energie, Landbouw en Wetenschapsbeleid – dit principe van duurzame ontwikkeling moet gelden.

Een duurzaam ontwikkelingsbeleid moet globaal en allesomvattend zijn. De grote omvang van dit beleid vereist een pragmatische beleidsstrategie.

De MINA-raad suggereerde een beleid dat de uitwerking van een aantal krachtlijnen uit Agenda 21 inhoudt.

We beperken ons nu tot de krachtlijnen die van toepassing zijn voor het Vlaams Gewest : ten eerste, de verbetering van de informatievoorziening ; ten tweede, het uitbreiden van het instrumentarium, zowel economisch en educatief als juridisch en administratief ; ten derde, een grotere participatie van de betrokken doelgroepen ; ten vierde, een heroriëntering van het wetenschappelijk en technologisch onderzoek door aandacht voor duurzaamheidsaspecten ; ten vijfde, aandacht voor de relatie tussen milieukwaliteit en consumptie ; ten zesde, het verhogen van de kredieten voor een duurzaamheidsbeleid.

Een actief duurzaam ontwikkelingsbeleid heeft dus niet alleen betrekking op het beleidsdomein Leefmilieu. Zo moeten bijvoorbeeld ook duurzame producten en consumptiepatronen worden bevorderd waarvoor sensibilisering, wettelijke middelen en een economisch instrumentarium noodzakelijk zijn.

Enkele voorstellen op dit vlak zowel voor het federaal als voor het gewestelijk niveau zijn : wijzigen van een niet-duurzaam consumptiepatroon ; streven naar het gebruik van zo weinig mogelijk eindige grondstoffen ; streven naar het sluiten van stofkringlopen in zo groot mogelijke mate ; energie besparen en hernieuwbare energiebronnen inzetten ;

economische instrumenten als ecobebaling en een sluitende reclamecode ;

een concreet actieprogramma milieu en ontwikkelingseducatie.

Mijnheer de minister, wij moeten vandaag vaststellen dat het duurzaam ontwikkelingsbeleid van de Vlaamse regering in gebreke blijft. Wat de omzetting van de verbintenissen aangeaan tijdens de Unced betreft, werd amper vooruitgang geboekt. De maatregelen die werden vastgesteld in Agenda 21 werden nog niet omgezet in actieprogramma's. In dit verband wil ik ook de gebrekkige medewerking van het Vlaams Gewest aan de werkgroepen ingesteld in het kader van het nationaal CO₂-reductieplan aanklagen. Volgens federaal minister Santkin is de achterstand die bepaalde werkgroepen opliepen te wijten aan de gebrekkige medewerking van de gewesten. Hij antwoordde namelijk op mijn interpellatie over dit reductieplan dat het Vlaams Gewest nog geen verslag had uitgebracht over haar werkzaamheden ter zake.

Mijnheer de minister, met betrekking tot de uitvoering van Agenda 21 door het Vlaams Gewest blijven we met zeer veel vragen zitten. Door de weigering van de minister-president om deze interpellatie te beantwoorden en aldus zijn verantwoordelijkheid te nemen, zouden we de verschillende ministers bevoegd voor ieder specifiek beleidsdomein apart moeten interpelleren, maar dat zal wellicht niet lukken. Ik zal dan maar liever mijn toevlucht nemen tot een resolutie ter attentie van de Vlaamse regering waarop zij ons een geheel van maatregelen kan voorstellen waardoor wij zicht krijgen op haar beleid.

Dan kom ik tot mijn vragen. Hoe worden de besluiten van de Unced-conferentie opgevolgd ? Op welke manier wordt deze opvolging gecoördineerd ? Zijn ambtenaren aangesteld voor de Vlaamse omzetting van de Unced-resultaten ?

Veel Agenda 21-maatregelen zullen vooral door het Vlaams Gewest geïmplementeerd moeten worden.

De Mol

Hoe verloopt de coördinatie tussen de Vlaamse regering en de nationale regering inzake de omzetting van de Unced-resultaten ?

In hoeverre zijn binnen de Vlaamse regering actieprogramma's uitgewerkt tot omzetting van Agenda 21 ? Zijn deze programma's vervat in een globaal actieprogramma ? Zo ja, welke thema's van Agenda 21 maken het onderwerp uit van omzetting in actieprogramma's en welke concrete maatregelen houden deze programma's in ? Op welke manier worden deze programma's gecoördineerd ?

Hoe wordt de Vlaamse regering vertegenwoordigd in de Nationale Raad voor Duurzame Ontwikkeling ? Wordt de Nationale Raad voor Duurzame Ontwikkeling bij de uitvoering van de actieprogramma's betrokken ?

Welke financiële middelen zijn vrijgemaakt voor de omzetting van Agenda 21 ?

Hoe wordt de Vlaamse regering betrokken bij de uitvoering van het CO₂-reductieplan en wanneer zal zij haar verslag ter zake indienen ? Het Vlaams Gewest is het enige dat dit tot nog toe niet heeft ingediend, wat de federale regering de mogelijkheid geeft de boot af te houden.

Naar ik verneem zou de achterstand opgelopen door bepaalde werkgroepen, ingesteld ten gevolge van de beslissing van 6 november 1992 van de federale ministerraad, te wijten zijn aan de gebrekkige medewerking van de gewesten. Waarom verliep de medewerking met de gewesten binnen de verschillende werkgroepen, en vooral binnen de werkgroepen Transport en Biomassa, zo moeizaam ?

Welke taak moeten de gewesten vervullen binnen het CO₂-reductieplan ? Werd op het niveau van het Vlaams Gewest reeds een begin gemaakt met de uitvoering van het reductieplan ?

De federale minister van Volksgezondheid verklaart dat het syntheseverslag dat de rapporten van de verschillende werkgroepen van het CO₂-reductieplan bundelt, melding maakt van maatregelen ter reductie van de CO₂-emissie die door de gewesten reeds genomen werden of, in de toekomst, nog genomen moeten worden. Het Vlaams Gewest heeft verzuimd haar maatregelen mee te delen. Waarom werden de genomen of te nemen maatregelen door het Vlaams Gewest ter reductie van de CO₂-uitstoot nog niet meegedeeld aan de coördinerende werkgroep ?

Ten slotte, is de interkabinettenwerkgroep reeds opgericht ? Welke taak vervult het Vlaams Gewest in deze werkgroep ? De federale regering is immers van oordeel dat deze interkabinettenwerkgroep een belangrijk instrument is om energiebesparende maatregelen te kunnen nemen.

Mijnheer de minister, ik zal met belangstelling naar uw antwoord luisteren, hoewel ik het betreurt dat de minister-president niet zelf aanwezig is om te antwoorden. Ik zal een resolutie indienen en hoop dat deze bij hoogdringendheid behandeld kan worden.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik beklemtoon dat mijn interpellatie gericht was tot de minister-president van de Vlaamse regering. Ik betreurt dat hij weigert te antwoorden, vooral omdat deze problematiek handelt over een aantal materies zoals Economie en Energiebeleid, die tot zijn bevoegdheden behoren.

Over het concept duurzame ontwikkeling lijkt er in de samenleving een consensus te bestaan. Ik vrees dat dit niet juist is en dat men een aantal tegengestelde meningen tracht weg te moffelen onder een schijnconsensus. Ik ben van mening dat duurzame ontwikkeling een positief mobiliserend begrip is dat ondermeer handelt over de kwaliteit van het leven en de sociale rechtvaardigheid.

serend begrip is dat ondermeer handelt over de kwaliteit van het leven en de sociale rechtvaardigheid. Duurzame ontwikkeling is een uitstekend instrument om werk te maken van een andere, een meer leefbare wereld.

De verschillende actoren erkennen het probleem. De acties van de KWB bewijzen dat ook op sociaal-cultureel vlak er heel wat beweegt. De vakbonden zijn evenmin blind voor het probleem en bestuderen de relatie tussen economie en ecologie, tussen jobs en milieu. Ook bepaalde bedrijven zijn zich bewust van het dwingend karakter van de problematiek. Ik stel echter nog geen trendbreuk vast in het beleid.

Een trendbreuk in het beleid betekent dat een aantal bestaande ontwikkelingen omgebogen, beter nog, afgebroken moeten worden. Bepaalde bestaande ontwikkelingen zijn nog steeds gericht op meer verkeersstromen, meer auto's, een grotere veestapel, uitbreiding van de chloorchemie. Deze trends moeten gestopt, omgebogen en afgebroken worden ! Tegelijkertijd moet men overstappen op andere stromingen zoals een milieu- en mensvriendelijk mobiliteitsbeleid. Op heel wat terreinen zijn we daar nog lang niet aan toe ! Ik stel echter vast dat de Vlaamse en de federale regering en de bedrijven nog steeds de klassiek-economische, optimistische scenario's inzake economie, mobiliteit en verkeer verkondigen.

Als ik dan op een rijtje zet waar correcties worden aangebracht, dan is de som negatief. Het beleid van de regering en van ondernemingen hebben tot vandaag geen van beide het concept duurzame ontwikkeling ingebouwd. Toch groeit precies nu op regeringsniveau de nood aan een geïntegreerd beleid. Daarvoor zou men bijna een specifieke functie moeten creëren : een minister van Duurzame Ontwikkeling in plaats van een minister van Leefmilieu. Daar schuilt immers een belangrijke nuance en het toont trouwens aan

Barbé

dat het concept horizontaal over alle beleidsdomeinen moet worden uitgespreid. Een minister van Begroting controleert ook hoe alle ministers omspringen met de middelen, misschien is de tijd gekomen om hetzelfde te doen in alle departementen op het vlak van duurzaamheid van het gevoerde beleid. Als van een regering een financieel-economisch gezond beleid wordt verwacht, dan moet dat evenzeer gebeuren wat criteria voor duurzame ontwikkeling betreft.

Hoever staan de zaken nu, twee jaar na de Conferentie van Rio, met de uitvoering van de agenda 21 ? Die agenda biedt ons een overzicht van een uiterst uitgebreid actieprogramma inzake het milieu- en ontwikkelingsbeleid voor de 21ste eeuw. Hoe overleven we, hoe kunnen we beter samenleven, hoe werken we samen aan een gezond -milieu en aan een sociaal rechtvaardige samenleving ? Dat alles wordt daarin aangekaart. Wordt daar ook werk van gemaakt in Vlaanderen ?

De begrippen keren wel terug in het regeerakkoord, in het concept dat "Vlaanderen-Europa 2002" vooropstelt, maar de eerste beleidsnota die op duurzame ontwikkeling slaat, moet nog worden geschreven. Dat verbaast me niets, want hier is nog absoluut geen sprake van een geïntegreerd beleid. De "groene lijn" is tot vandaag nog niet tot de verschillende beleidsdomeinen – infrastructuur, economie, toerisme, enzovoort doorgedrongen.

Ik overloop even tien concrete punten waaraan weinig of niets is veranderd. Het gaat hier dan om thema's die tot verschillende bevoegdheidsdomeinen van ministers behoren, maar ik richt me wel speciaal tot de minister-president. Wat ik tijdens de begrotingsbespreking specifiek over uw bevoegdheden heb gezegd, zal ik hier niet herhalen. Mijn standpunt inzake bepaalde dossiers is u bekend. Het is mijn bedoeling nu ande-

re aspecten te vermelden die net zo belangrijk zijn voor een duurzame ontwikkeling en het leefmilieu.

Veruit het belangrijkste milieuprobleem waarmee wij op wereldschaal momenteel te kampen hebben, is het broeikas-effect. Op federaal niveau vertelt men ons dat de vertraging bij het opstellen van de nota ondermeer te wijten is aan de zwakke medewerking van het Vlaams Gewest. Ik probeer te achterhalen welke ministers daarvoor precies verantwoordelijk zijn – de heren Sauwens en Kelchtermans blijkbaar. Het VITO maakt een studie omtrent de CO₂-inventaris en komt tot de vaststelling dat het Vlaams Gewest niet eens over de essentiële gegevens beschikt, maar die gedeeltelijk bij het Instituut Wallon moet halen om te berekenen hoe het Vlaams Gewest ervoor staat. Dat is dus al een zwak punt. Dit alles terwijl in de regeringsverklaring uitdrukkelijk staat dat inzake energiebesparing een hoge prioriteit wordt toegekend aan het rationeel energiegebruik. Wat is de voorbije jaren in het kader daarvan effectief gebeurd ? Bijzonder weinig, lijkt me.

Minister Kelchtermans lanceerde een enorm offensief omtrent nieuwe wegen en de verbetering van de bestaande wegeninfrastructuur. Telkens weer ligt de klemtoon op mobiliteit, vlotter verkeer en wordt geen aandacht besteed aan datgene waar eenieder die voor duurzame ontwikkeling pleit, mee is begaan : verkeersveiligheid, -leefbaarheid en bevordering van doortochtenprogramma's enzovoort. Het offensief van de Vlaamse regering is erop gericht bijkomende kredieten los te weken met betrekking tot de traditionele infrastructuur-projecten.

Nieuwe wegen hebben vanzelfsprekend een invloed op de nog resterende open ruimte en inzake ruimtelijke ordening dweept men met sterke verklaringen van de bevoegde minister – het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – terwijl op het terrein de ontsparingen met betrekking tot stedenbouw doorgaan.

In het kader van duurzame landbouw voerden we al een maatschappelijk debat omtrent het Mestactieplan en de Groene Hoofdstructuur. De concrete maatregelen laten nog op zich wachten. Volgende maand wordt voor ons een testcase om te zien in hoeverre werk wordt gemaakt van een duurzaam landbouwbeleid.

Inzake het wetenschapsbeleid is er in de eerste plaats noodzaak aan het inbouwen van "technology assessment". Het gaat inderdaad niet op dat wetenschappers en technologen eigen koersjes uitstippelen die ook een maatschappelijk nuttig effect zouden kunnen opleveren. Van bij het begin moet er een evaluatie worden gemaakt, men moet nagaan wat de effecten op het sociale en het ecologische vlak zullen zijn.

De problematiek van het water en het afval heb ik reeds ter sprake gebracht bij de bespreking van de begroting. Ik heb in dit verband ondermeer opmerkingen gemaakt met betrekking tot de heffingen en de uitvoering van het afvalstoffenplan.

Inzake de economie is er sprake van groei, steun aan de ondernemingen en van enkele ecologische correcties. De visie op het vlak van de technologieën is zeer klassiek en achterhaald. De milieu- en de gezondheidsproblemen worden steeds groter en er is nood aan sensibilisering van de overheden en de bedrijven. Wie is er bevoegd in de bio-diversiteitsconventie, de minister voor Leefmilieu of de minister voor Landbouw ? De Vlaamse Raad zal deze conventie immers moeten goedkeuren.

Ik kan dus enkel besluiten dat de balans negatief is. Inzake de belangrijkste dossiers waarvoor de duurzame ontwikkeling moet worden gerealiseerd, is er weinig of niets gebeurd en alles baadt onterecht in een optimistische sfeer van economische groei. Er wordt ondermeer verondersteld dat een stijgende mobiliteit een stijgende welvaart met zich zal

Barbé

brengen en de scherpe kantjes worden wat afgerond met groene verf.

In dit licht kan ik alleen maar besluiten dat er inzake de opvolging van de Rio-conferentie en inzake de uitvoering van Agenda 21 bitter weinig is gebeurd.

Agenda 21 is diep in de kelder opgeborgen. Het is dan ook geen toeval dat de minister-president niet wil antwoorden op onze interpellatie. Wellicht is dit het duidelijkste antwoord dat hij kon geven, hij heeft voor deze problematiek duidelijk geen interesse.

Sta mij toe tot slot enkele vragen te stellen.

De samenwerking met het federale niveau is onontbeerlijk voor een duurzame ontwikkeling. Ik denk hierbij aan de problemen inzake de CO₂ problematiek. In de Nationale Raad voor Duurzame Ontwikkeling hebben een groot aantal kabinetsleden zitting, namelijk ongeveer 40 procent. Dit is onwettelijk, aangezien het juist de leden van deze Adviesraad zijn die het kabinet moeten adviseren.

Wat is de visie van de regering met betrekking tot de duurzame ontwikkeling? Hoe verloopt de coördinatie, met welke personeelsleden en met welke middelen? Wie is bevoegd voor de CO₂ problematiek en voor de bio-diversiteit en hoe verloopt de coördinatie?

De voorzitter : Vice-president De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de voorzitter van de regering had mij medegedeeld dat hij verwachtte dat deze interpellatie vooral op het Leefmilieu zou zijn toegespitst. Daarom heeft hij mij gevraagd om hier in zijn plaats te antwoorden.

De interpellanten hebben echter meer over de andere bevoegdheden

dan over Leefmilieu gesproken. In de mate van het mogelijke zal ik u daar eveneens een antwoord op geven.

Het actieprogramma Agenda 21, waarnaar de interpellanten verwijzen, is een zeer omvangrijk document. Het werd vertaald in het Nederlands en is een boek van meer dan 700 bladzijden geworden met diverse maatregelen ter uitvoering.

Wat de aanbevelingen van de Conferentie van Rio betreft, met betrekking tot mijn bevoegdheden, wil ik de interpellanten erop wijzen dat wij, sinds juni 1992, inderdaad een hele reeks maatregelen hebben genomen die daarin passen en waardoor een gevolg wordt gegeven aan concrete aanbevelingen die in dit document worden geformuleerd.

Ik wil enkele voorbeelden geven.

Het u allen bekende Mestactieplan is een concrete uitvoering van paragraaf 18.40 van Agenda 21. Ook inzake de landbouwmethode die het grondwater niet aantasten, paragraaf 18.76, hebben we een aantal antwoorden geformuleerd.

Een ander element is het ontwerp van decreet betreffende het rivierbekkenbeleid en de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging dat ik vorige week voor advies heb voorgelegd aan de MINA-raad en de SERV en dat beoogt het institutioneel en juridisch kader te scheppen voor een "geïntegreerd beheer van waterreserves op het niveau van het stroomgebied of een onderdeel daarvan", zoals aanbevolen in paragraaf 18.9 van Agenda 21.

De oprichting van de milieudatabank is een ander element van hoofdstuk 40 van Agenda 21.

De subsidiëring van milieu- en natuurverenigingen door het MINA-fonds is een tegemoetkoming aan de aanbevelingen in hoofdstuk 27 van Agenda 21.

Door de aanvaardingsplicht voor producenten van bepaalde afvalstof-

fen, zoals voorzien in het afvalstoffendecreet dat morgen door uw Raad wordt besproken, wordt gevolg gegeven aan de aanbeveling in paragraaf 21.24 van Agenda 21.

Het pilootproject Groene School dat ik in samenwerking met mijn collega, de Vlaamse minister van Onderwijs, heb opgestart, vormt een andere concrete toepassing van de beginselen van hoofdstuk 36 van Agenda 21. In het bijzonder zijn dat de educatieve instellingen die volgens paragraaf 36.16 "de milieu- en ontwikkelingskwesties in bestaande onderwijsprogramma's moeten integreren."

De opstelling van zes sectorale milieubeleidsplannen, als eerste stap naar de opstelling van een integraal milieubeleidsplan, past volledig in de filosofie van Agenda 21. U weet dat wij daarmee begonnen zijn. Deze sectorale plannen worden momenteel door mijn medewerkers geëvalueerd en zullen in de nabije toekomst aan een breed maatschappelijk debat in Vlaanderen worden onderworpen.

De uitvoering van deze aanbevelingen overstijgt echter, zoals de meesten hier hebben gezegd en zoals u beiden hebt onderstreept, de bevoegdheden van de minister van Leefmilieu en Huisvesting, vermits de integratie van de duurzaamheidsdimensie in alle sectoren van het overheidsbeleid dient te worden nastreefd.

Zo bevat Agenda 21 naast aanbevelingen in verband met de traditionele sectoren van het milieubeleid ook aanbevelingen inzake internationale samenwerking, milieu-educatie, preventief gezondheidsbeleid, energiebeleid, industrieel beleid, verkeersbeleid, landbouwbeleid en wetenschapsbeleid.

In januari 1993 heb ik een beperkte werkgroep, bestaande uit drie vertegenwoordigers van het Vlaams Gewest die aanwezig waren op de Conferentie van Rio, belast met een eerste verkennend onderzoek naar de

De Batselier

manier waarop in Vlaanderen uitvoering kan worden gegeven aan dit belangrijke actieprogramma. Op 25 juni 1993 bracht deze werkgroep een eerder summier verslag uit waarin hoofdzakelijk een inventaris wordt gemaakt van de actiepunten die binnen de bevoegdheid van het Vlaams Gewest zouden kunnen vallen. Op 2 juni 1993 bracht de MINA-raad op eigen initiatief een "advies in hoofdlijnen" uit over de implementatie van Agenda 21. De MINA-raad kondigde toen al aan dat er een meer gedetailleerd advies zou komen over de verschillende hoofdstukken van Agenda 21. Dit uitgebreide advies, getiteld Agenda 21 : suggesties voor toepassing in België en Vlaanderen", werd mij eind februari 1994 meegedeeld.

Reeds op 22 juli 1993 heb ik in een mededeling aan de Vlaamse regering de aandacht van mijn collega's gevestigd op de noodzaak om collegiaal werk te maken van de opvolging van de besluiten van de Conferentie van Rio. Nu ik beschik over omstandig advies van de MINA-raad zal ik de Vlaamse regering opnieuw voorstellen om specifieke beleidsinitiatieven te nemen voor het uitvoeren van Agenda 21.

In het bijzonder zal ik mijn collega's voorstellen dat ieder lid van de Vlaamse regering binnen zijn eigen bevoegdheidsdomein in 1994 een aantal beleidsinitiatieven zou nemen ter bevordering van duurzame ontwikkeling. Zoals voorgesteld door de eerder vermelde beperkte werkgroep en rekening houdend met het advies van de MINA-raad zou ter voorbereiding en coördinatie van deze initiatieven een uitgebreide werkgroep met vertegenwoordigers van de voor alle relevante beleidsterreinen bevoegde Vlaamse ministers en administraties kunnen worden samengesteld.

Wat de specifieke vragen van de interpellanten inzake het CO₂-reductieprogramma betreft, kan ik mededelen dat het Vlaams Gewest bij de

opstelling van dit programma, geëcoordineerd door het kabinet van de federale minister van Leefmilieu, betrokken wordt door deelname aan een federale CO₂-werkgroep en een aantal deelwerkgroepen.

Aan de werkgroep Wetenschapsbeleid die in januari zijn verslag indiene, werd deelgenomen door vertegenwoordigers van Aminoal en van de Vlaamse administratie voor de Programmatie van het Wetenschapsbeleid.

Aan de werkgroep Verkeer werd deelgenomen door een afgevaardigde van de Mobiliteitscel van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer die onder de bevoegdheid van collega Sauwens ressorteert.

Aan de werkgroep Energie wordt deelgenomen door een afgevaardigde van het bestuur Natuurlijke Rijkdommen en Energie van het departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden.

Op Vlaams vlak wordt de uitvoering van het klimaatverdrag en de bijdrage van het Vlaams Gewest aan het nationaal CO₂-reductieprogramma voorbereid door een Vlaamse coördinatiewerkgroep inzake CO₂-emissie en rationeel energiegebruik opgericht op initiatief van de secretaris-generaal van het departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden. Vertegenwoordigers van mijn administratie en kabinet nemen aan de werkzaamheden van deze groep deel.

Het kabinet van de federale minister van Leefmilieu heeft op basis van de verslagen van de verschillende deelwerkgroepen een ontwerp van "Belgisch Nationaal Programma ter vermindering van de CO₂-uitstoot" opgesteld. Het werd in januari 1994 ter bespreking voorgelegd aan de coördinatiewerkgroep op federaal niveau. In dit document wordt onder meer een opsomming gegeven en een balans gemaakt van de reeds genomen en nog in onderzoek zijnde maatregelen van de gewesten in het

kader van hun bevoegdheden inzake rationeel energiegebruik en openbaar vervoer.

Wat het Vlaams Gewest betreft wordt hiervoor verwezen naar een apart document dat momenteel wordt voorbereid door het bestuur Natuurlijke Rijkdommen en Energie van het departement Economie. Op 28 januari heeft de federale regering kennis genomen van het ontwerp van emissiereductieprogramma dat werd uitgewerkt op initiatief van de federale minister van Leefmilieu. Ze heeft deze laatste belast met de organisatie van een interministeriële conferentie met alle betrokken federale en gewestelijke ministers om dit emissiereductieprogramma vast te leggen en de uitvoeringskalender ervan te bepalen.

Op 8 februari deelde minister Santkin het plan officieel mee aan de gewestregeringen, met het verzoek de maatregelen te onderzoeken die zij in het kader van hun bevoegdheden kunnen nemen.

Na ontvangst van deze brief heb ik er bij de minister-president op aangedrongen dat de Vlaamse regering zich spoedig zou uitspreken over het ontwerp van emissiereductieplan, opdat België de verplichtingen zou kunnen nakomen die voortvloeien uit de beschikking van de Raad van de Europese Unie inzake een bewakingssysteem voor de uitstoot van CO₂. De heer Van den Brande deelde mij mee dat het Vlaams beleidsdocument, voorbereid door zijn administratie, nog in de loop van deze maand zal worden voorgelegd aan de Vlaamse CO₂-coördinatiewerkgroep en vervolgens aan de Vlaamse regering. Mijn vertegenwoordigers zullen bij deze werkgroep aandringen op de spoedige goedkeuring van een Vlaams CO₂-beleidsplan.

Wat het overleg betreft tussen de federale overheid en de gewesten inzake duurzame ontwikkeling in het algemeen, verwijs ik naar de rol van de Nationale Raad voor Duurzame Ontwikkeling die werd opgericht bij

De Batselier

koninklijk besluit van 12 oktober 1993 en geïnstalleerd op 2 december 1993. De Vlaamse regering wees twee vertegenwoordigers van het Vlaams Gewest aan om in deze raad te zetelen, namelijk de heer H. De Wel, inspecteur-generaal van het bestuur Algemeen Milieubeleid van Aminoal en de heer B. Mazijn, wetenschappelijk medewerker bij de Dienst Derde Wereld van de universiteit van Gent.

Wat de financiële middelen betreft voor de uitvoering van Agenda 21 wens ik de interpellanten erop te wijzen dat ik in september 1993, namens de Vlaamse regering, een ontwerp van decreet houdende wijziging van het oprichtingsdecreet van het MINA-fonds heb ingediend. Indien de Vlaamse Raad deze wijziging goedkeurt, zou het in de toekomst mogelijk zijn een gedeelte van de middelen van het fonds aan te wenden voor internationale samenwerking ter bevordering van duurzame ontwikkeling in de geest van Agenda 21.

Hierdoor zal Vlaanderen bijvoorbeeld steun kunnen verlenen aan milieuprojecten in ontwikkelingslanden en kunnen bijdragen tot internationale milieufondsen die worden opgericht door diverse verdragen, zoals het klimaatverdrag, het Protocol van Montréal en dergelijke, dit alles in het kader van de nieuwe bevoegdheid van de gewesten inzake internationale betrekkingen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, tot hier beperkt zich mijn poging om niet alleen te antwoorden op de vragen die vallen binnen mijn bevoegdheid, maar ook op een aantal vragen die ik kon afleiden uit de voorbereidende samenvatting.

De voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik stel vast dat Vlaanderen volledig ontbreekt in de – laatste –

uitgave van 12 januari 1994 van het nationaal Belgisch programma ter vermindering van CO₂-uitstoot en dat dienaangaande naar de – uiteraard ontbrekende – bijlage wordt verwezen.

Mijnheer de minister, als ik u goed heb begrepen zal deze bijlage eerst belanden bij de CO₂-werkgroep, nadien bij de Vlaamse overheid om uiteindelijk aan de federale regering te worden overgemaakt. Dat betekent dat het nog enkele maanden zal duren vooraleer het beleid ter zake zal worden aangepast.

Vervolgens moet het mij van het hart dat minister-president Van den Brande vandaag had moeten aanwezig zijn. Heel wat vragen – waaronder een ellenlange lijst van mijnentwege – zijn immers tot hem gericht.

Voorts meen ik uit het antwoord van de minister te kunnen afleiden dat er geen afspraken werden gemaakt op het vlak van de coördinatie. Wanneer geen coördinatie taken worden toebedeeld aan de minister, moeten wij er dan van uitgaan dat de minister-president alle vragen kan beantwoorden, ongeacht het beleidsterrein waarop zij betrekking hebben ?

Dat was eigenlijk het verzoek dat zowel de heer Barbé als ikzelf tot de minister-president hebben gericht.

Wij zullen dan ook een resolutie indienen.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de minister heeft bevestigd dat er een aantal problemen zijn aangaande de aanpak van het broeikas effect. Wij zullen nog een paar maanden moeten wachten vooraleer een Vlaams plan wordt geïmplementeerd in het beleid.

Mijnheer de minister, u hebt ruimer dan uw bevoegdheid geantwoord en dat is een goede zaak, maar ik heb nog een resem vragen onder meer voor de ministers bevoegd voor

Openbare Werken, Verkeer en Recreatie.

U zult er bij uw collega's op aandringen een aantal zaken van Agenda 21 te verwezenlijken. Wij vragen evenwel dat elke minister in iedere strategische beslissing rekening houdt met dat concept. Ik hoop dat wij daar over enkele maanden een positief antwoord zullen op krijgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer A. Deuys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het standpunt van de Vlaamse regering in het HST-dossier

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Denys tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het standpunt van de Vlaamse regering in het HST-dossier.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, het wordt voor de buitenwereld steeds moeilijker om de precieze houding van de Vlaamse regering in een aantal dossiers te kennen.

– **De heer Suykerbuyk, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.**

Er is de onduidelijke stilte rond de Groene Hoofdstructuur, er zijn de tegenstrijdige verklaringen rond het Mestactieplan, er zijn de grote reserves omtrent sommige voorlichtingscampagnes van minister Detiège en de open oorlog rond het HST-dossier tussen minister-president Van den Brande en minister Sauwens.

Denys

Waarover is de Vlaamse regering het wèl eens ?

De voormelde twistpunten wijzen niet alleen op het groeiend onderling wantrouwen binnen de Vlaamse regering, maar hebben ook als gevolg dat niemand nog houvast heeft aangaande een aantal inhoudelijke standpunten van deze regering.

Mijnheer de minister-president, op dinsdag 8 maart interpeleerde minister Sauwens, zonder voorafgaande afspraak met zijn collega's, de federale minister van Verkeerswezen. Op vrijdag 11 maart ondervroeg ik u hierover tijdens het vragenuurtje.

Nog nooit had ik van u zo een helder antwoord gekregen. Het initiatief van de heer Sauwens was volgens u in complete tegenspraak met de deontologische regels voor de leden van de Vlaamse regering, die in de circulaire 91/12 werden vastgelegd. Bovendien had u hem vooraf op de inhoud van de circulaire gewezen. Desondanks heeft minister Sauwens, de uitdrukkelijke wens van de andere leden van de Vlaamse regering negerend, doelbewust deze deontologische regels aan zijn laars gelapt.

Meer zelfs, op diezelfde vrijdagnamiddag lachte minister Sauwens openlijk met uw dreigement. In een antwoord op een interpellatie van collega Aelvoet zei hij uitdrukkelijk, ik citeer : desnoods interpeleer ik opnieuw. Einde citaat.

Mijnheer de minister-president, uw dreigement werd door minister Sauwens weggehoond. Iedereen was er echter van overtuigd dat u het hier niet bij zou laten en dat er sancties zouden volgen.

Zelfs de heer Pol Van Den Driesche, een journalist die onze werkzaamheden regelmatig volgt, schreef, ik citeer : Het is geweten dat de minister-president niet mals

is bij dergelijke incidenten. Einde citaat.

Iedereen heeft u blijkbaar overschat. In de afwikkeling van het dossier toonde de heer Van den Brande zich zoals wij hem kenden als fractieleider in de Kamer : de man die dreigt, maar uiteindelijk niets doet, de auteur van de fameuze uitspraak „hou me tegen, of ik bega ongelukken”.

De afwikkeling van deze zaak was eerder potsierlijk. Op maandag volgde er een perscommuniqué, waarin de indruk werd gewekt dat alle plooiën waren gladgestreken en dat minister Sauwens op alle punten gelijk kreeg. De Vlaamse regering zou het dossier op de agenda plaatsen van het overleg tussen de federale regering en de gewestregeringen.

Mijnheer de minister-president, er zijn maar twee mogelijkheden. Ofwel zijn er geheime partijpolitieke redenen – waarnaar wij enkel kunnen gissen – die u dwingen om dit enorme gezichtsverlies te incasseren. Ofwel is de Vlaamse regering één groot Mechels Miniatuurtheater, waar de leden van de Vlaamse regering allemaal komedianten zijn en is het hele voorval doorgestoken kaart.

In ieder geval is een dergelijke werkwijze niet enkel schadelijk voor uw persoonlijk prestige, zij ontnemt de Vlaamse regering ook elke vorm van gezag. Bovendien vermeldt het genoemde perscommuniqué niet op basis van welk inhoudelijk standpunt de Vlaamse regering naar het overleg gaat : op basis van de Sauwensstandpunten of op basis van andere standpunten ?

Ik heb drie inhoudelijke vragen, geïnspireerd door de standpunten die minister Sauwens heeft ingenomen bij zijn interpellatie in de Kamer en bij zijn antwoord in de Vlaamse Raad op de interpellatie van mevrouw Aelvoet .

Ten eerste, zal de Vlaamse regering de bouwvergunning weigeren als er

geen nieuwe analyse over de kostprijs en geen studierapport over een nieuw tienjarenplan komt ?

Ten tweede, zal de Vlaamse regering garanties eisen opdat het binnenlands vervoersaanbod niet wordt uitgehouden door de HST ?

Ten derde, zal de Vlaamse regering eisen dat het beheerscontract wordt herbekeken ?

Heeft minister Sauwens gelijk gekregen en vormen deze drie eisen de basis voor de onderhandelingen ? Of is er een nieuwe onderhandelingsbasis ?

Vindt u dan niet dat de heer Schoupe zijn engagementen tegenover Vlaanderen niet heeft gerespecteerd en dat hij bijgevolg tot ontslag moet worden gedwongen en dat ook deze eis een onderdeel moet zijn van uw onderhandelingen in het Overlegcomité ?

Mijnheer de voorzitter, tot daar enkele vragen waarop ik graag een antwoord krijg.

De voorzitter : Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik heb een verzoek tot een actuele interpellatie ingediend. Het bureau is echter de mening toegedaan dat het moeilijk is een actuele interpellatie te programmeren een dag na een gewone interpellatie over hetzelfde onderwerp. Vandaar dat mij de toestemming werd gegeven om vandaag iets langer dan volgens de procedure kan, het woord te voeren.

De reden van mijn verzoek is het gevolg van nieuw feitenmateriaal dat vorige week boven water is gekomen en dat geboekstaafd is in een document van de NMBS zelf.

Ik wil drie elementen uit het debat naar voren brengen.

Een eerste gegeven is dat dit intern document van de NMBS-directie gedateerd is op 8 maart, dus de dag voor de NMBS haar persconferentie

Aelvoet

heeft gehouden om de nieuwe cijfergegevens in verband met de uitbating en de kostprijs van de HST mee te delen. Het was niet toegelaten aan niet-journalisten om die persconferentie bij te wonen. Ik heb een poging daartoe ondernomen maar werd vriendelijk de deur gewezen. Dat heb ik nog nooit meegemaakt maar wil het in het kader van de zogenaamde openheid van de NMBS-politiek even vermelden. Iedereen die het verslag van de persconferentie heeft gelezen, heeft kunnen noteren dat de heer Schouppe op radio en televisie heeft verklaard dat de kostprijs van de HST inderdaad is opgelopen tot ongeveer 136 miljard frank. Hij heeft daaraan dan nog enkele bedenkingen vastgeknoopt. Nu blijkt uit dat document van de dag voordien dat men bij de NMBS perfect weet dat het niet gaat over 136 miljard frank maar wel degelijk minimaal over 146 miljard frank en hoogst waarschijnlijk over 170 miljard frank. Dat staat daar zwart op wit. Ik neem het niet dat een onderneming met een openbare opdracht zoals de NMBS op een dergelijke manier de communicatie met het publiek aangaat. Ik verwerp de hardnekkigheid waarmee zij voortdurend probeert om informatie te verdraaien en om foutieve elementen naar voren te schuiven om én de publieke opinie én voor een stuk de politieke wereld het signaal te geven dat het wel niet zo schitterend is maar dat de zaken in de hand worden gehouden. Na mijn interpellatie tot federaal vice-eerste minister di Rupo en tot minister Sauwens om aan te tonen wat de NMBS-directie op dat vlak presteert, is dat onaanvaardbaar en een reden te meer om het ontslag dat ik al weken geleden heb geëist nog eens duidelijk te vragen.

Een tweede element uit het document is dat er zeer gedetailleerd wordt opgegeven waarom de investeringen voor de HST zo veel duurder zijn geworden. Er werd vertrokken met een startprijs van 71,5 mil-

jard frank. Wij weten ondertussen beter.

Wat zijn nu de gedetailleerde gegevens van de NMBS in het document die zij op haar persconferentie uiteraard niet publiek heeft gemaakt? Van de zeven elementen die naar voren worden geschoven wegen er drie bijzonder zwaar door. Een eerste element zijn de kosten voor studie en opvolging die worden geraamd op 17 miljard frank.

Met deze kostprijs was in het oorspronkelijk budget totaal geen rekening gehouden. Men ging ervan uit en men stond erop dat de technische studies zouden worden gemaakt door de technische diensten van de NMBS. Deze studies worden nu uitbesteed aan een van de vele filialen die de NMBS sindsdien in het leven heeft geroepen, namelijk aan Tucrail, dat daarvoor een bedrag krijgt van meer dan 15 miljard frank. Dan zijn er nog twee deelaspecten die naar andere filialen gaan. Dat veroorzaakt dus een enorme kostprijs die oorspronkelijk niet in rekening was gebracht. Bovendien weten wij dat het werk in Tucrail wordt gedaan door de medewerkers van de technische diensten van de NMBS die daarvoor worden uitbesteed. Zulks creëert natuurlijk wrijvingen en problemen in de diensten zelf, want die personen verdienen uiteraard een pak meer dan de collega's die in de NMBS achterblijven en die moeten instaan voor de rest van het werk, vooral voor STAR 21.

Bij een tweede element duikt duidelijk een ander aspect op. Het is de meerkost die voortvloeit uit de toepassing van wijzigingen van gewestplannen.

De heer A. Denys : Mevrouw Aelvoet, ik heb informatie ingewonnen over wie er in het bestuur van Tucrail zit. Dat zou de heer Damaert zijn en de heer Schouppe zou zelf gedelegeerd bestuurder van Tucrail zijn. De verhouding opdrachtgever-klant is nog een bijkomend argument om het ontslag van de heer Schouppe te eisen.

Mevrouw M. Aelvoet : Ik was nog bezig met het inwinnen van bijkomende informatie over Tucrail. Ik zal het resultaat van uw opzoekingen aan mijn dossier toevoegen.

Het blijkt nu dat het uitsluitend het Waals Gewest is dat met executievebesluiten voorwaarden heeft opgelegd die soms belangrijke gevolgen hebben voor de begroting. Volgens het NMBS-document zelf zou er een meeruitgave zijn ten gevolge van beslissingen van het Waals Gewest van 6,7 miljard frank voor wijzigingen aan gewestplannen en van 0,8 miljard frank voor bouwvergunningen met bijkomende eisen, bijvoorbeeld inzake geluiddempende muren enzovoort. Ik heb dit document van 14 pagina's gedetailleerd geanalyseerd. Het valt mij op dat er alleen beslissingen van de Waalse Executieve worden opgesomd, geen enkele van de Vlaamse regering. Ik denk daarbij aan de debatten die hier destijds werden gevoerd, bijvoorbeeld naar aanleiding van de ondertunneling in Lembeek, waar door de NMBS als belangrijkste element werd aangehaald dat de goedkeuring daarvan een domino-effect zou hebben en meer uitgaven zou veroorzaken. In de praktijk zien we dat het Waals Gewest wijzigingen met budgettaire gevolgen heeft afgedwongen voor wat zij belangrijk achten en dat voor belangrijke wijzigingen die door de Vlaamse bevolking worden gevraagd weinig wordt gedaan. Het NMBS-document spreekt er niet over, hoewel ze het wel degelijk hebben over de meerkost van de oostelijke en noordelijke lijnen en bijvoorbeeld aangeven dat er tussen Luik en de Duitse grens, ter hoogte van de verbinding Walhorn-Welkenraedt, omwille van een beslissing van het Waals Gewest, een meeruitgave van 3,5 miljard frank komt.

Men kan moeilijk aanhalen dat dit komt omdat de oostelijke lijn in dat document nog niet is verwerkt, want dat is wel degelijk zo. Alleen is men aan de ene kant van de taalgrens op zijn strepen gaan staan en aan de

Aelvoet

andere kant blijkbaar heel wat minder.

Een ander element van meerkost heeft vooral betrekking op nieuwe uitbatingsgegevens, zoals bijvoorbeeld de bouw van een nieuw station in Schaarbeek, dat oorspronkelijk niet was gepland. Dit kost 3,8 miljard frank. Brussel kost 5 miljard frank meer dan men oorspronkelijk gedacht had. Men verwachtte aanvankelijk dat men dit via vastgoedoperaties, met eigen middelen, zou kunnen realiseren.

Voor dit soort ingrepen heeft men miljarden frank veil terwijl men voor de knelpunten op de Vlaamse lijnen nooit iets kon doen. Ik heb het daar bijzonder moeilijk mee.

Een laatste punt betreft de wijze waarop de NMBS – althans volgens dit document – voorstelt dit project te financieren. In feite staat er zwart op wit dat de oostelijke en de noordelijke lijn niet meer als rendabel kan worden beschouwd. Daaruit trekt men uiteraard niet de conclusie dat de werken moeten worden stilgelegd. Integendeel, men volgt de politiek van het creëren van feiten waarvoor de rest dan achteraf maar moet opdraaien. Met “de rest” bedoel ik de treinreiziger van het binnenlands vervoer die met lede ogen moet toezien dat steeds meer aanspraak wordt gemaakt op de kredieten van STAR 21 om de meerkosten van het HST-investeringsprogramma op te vangen. Er wordt in dat document heel duidelijk gezegd dat voor de verbindingen Brussel-Antwerpen en Brussel-Luik meer een beroep zal moeten worden gedaan op de fondsen van STAR 21.

Met evenveel woorden wordt er ook gezegd dat er ook een bijkomende tussenkomst van de staat nodig zal zijn om de financiering rond te krijgen. Dit betekent dat de belastingbetaler extra zal worden aangesproken of dat het binnenlands vervoer zal moeten inleveren op het vlak van renovatie, vernieuwing en verbetering van dienstverlening met alle gevolgen die we nu al kunnen vaststellen. De toename van de vertragingen op het binnenlands net bijvoorbeeld heeft in belangrijke mate te maken met de vertraging in de uitvoering van onderhoudswerken en van de vernieuwing van de lokale infrastructuur.

– **De heer E. Baldewijns, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.**

Er wordt in feite ook duidelijk aan toegevoegd dat zonder massale politieke interventie, die ertoe moet leiden dat er meer buitenlands geld binnenkomt, dit alles niet uitvoerbaar is. Dit betekent dus concreet dat de Europese Unie bijkomend en “heel zwaar” over de brug zal moeten komen en ook Nederland, en zo mogelijk ook Duitsland.

Kort en bondig : zonder zware politieke interventie en zonder extra financiële steun van STAR 21 en de staat kan het project niet worden uitgevoerd. Vandaar dan ook mijn vragen.

Ten eerste, op welke manier zal de Vlaamse regering de negatieve gevolgen van de uitholling van STAR 21 meer bepaald voor de Vlaamse treinreizigers bij de federale regering aanklaarten en “hard maken” ? Voor mij betekent dit uiteraard concreet : hoever zijn die onderhandelingen gevorderd en hoe zal men beveiligen dat de dienstverlening en de kwaliteit van het aanbod niet verder aftakelen, wat nu toch al het geval is ? Wat zal de Vlaamse regering precies doen ? Heeft men na al die maanden een toezegging gekregen voor een gesprek en wat staat er precies aan de agenda van die besprekingen ? Ik verwijs in dit verband naar de vragen die door de heer Denys zijn gesteld en hoe die niet te herhalen.

De tweede vraag, waar men uiteraard niet omheen kan, is hoe de minister-president verklaart dat Vlaanderen in tegenstelling tot Wallonië zo'n pietluttige impact heeft gehad op aanpassingen van het HST-project.

Tenslotte wat de tribulaties rond collega Sauwens betreft . . . Ik spreek inderdaad over collega Sauwens omdat ik doel op de heer Sauwens als mede-interpellant in de Kamer. Ik heb hem in alle duidelijkheid gezegd dat ik dit geen normale manier van doen vind in een normaal werkende federatie. Ik heb dat herhaald in de interpellatie die ik hier heb gehouden.

Ik heb nochtans begrip voor het feit dat er precedentes zijn. Gaston Geens heeft in 1988 toen de staats-hervorming op het getouw stond als senator een heel lange uiteenzetting gehouden. Ik begrijp dat het moeilijk is als een minister-president die toen nog voorzitter van de Vlaamse Executieve werd genoemd zich dat wel mag permitteren terwijl een minister nu als een kleine schooljongen tot de orde wordt geroepen. Uit psychologisch oogpunt heb ik daar wel enig begrip voor. (**Applaus bij Agalev**)

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, zoals ik op vrijdag 11 maart in de Vlaamse Raad reeds stelde, was de interpellatie van collega Sauwens in de Kamer een eigen initiatief. Hierover was geen overleg geweest in de Vlaamse regering, zodat de minister niet het standpunt van de Vlaamse regering heeft verwoord.

Mijnheer Denys, u hebt geïnformeerd naar de verschillende standpunten. Ik moet u wellicht teleurstellen, al is dit zeker niet de eerste keer. De Vlaamse regering heeft in deze aangelegenheid nog geen geactualiseerd standpunt ingenomen. Ze is dit op het ogenblik aan het voorbereiden. Zoals ik in het verleden al heb gezegd, gebeurt het overleg met de federale overheid over het vervoersbeleid best via het Overlegcomité en de bevoegde interministeriële conferentie Verkeer en Infrastructuur. Ik bevestig dat ik begin vorige week nogmaals heb aange-

Van den Brande

drongen bij premier Dehaene op overleg over de aangepaste investeringsplannen van de NMBS en de problematiek die daarmee samenhangt evenals over de aandachtspunten waar ook mevrouw Aelvoet vandaag naar verwezen heeft.

Samen met de heer Sauwens, met wie ik vorige maandag een gesprek heb gehad, hebben wij conform de geploegenheden in de Vlaamse regering, op de laatste vergadering van het Overlegcomité van 15 maart jongstleden opnieuw gesteld dat er overleg moest komen tussen de federale overheid en de Vlaamse regering. Daar is de afspraak gemaakt dat de interministeriële conferentie nog deze maand zal worden bijeengeroepen. Voordien zal de Vlaamse regering over dit dossier vanuit de verschillende aspecten die er mee verweven zijn, collegiaal een standpunt innemen. Het is vanzelfsprekend dat een beslissing van de Vlaamse regering bindend is voor al haar ministers.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik noteer dat minister Sauwens geen sanctie krijgt en dat men in de Vlaamse regering overeengekomen is naar het overleg te gaan, zonder dat er daarvoor een inhoudelijke basis is. Met andere woorden, het is niet duidelijk of er wordt ingegaan op het eisenpakket van ministers Sauwens dat inhield dat de Vlaamse regering zou wachten met het afleveren van een bouwvergunning tot er een nieuwe analyse komt, dat de Vlaamse regering garanties zou eisen in verband met het binnelands aanvoeraanbod en dat de Vlaamse regering eisen zou stellen in verband met de aanpassing van het beheerscontract.

Ik stel vast dat men enkel beslist om een interministeriële conferentie te houden. Ik ben van mening dat het Vlaams parlement moet weten welk standpunt de Vlaamse regering inneemt.

De voorzitter : Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik wens twee bemerkingen te maken.

Ten eerste, het antwoord van de minister-president is bijzonder bondig. Het gebeurt niet vaak dat hij zo bondig antwoordt en zo weinig zegt.

Minister-president L. Van den Brande : Mevrouw Aelvoet, wat men niet bondig kan verwoorden, is de waarheid niet. Ik ben van mening dat het een moderne vorm van parlementaire behandeling is als men de informatie bondig kan weergeven.

Mevrouw Aelvoet, wij moeten ons oefenen om bepaalde gebreken te overwinnen. Ik heb deze oefening zonet gemaakt.

Mevrouw Aelvoet : Mijnheer de voorzitter, ik heb niets tegen bondige en duidelijke antwoorden. Ik heb wel iets tegen nietszeggendheid !

U deelt enkel mee dat tijdens het Overlegcomité afgesproken werd de interministeriële conferentie samen te roepen. Er werden nochtans heel wat andere vragen gesteld. Vragen zoals de reden voor de beperkte impact van het Vlaams Gewest op de evolutie van het HST-dossier. Er is een enorm verschil in de handelwijze van het Waals Gewest dat zijn voorwaarden opgelegd heeft en die van het Vlaams Gewest. U werd in dit halfroond verschillende malen geïnterpelleerd over de concrete plannen voor Lembeek en Bierbeek. U heeft zich steeds verschuild achter de budgettaire gevolgen. Het Vlaams Gewest heeft zich braafjes opgesteld ; het Waals Gewest heeft zijn eisen doordrukt !

Ten tweede, men moet dringend werk maken van de opvang van de gevolgen voor het binnenlands vervoer. Men stelt nu reeds een aftakelingsproces vast. Ik ben zeer bezorgd over het cynisme waarmee de NMBS dit dossier keihard speelt en alle politieke niveaus, zowel het federale

als het Vlaamse, voor voldongen feiten stelt. De grote slachtoffers van deze bijkomende financiële inspanningen voor de HST zijn de belastingbetaler en de treinreiziger !

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het is inderdaad de eerste keer dat de minister-president zo kort van stof is, hoewel hij meestal toch weinig zegt. Ik betreur ten zeerste dat wij niet meer vernamen over de houding van de Vlaamse regering inzake het HST-dossier en niet in het minst ten aanzien van de interpellatie van de heer Sauwens in zijn hoedanigheid van volksvertegenwoordiger. Dat was in feite een heruitgave van de kritiek die de SERV de week voordien had geformuleerd.

Het is te betreuren dat wij vandaag niet hebben vernomen of de Vlaamse regering achter deze kritiek staat en hoe zij hierop zal inspelen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Het feit dat het niet alleen ging om de interpellatie van de heer Sauwens als Volksvertegenwoordiger, maar ook om zijn antwoord als minister, is mij in mijn repliek ontgaan. In de Vlaamse Raad heeft de heer Sauwens dus als minister standpunten ingenomen inzake eisen die de Vlaamse regering naar voren moest brengen. De minister-president zegt dat hij in het federale parlement heeft geïnterpelleerd, zonder dat hij hiervoor het akkoord had van de Vlaamse regering. Drie dagen later heeft minister Sauwens hierop echter geantwoord.

Mijnheer de minister-president, is dit antwoord van de heer Sauwens er gekomen na consultatie in de schoot van de Vlaamse regering of was het een antwoord van hem persoonlijk ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter,

Van den Brande

mijn antwoord was uitvoeriger dan de interpellatie van de heer Van Nieuwenhuysen.

Mevrouw Aelvoet, ik heb niet alleen informatie gegeven over het Overlegcomité van 15 maart jongstleden, er werd tevens afgesproken om nog deze maand een interministeriële conferentie te houden. Bovendien heb ik uitdrukkelijk gezegd dat de Vlaamse regering een geactualiseerd standpunt voorbereidt dat eerst-daags zal worden bekendgemaakt. Hierbij zal rekening worden gehouden met nieuwe elementen, onder andere met wat er in de Vlaamse Raad is gezegd.

Mijnheer Denys, er is een groot verschil tussen de interpellatie van minister Sauwens en zijn antwoord in de Vlaamse Raad. Hij gaat overigens akkoord met de deontologische afspraken. Inzake de deontologische houding van de Vlaamse regering verwijs ik overigens naar bepalingen ter zake in de omzendbrief 91-12.

U had graag gehad dat er tuchtsancties geweest zouden zijn.

Dit is niet de manier van werken in deze Vlaamse regering. Er is nog enige ruimte. Het is niet zoals op sommige partijcongressen van sommige partijen waar men, als men de minste afwijkende mening heeft, getuchtigd de zaal wordt uitgestuurd. Dat is niet de stijl van de Vlaamse regering.

De heer A. Denys : Deze Vlaamse regering is een echt Mechels Miniatuurtheater, is één groot comedian-tenspel. Ik kan dit vergelijken met wat op dit ogenblik in de federale regering gebeurt waar minister Dehousse zijn eigen weg gaat en waar geen enkele sanctie volgt.

Dit is betreurenswaardig voor het gezag van de Vlaamse regering en voor de deontologie waarmee hier in Vlaanderen aan politiek wordt gedaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

- **De vergadering wordt gesloten om 17.45 uur.**

BIJLAGE

VRAAG OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van 10 maart 1994

Vaste verslaggever : de heer F. Ghesquière, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer P. Tant tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de zoveelste verdaging van de realisatie van de expresweg Gent-Valenciennes en de gevolgen daarvan voor het arrondissement Oudenaarde in het algemeen en voor de stad Ronse in het bijzonder

1. Uiteenzetting van de vraagsteller

De doortrekking van de N 60 (Expresweg Gent-Valenciennes) is een zogenaamd lokaal, maar minstens een regionaal probleem, aldus de vraagsteller.

Bijna 20 jaar geleden antwoordde de toenmalige minister van Openbare Werken op een parlementaire vraag dat in 1977 en 1978 de nodige kredieten zouden worden ingeschreven voor de doortrekking van de N 60 tot Ronse en dat de daarop aansluitende ring rond Ronse zou worden opgenomen in het programma van het Wegenfonds voor 1979 en 1980.

Al de tussenliggende tijd eindigt de expresweg Gent-Valenciennes ergens midden in de velden tussen Maarkedal en Ronse.. .

Het niet-nakomen van de vroeger gedane en ondertussen dikwijls herhaalde beloften (vanwege politici van zowat alle politieke kleuren) heeft vooreerst zeer grote gevolgen wat de verkeersveiligheid aangaat. Het doorgaande verkeer doorheen de stadskern van Ronse tast de leefbaarheid van heel wat straten aan en schept onverantwoorde risico's. Sommige, zeer druk bereden, straten hebben een grote hellingsgraad, zoals bijvoorbeeld de Kruisstraat, tot 7 %, waarvan men vreest dat zij vroeg of laat zal leiden tot een tweede Martelange, risico waarvoor al zó vaak werd gewaarschuwd.

Het ontberen van een behoorlijke ontsluiting, zowel per spoor als over de weg, heeft de herlokalisatie in de hand gewerkt van bedrijven naar beter bereikbare industrieterreinen, met de daaruit voortspruitende weinig benijdenswaardige tewerkstellingssituatie van de regio.

Eén en ander heeft geleid tot de langzame leegloop van de stad Ronse, gepaard gaande met een hoge leegstand en met verwording van het woningenbestand. Wellicht zijn de woningen nergens goedkoper dan in Ronse. Dit, samen met de taalfaciliteiten, oefent blijkbaar een grote aantrekkingskracht uit op mensen van vreemde nationaliteit, wat ingevolge de massale toevloed door minstens een deel van de bevolking als een probleem wordt aangevoeld.

Ronse moet dus wel bijzonder duur betalen voor de taalvrede die zowat de rest van Vlaanderen kenmerkt. Als stad op de taalgrens heeft het voor een goed deel van zijn voorzieningen slechts een half wervingsgebied, moet het op bestuurlijk vlak de last torsen van de faciliteiten en wordt het zeker door Vlaanderen echt stiefmoederlijk behandeld wat zijn ontsluiting betreft (cf. N 60 en station van Ronse). Hoelang zal deze toestand nog duren ? Soms gaf de minister de indruk de ernst van dit probleem te beseffen. Aldus wanneer hij op het Vlaams infrastructuurfonds 45 miljoen frank vrijmaakte voor de aanleg van een verbindingsweg naar de aan te leggen ring om Ronse. Even zelfs flakkerde bij de Ronsenaars de hoop op een echte belangenbehartiging door de eigen Vlaamse regering. Bij brief van 6 september 1993 liet de minister hen immers weten dat hij bij zijn collega's sterk zou aandringen om een bijkomend krediet uit te trekken voor dit zo lang aanslepend project.

De ontuchtering kwam er met de bekendmaking van het fysisch programma 1994, waar met geen woord sprake is van de afwerking van de N 60 en de Ring om Ronse . . . Ligt de oorzaak van het nieuwe uitstel in allang teloorgegane originaliteit van dit meer sensationele project ?

Weet nochtans dat ook GOMOV de N 60 heeft opgenomen in zijn absolute prioriteitenlijst en dat dit advies in mei 1993 inhoudelijk ongewijzigd door de **SERV** werd aangenomen. Het betreft hier immers geen louter lokaal probleem, maar ook een probleem van verbinding tussen de Gentse kanaalzone en het Noord-Franse industriegebied en de kanaaltunnel. Significant is aldus dat ook de Chambre de Commerce et d'Industrie de Valenciennes sterk aandringt op de verdere afwerking van de as Valenciennes-Gent.

In de regio Ronse was mede dankzij de verklaringen van de minister de hoop gewekt voor een snelle realisatie van dit al te lang aanslepende probleem.

Zet de minister thans opnieuw de lamp onder de korenmaat ? Voor hoelang ? Of kan hij ons toch nog een concreet perspectief bieden waarop hij zich echt verbindt.

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

- 1) De westelijke omlegging van de N 60 in Ronse is inderdaad te aanzien als de realisatie van een begonnen project. Op het investeringsprogramma 1993 werd trouwens reeds een 1ste voorbereidende fase voorzien als verbinding tussen de bestaande N 60 (steenweg op Leuze) en de Engelselaan en dit op de verlaten spoorwegzate. De realisatie van dit wegvak is daarenboven nodig voor de omlegging van het verkeer bij de uitvoering van de volgende fase van de omlegging van de N 60. Deze werken werden aanbesteed voor een bedrag van 49.476.167 BEF en vastgelegd op de begroting 1993 op 24 december 1993.
- 2) Zoals U bekend, werd op basis van de behoeftenanalyse van 1992 een 3-jarenprogramma 1993-1995 opgesteld waarin, gelet op de opgelopen achterstand inzake onderhoud van het wegenpatrimonium, absolute prioriteit werd gegeven aan het onderhoud en de directe veiligheidswerken.

Rekening houdend met de beschikbare middelen kon hierdoor maar een beperkt programma meer gerealiseerd worden voor leefbaarheidsprojecten (zoals doortochten en fietspaden) en een nog beperkter programma voor het afwerken van tal van reeds begonnen projecten. In dit laatste programma werd ondermeer ook voornoemde 1ste fase voorzien in 1993.

Gelet op de omvang van het globale (\pm 1 miljard BEF) en de afwerking van andere reeds gestarte belangrijke projecten (bv. de ring om Gent), kon de verderzetting niet meer opgenomen worden op dit 3-jarenprogramma. De minister is zich bewust van de belangrijkheid en de noodzaak van deze omlegging, en heeft bij de bespreking van de begroting 1994, nominatief voor dit project een bijkomend krediet van 150 miljoen gevraagd. Helaas kon hieraan geen gevolg worden gegeven en kon derhalve de volgende fase niet weerhouden worden op het programma 1994.

Momenteel wordt echter door de administratie de behoeftenanalyse van 1992 geactualiseerd. Op basis hiervan zal in overleg met de Wegencommissie, opgericht in de schoot van de SERV, tegen midden 1994 het volgend 3-jarenprogramma 1995-1997 opgesteld worden. In dit meerjarenprogramma zal normaliter de verdere afwerking van deze omlegging gefaseerd worden voorzien. De juiste timing en programmering zal echter afhankelijk zijn van de beschikbare kredieten en de gestelde prioriteiten.

- 3) In voorbereiding hiervan wordt aan de administratie opdracht gegeven de nodige projecten en uitvoeringsplannen op te stellen. Uiteraard zal hierbij overleg gepleegd worden met de stad Ronse.

3. Repliek van andere leden en de vraagsteller

Een lid wijst er op dat deze kwestie door hemzelf ook reeds werd aangekaart. Het is gebleken dat het geplande viaduct op de N 60 thans niet realiseerbaar is wegens de instabiliteit van de ondergrond. Er zijn wel echter waardevolle alternatieve oplossingen die veel minder kosten en waarover men zich in de regio Ronse zou moeten bezinnen.

De vraagsteller dringt erop aan dat nu toch ter zake zo vlug mogelijk de knoop zou worden doorgehakt omwille van de dringende nood van deze achtergebleven regio, die zich door Vlaanderen stiefmoederlijk behandeld voelt.